

รายงานวิจัย

เรื่อง

ศึกษาความต้องการการเรียนรู้การสอนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรม
สำหรับนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

A Study of Instructional Needs on Japanese for
Engineering Perceived by Thai-Nichi Institute of
Technology Students

ผู้วิจัย

จรัสลักษณ์ ตันทิพย์

บัณฑิต อนุญาหงษ์

TNI

สำนักวิชาพื้นฐานและภาษา

สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

ปีการศึกษา 2558

คำนำ

งานวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงได้ ด้วยความอนุเคราะห์จากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้อำนวยการสำนักวิชาพื้นฐานและภาษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรรณวิมล รุ่งธีระ ที่ให้โอกาสเข้าร่วมโครงการนักวิจัยรุ่นใหม่และได้ให้คำแนะนำชี้แนะต่างๆ ด้วยดีเสมอมา

ขอขอบพระคุณอธิการบดีสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น รองศาสตราจารย์ ดร.บัณฑิต โรจน์อารยานนท์ ที่ให้การสนับสนุนผู้วิจัยได้ทำการศึกษาวิจัยตลอดปีการศึกษา

ขอขอบพระคุณอาจารย์ ดร.บัณฑิต อนุญาหงษ์ ผู้ร่วมวิจัย ที่ได้ช่วยเหลือ ให้คำปรึกษา และแนะนำการทำวิจัยตั้งแต่ต้นจนเสร็จสมบูรณ์

ขอขอบคุณนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ทุกคณะทุกชั้นปี ที่ให้ความร่วมมือในการทำแบบสอบถามความต้องการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรม และให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัยเป็นอย่างดี

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณบิดามารดา และครอบครัว ซึ่งเปิดโอกาสให้ได้รับการศึกษาเล่าเรียน ตลอดจนคอยช่วยเหลือและให้กำลังใจผู้วิจัยเสมอมา และขอขอบพระคุณเจ้าของเอกสาร และงานวิจัยทุกท่าน ที่ผู้ศึกษาค้นคว้าได้นำมาอ้างอิงในการทำวิจัย จนกระทั่งงานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

จรีลักษณ์ ดันทิพย์

11 พฤศจิกายน 2559

TNI

บทคัดย่อภาษาไทย

หัวข้อวิจัย	ศึกษาความต้องการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรม สำหรับนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น
ชื่อผู้วิจัย	จรีลักษณ์ ดันทิพย์ และบัณฑิต อนุญาหงษ์
คณะ/สำนัก	วิชาพื้นฐานและภาษา
สถาบัน	สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น
ปีการศึกษา	2558

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาความต้องการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรมของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น 2) เพื่อเปรียบเทียบความต้องการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรม จำแนกตาม เพศ คณะที่ศึกษา และชั้นปีที่ศึกษา 3) เพื่อศึกษาความคิดเห็นเพิ่มเติมของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 306 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling Technique) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การทดสอบที (t-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (one way ANOVA) หรือ F-test และวิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. นักศึกษามีความต้องการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรม โดยรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาารายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากในทุกด้าน ด้านสูงสุด ได้แก่ ด้านผู้สอน รองลงมา ได้แก่ ด้านทักษะทางภาษาญี่ปุ่น ด้านกระบวนการการเรียนการสอน และด้านวิธีการสอนตามลำดับ
2. นักศึกษามีความต้องการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรม โดยภาพรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาเพศหญิงมีความต้องการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรมในระดับสูงกว่านักศึกษาเพศชาย เมื่อทำการเปรียบเทียบเป็นรายด้านพบว่า นักศึกษามีความต้องการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านเนื้อหาการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านทักษะทางภาษาญี่ปุ่น ด้านกระบวนการการเรียนการสอน ด้านวิธีการสอน

และด้านผู้สอน รายด้านที่เหลือคือ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน นักศึกษามีความต้องการไม่แตกต่างกัน

3. นักศึกษาที่ศึกษาคณะต่างกัน มีความต้องการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อทำการเปรียบเทียบเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษามีความต้องการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในทุกด้าน

4. นักศึกษาที่ศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกันมีความต้องการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อทำการเปรียบเทียบเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษามีความต้องการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านเนื้อหาการสอน ด้านทักษะทางภาษาญี่ปุ่น ด้านกระบวนการการเรียนการสอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านวิธีการสอน และด้านผู้สอน ส่วนด้านสื่อการเรียนการสอน นักศึกษามีความต้องการไม่แตกต่างกัน

5. นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น มีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความต้องการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรม สรุปได้ดังนี้

- 5.1 ภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรมน่าสนใจ มีคำศัพท์เฉพาะทางที่จะนำไปใช้ได้จริง
- 5.2 ภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรมมีประโยชน์ในการทำงานร่วมกับคนญี่ปุ่น
- 5.3 ควรมีการสอนเนื้อหาหรือคำศัพท์วิศวกรรมหลากหลายสาขา
- 5.4 ควรมีกิจกรรมทัศนศึกษาโรงงาน คูสถานที่จริง

คำสำคัญ: ความต้องการ, ภาษาญี่ปุ่นเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ, กระบวนการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่น

TNI

THAI - JAPANESE INSTITUTE OF TECHNOLOGY

บทคัดย่อภาษาอังกฤษ

Research Title	A Study of Instructional Needs on Japanese for Engineering Perceived by Thai-Nichi Institute of Technology Students
Name	Chareeluk Tantip, Bundit Anuyahong
Faculty/College	College of General Education and Languages
Institute	Thai-Nichi Institute of Technology
Academic Year	2015

ABSTRACT

The purposes of this research were 1) to study instructional needs on Japanese for engineering perceived by Thai-Nichi Institute of Technology students in seven aspects: Contents, Teaching Materials, Japanese Language Skills, Teaching-Learning Process, Teaching Activities, Teaching Approach and Instructor 2) to compare students' needs on the seven aspects according to students' gender, academic year and faculty, and 3) to gather supplemental suggestions.

Research samples were 306 TNI students in the second semester of 2015 academic year, derived through simple random sampling technique. The instruments used for gathering the data were the rating-scale and open-ended questionnaire. The statistics used for analyzing the data were frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test, F-test, and content analysis.

The research findings were as follows:

1. Instructional needs on Japanese for engineering perceived by Thai-Nichi Institute of Technology students as a whole were at high level ($\bar{x} = 4.15$). When considered in each aspect, it was found that their needs were at high level on Contents ($\bar{x} = 4.06$), Teaching Materials ($\bar{x} = 4.08$), Japanese Language Skills ($\bar{x} = 4.26$), Teaching-Learning Process ($\bar{x} = 4.17$), Teaching Activities ($\bar{x} = 4.09$), Teaching Approach ($\bar{x} = 4.14$) and Instructor ($\bar{x} = 4.28$) respectively.

2. The students with different genders showed statistically significant differences in overall at .05. When considered in each aspect, it was found that there were statistically significant differences at .05 level on Contents, Teaching Materials,

Japanese Language Skills, Teaching-Learning Process, Teaching Approach and Instructor. For the rest aspect, it was found that there were no significant differences.

3. The students with different academic year showed statistically significant differences in overall at .05. When considered in each aspect, it was found that there were statistically significant differences at .05 level on Contents, Japanese Language Skills, Teaching-Learning Process, Teaching Approach and Instructor. For the rest aspect it was found that there were no significant differences.

4. The students with different faculty showed statistically significant differences in overall at .05. When considered in each aspect, it was found that there were statistically significant differences at .05 level on all aspects.

5. TNI students had supplemental suggestions: TNI should provide teaching activities by taking students on a field trip in a factory to observe real production process; and simulation activity should be created in classroom to enhance the authentic situation in the workplace.

Keywords: Instructional Needs, Japanese for Specific Purposes, Japanese Teaching.

The logo of the Thai-Nichi Institute of Technology (TNI) is a large, light blue gear-like circle. Inside the circle, the letters "TNI" are written in a large, red, serif font. The words "THAI-NICHI INSTITUTE OF TECHNOLOGY" are written in a smaller, white, sans-serif font along the inner edge of the blue circle. The background of the entire page is white.

TNI

สารบัญ

หน้า

คำนำ

บทคัดย่อ

ABSTRACT

สารบัญ

สารบัญตาราง

บทที่

1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
สมมติฐานของการวิจัย.....	8
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความต้องการ.....	9
ความหมายของความต้องการ.....	9
ความสำคัญของความต้องการ.....	10
ทฤษฎีความต้องการของ Maslow.....	10
ความต้องการด้านการศึกษาของบุคคล.....	11
การวิเคราะห์และการศึกษาความต้องการ.....	12
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษา.....	13
การวิเคราะห์สถานการณ์เป้าหมายของผู้เรียน.....	14
การวิเคราะห์ความรู้ทางภาษาขณะปัจจุบัน.....	14
การวิเคราะห์ความต้องการด้านการใช้ภาษา.....	15
การวิเคราะห์ความต้องการในด้านการเรียนของผู้เรียน.....	15
ขั้นตอนการสำรวจความจำเป็นในการใช้ภาษาและการจัดทำหลักสูตร.....	17

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ.....	18
ลักษณะของภาษาเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ.....	19
สาขาของภาษาเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ.....	21
บทบาทของผู้สอนภาษาเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ.....	22
การประเมินแบบเรียนและสื่อการสอน.....	23
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	27
งานวิจัยในประเทศ.....	27
งานวิจัยต่างประเทศ.....	28
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	31
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	31
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	31
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	33
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	33
4 ผลการวิจัย.....	35
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น.....	36
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความต้องการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรม สำหรับนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น โดยรวมและเป็นรายด้าน.....	38
ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบความต้องการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรม สำหรับนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามเพศ ชั้นปีที่ศึกษาและคณะที่ศึกษา.....	48
ตอนที่ 4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ ต่อความต้องการการเรียนการสอน ภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรมของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น.....	58
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	61
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	63

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
อภิปรายผลการวิจัย.....	67
ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลวิจัยไปใช้.....	71
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป.....	71
บรรณานุกรม.....	72
ภาคผนวก.....	77
ภาคผนวก ก เอกสารเชิญผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย.....	78
ภาคผนวก ข แบบสอบถามความต้องการการเรียนรู้การสอนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรม สำหรับนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น.....	82
ภาคผนวก ค ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม.....	90
ภาคผนวก ง แบบประเมินการหาค่าความสอดคล้อง (ค่า IOC) ของข้อคำถามแต่ละข้อในแบบสอบถาม โดยผู้เชี่ยวชาญ.....	92
ภาคผนวก จ ผลการวิเคราะห์ค่า IOC.....	99
ภาคผนวก ฉ ประวัติย่อผู้วิจัย.....	104

สารบัญตาราง

ตาราง

หน้า

1	ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น แสดงจำนวนและร้อยละ ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ คณะที่ศึกษา และชั้นปีที่ศึกษา.....	37
2	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่น วิศวกรรม สำหรับนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น โดยรวมและรายด้าน.....	38
3	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่น วิศวกรรม สำหรับนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ด้านเนื้อหาการสอน จำแนกเป็นรายข้อ.....	39
4	แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการการเรียนการสอน ภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรม สำหรับนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ด้านสื่อการเรียนการสอน จำแนกเป็นรายข้อ.....	40
5	แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการการเรียนการสอน ภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรม สำหรับนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ด้านทักษะ ทางภาษาญี่ปุ่น จำแนกเป็นรายข้อ.....	41
6	แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการการเรียนการสอน ภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรม สำหรับนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ด้านกระบวนการเรียนการสอน จำแนกเป็นรายข้อ.....	42
7	แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการการเรียนการสอน ภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรม สำหรับนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน จำแนกเป็นรายข้อ.....	43
8	แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการการเรียน การสอนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรม สำหรับนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ด้านวิธีการสอน จำแนกเป็นรายข้อ.....	44
9	แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการการเรียนการสอน ภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรม สำหรับนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ด้านผู้สอน จำแนกเป็นรายข้อ.....	45

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง

หน้า

10	แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการการเรียนรู้การสอน ภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรม สำหรับนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น โดยรวมและเป็นรายด้านจำแนกตามเพศ.....	46
11	แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการการเรียนรู้การสอน ภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรม สำหรับนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น โดยรวมและ เป็นรายด้าน จำแนกตามคณะที่ศึกษา.....	47
12	แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการการเรียนรู้การสอน ภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรม สำหรับนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น โดยรวมและเป็นรายด้านจำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา.....	48
13	ผลการเปรียบเทียบความต้องการการเรียนรู้การสอนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรม สำหรับนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามเพศ.....	49
14	ผลการเปรียบเทียบความต้องการการเรียนรู้การสอนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรม สำหรับนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามคณะที่ศึกษา.....	50
15	การทดสอบความแตกต่างของความต้องการการเรียนรู้การสอน ภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรม สำหรับนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น จำแนกเป็นรายคู่ ตามคณะที่ศึกษา.....	51
16	ผลการเปรียบเทียบความต้องการการเรียนรู้การสอนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรม สำหรับนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา.....	54
17	การทดสอบความแตกต่างของความต้องการการเรียนรู้การสอน ภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรม สำหรับนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น จำแนกเป็นรายคู่ ตามชั้นปีที่ศึกษา.....	55
18	ค่าความถี่ ร้อยละของความคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่มีต่อความต้องการ การเรียนรู้การสอนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรม.....	59

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง

หน้า

- 19 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามต่อการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา
ตามวิธีการของครอนบาค 91
- 20 แสดงผลการวิเคราะห์หาค่า IOC ของแบบสอบถามโดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน 100

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยและประเทศญี่ปุ่นเป็นประเทศคู่ค้าที่มีความสัมพันธ์กันอย่างแน่นแฟ้นมาเป็นเวลานาน ปัจจุบันมีบริษัทญี่ปุ่นที่ลงทุนในประเทศไทยเป็นจำนวนมาก จากข้อมูลสถิติสมาชิกของหอการค้าญี่ปุ่น-กรุงเทพฯ (The Japanese Chamber of Commerce, Bangkok, 2558 : ออนไลน์) แสดงให้เห็นว่าบริษัทญี่ปุ่นที่เข้ามาทำธุรกิจในประเทศไทยมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ โดยสถิติสมาชิกในปี 2558 พบว่าบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตมีสัดส่วนมากที่สุดถึง 45.8% ของสมาชิกทั้งหมด และในจำนวนนี้อุตสาหกรรมด้านยานยนต์และอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องมีสัดส่วนมากที่สุดคือ 13.6% ในปี 2558 ประเทศไทยและประเทศญี่ปุ่นกำลังดำเนินการเจรจาด้วยเขตการค้าเสรี (FTA) หรือชื่อทางการว่า “ข้อตกลงความเป็นหุ้นส่วนไทย – ญี่ปุ่น (JTEPA)” หากบรรลุข้อตกลงได้จะส่งผลให้การลงทุนจากประเทศญี่ปุ่นเพิ่มขึ้นอีก

จากความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศไทยและประเทศญี่ปุ่นนี้ ส่งผลให้ความต้องการแรงงานที่มีความรู้ภาษาญี่ปุ่นเพิ่มมากขึ้นไปด้วย และไม่ได้ต้องการบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถด้านภาษาญี่ปุ่นเพียงด้านเดียวเท่านั้น แต่ต้องการบุคลากรที่มีความรู้เฉพาะทางควบคู่กับความสามารถด้านภาษาญี่ปุ่นด้วย จากงานวิจัยของธนสารเสนีย์และคณะ (タナサーンセーニ－也, 2548) ที่กล่าวไว้ว่านอกเหนือจากงานที่จำเป็นต้องมีความสามารถทางด้านภาษาญี่ปุ่นอยู่แล้ว เช่น ล่าม หรือ เลขานุการ เป็นต้น บริษัทญี่ปุ่นยังมีความต้องการบุคลากรในสายงานอื่นๆ ที่สามารถสื่อสารด้วยภาษาญี่ปุ่นได้ด้วย เช่น พนักงานที่ทำงานในสายการผลิต ที่จำเป็นต้องทำงานร่วมกับชาวญี่ปุ่นและมีการสื่อสารกันด้วยภาษาญี่ปุ่น จากการศึกษาและข้อมูลของกลุ่มบริษัทญี่ปุ่นในประเทศไทยข้างต้น ทำให้พอที่จะสรุปได้ว่าความต้องการบุคลากรที่มีความรู้ด้านอุตสาหกรรมและด้านวิศวกรรมควบคู่กับความสามารถด้านภาษาญี่ปุ่นจะมีมากขึ้นเรื่อยๆ

สถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยจึงตอบสนองความต้องการบุคลากรเพื่อรองรับการเข้ามาลงทุนของบริษัทญี่ปุ่นโดยการเปิดสอนภาษาญี่ปุ่นเพิ่มมากขึ้น อย่างไรก็ตามก็ยังไม่สามารถผลิตบัณฑิตได้เพียงพอกับความต้องการของตลาด ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของนรินุช ดำรงชัย (2555) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้จบการศึกษาด้านญี่ปุ่นในประเทศไทย จากข้อมูลของบัณฑิตและผู้ประกอบการชาวญี่ปุ่นพบว่า มีความต้องการและความจำเป็นในการว่าจ้างบุคลากรที่สำเร็จการศึกษาด้านญี่ปุ่นอยู่มาก แต่ประสบปัญหาขาดแคลนเพราะบุคลากรที่มียังขาดทักษะทางภาษาญี่ปุ่นที่ตรงตามความต้องการ และปฏิบัติงานได้จริง

อย่างไรก็ตาม การออกแบบและกำหนดเนื้อหาวิชาภาษาญี่ปุ่น ให้เหมาะสมกับผู้เรียน และมีประโยชน์ต่อสายงานอาชีพในอนาคตนั้น จำเป็นต้องมีการสำรวจความต้องการของผู้เรียน ภาษาญี่ปุ่นด้วย มีงานวิจัยหลายชิ้นที่กล่าวถึงความสำคัญของการศึกษาความต้องการในการใช้ภาษา เพื่อการวางแผนหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และเหมาะสมกับผู้เรียน เช่น งานวิจัยของสุวรรณีย์ พันธุ์พริกส์ และฉลลิกา มหาพูนทอง (2550) และงานวิจัยของธมมณต์ปวีร์ เพชรรัตน์ (2555) งานวิจัยทั้งสองเรื่องนี้ ทำให้เห็นถึงความต้องการในการใช้ภาษาของผู้เรียนแต่ละระดับซึ่งมีประโยชน์ต่อผู้สอนในการนำผลการวิจัยนี้ไปออกแบบเนื้อหาการเรียนหรือปรับปรุงการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับระดับของผู้เรียนต่อไปได้ สอดคล้องกับที่ Carter (1983) กล่าวถึงรูปแบบการเรียนและการจัดหลักสูตรเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะไว้ว่า ควรประกอบด้วยปัจจัย 3 ประการดังนี้ 1. อุปกรณ์ที่คล้ายอยู่ในสถานการณ์จริง (Authentic materials) 2. มีจุดประสงค์ทางการเรียนการสอนที่สัมพันธ์กับความต้องการใช้ภาษา (Purpose-related orientation) 3. ผู้เรียนต้องมีส่วนร่วมในการเรียน (Self-direction)

สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มุ่งสร้างบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญในเทคโนโลยีเฉพาะทางและมีความสามารถทางภาษาโดยเฉพาะภาษาอังกฤษและภาษาญี่ปุ่น เพื่อป้อนบุคลากรให้แก่สถานประกอบการภาคอุตสาหกรรมของไทย โดยจัดการเรียนการสอนภาษาแก่นักศึกษาทั้ง 3 คณะของสถาบันได้แก่ คณะบริหารธุรกิจ คณะวิศวกรรมศาสตร์ และคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ สำนักวิชาพื้นฐานและภาษา สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ตระหนักถึงความสำคัญของภาษาเฉพาะทาง และเห็นความจำเป็นที่นักศึกษาคณะต่างๆ ควรจะมีความสามารถทางภาษาญี่ปุ่นเฉพาะสาขา เพื่อให้ นักศึกษามีความรู้ความสามารถ ทักษะทางภาษาญี่ปุ่นเพียงพอในการทำงานในสถานประกอบการได้จริง จึงได้ดำเนินการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาญี่ปุ่นสำหรับบริหารธุรกิจ รายวิชาภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรม และรายวิชาภาษาญี่ปุ่นเทคโนโลยีสารสนเทศ (คู่มือนักศึกษาปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น, 2558)

สำหรับรายวิชาภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรม เป็นรายวิชาในกลุ่มวิชาเลือกสำหรับนักศึกษาที่ผ่านการเรียนรายวิชาบังคับครบทุกรายวิชาแล้ว ซึ่งที่ผ่านมามีนักศึกษาลงทะเบียนเรียนจำนวนไม่มาก อย่างไรก็ตาม จากแนวโน้มในปัจจุบันที่นักศึกษาทั้งคณะวิศวกรรมศาสตร์และคณะอื่นๆ ของสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น มีความสนใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรมเพิ่มมากขึ้น (สำนักทะเบียนและบริการการศึกษา สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น, 2558) ทำให้ผู้สอนเห็นความสำคัญของการพัฒนาการเรียนการสอนรายวิชาภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรมทั้งนี้การเรียนเฉพาะภาษาญี่ปุ่นธุรกิจซึ่งเป็นรายวิชาบังคับอาจไม่เพียงพอและไม่ตอบสนองต่อความต้องการแรงงานของภาคอุตสาหกรรมไทย ดังนั้นการศึกษาความต้องการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรมของนักศึกษาจะมีประโยชน์ต่อทั้งผู้เรียนและ

ผู้สอน ในการปรับปรุงการเรียนการสอน รวมทั้งกิจกรรมและสื่อการสอนให้ตรงตามความต้องการของผู้เรียนมากขึ้น ทำให้ผู้เรียนมีความสนใจ เกิดแรงจูงใจที่ดีที่จะเรียนภาษาญี่ปุ่นเฉพาะทางระดับต่อไป

สำนักวิชาพื้นฐานและภาษา สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นได้มีการจัดการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรมมาแล้วเป็นเวลา 3 ปี และยังไม่ได้มีการสำรวจความต้องการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรมของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความประสงค์จะศึกษาความต้องการของนักศึกษา เพื่อนำผลของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนในปัจจุบันและเป็นแนวทางในการออกแบบเนื้อหาวิชาขั้นสูงต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความต้องการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรมของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น
2. เพื่อเปรียบเทียบความต้องการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรม จำแนกตาม เพศ คณะที่ศึกษา และชั้นปีที่ศึกษา
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นเพิ่มเติมของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้เป็นการศึกษาความต้องการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรม สำหรับนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2558 โดยมีประชากรและกลุ่มตัวอย่าง และตัวแปรที่ศึกษา ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น กรุงเทพมหานคร ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2558 ชั้นปีที่ 1-4 จำนวน 1,500 คน ซึ่งสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นได้มีการจัดการเรียนการสอนนักศึกษาจำนวน 3 คณะ ได้แก่ คณะบริหารธุรกิจ คณะวิศวกรรมศาสตร์ และคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 306 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling Technique)

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรต้น ประกอบด้วย

3.1.1 เพศ จำแนกเป็น

- ชาย
- หญิง

3.1.2 คณะที่ศึกษา จำแนกเป็น

- คณะบริหารธุรกิจ
- คณะวิศวกรรมศาสตร์
- คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ

3.1.3 ชั้นปีที่ศึกษา จำแนกเป็น

- ชั้นปีที่ 1
- ชั้นปีที่ 2
- ชั้นปีที่ 3
- ชั้นปีที่ 4

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

3.3.1 ด้านเนื้อหาการสอน

3.3.2 ด้านสื่อการเรียนการสอน

3.3.3 ด้านทักษะทางภาษาญี่ปุ่น

3.3.4 ด้านกระบวนการเรียนการสอน

3.3.5 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

3.3.6 ด้านวิธีการสอน

3.3.7 ด้านผู้สอน

นิยามศัพท์เฉพาะ

นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ชั้นปีที่ 1-4 ในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จาก 3 คณะ ได้แก่ คณะบริหารธุรกิจ คณะวิศวกรรมศาสตร์ และคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ

สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น หมายถึง สถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่เปิดสอนภาษาอังกฤษและภาษาญี่ปุ่น ในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2558 ซึ่งประกอบด้วย 3 คณะ ได้แก่ คณะบริหารธุรกิจ คณะวิศวกรรมศาสตร์ และคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ

ภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรม หมายถึง รูปประโยคและไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่น ที่เน้นคำศัพท์สำนวนภาษา และการโต้ตอบในสถานการณ์งานด้านวิศวกรรม และงานในโรงงานญี่ปุ่น โดยสอดแทรกการเรียนรู้สังคม และวัฒนธรรมการทำงานของวิศวกรญี่ปุ่น

ความต้องการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรม หมายถึง รูปแบบในด้านต่างๆ ที่ผู้เรียนต้องการให้มีการจัดการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรม ประกอบด้วย ด้านเนื้อหาการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านทักษะทางภาษาญี่ปุ่น ด้านกระบวนการการเรียนการสอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านวิธีการสอน และด้านผู้สอน

1. **ด้านเนื้อหาการเรียน** หมายถึง เนื้อหาการเรียนที่นำไปประเดิมต่างๆ ในการทำงานในโรงงานมาเป็นหัวข้อการเรียนรู้ เนื้อหาการเรียนที่มีเป้าหมายในการเรียนภาษามากกว่าเนื้อหาด้านวิศวกรรม และเน้นการบูรณาการทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เนื้อหาความรู้ด้านวิศวกรรม โดยใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้เนื้อหา เนื้อหาที่เป็นเรื่องใกล้ตัวผู้เรียน หรือมีความเกี่ยวข้องกับความรู้เดิมของผู้เรียนในระดับหนึ่ง เนื้อหาการเรียนที่รวมกิจกรรมการทำงานที่ผู้เรียนต้องพบในการทำงานในโรงงาน หรือการทำงานที่เกี่ยวข้องกับการผลิต เนื้อหาการเรียนที่เป็นคำศัพท์พื้นฐานที่ผู้เรียนต้องพบในการทำงานในโรงงาน หรือการทำงานที่เกี่ยวข้องกับการผลิต เนื้อหาการเรียนที่เป็นวิธีการจัดการหรือวิธีการทำงานในโรงงานแบบญี่ปุ่น เนื้อหาที่ครอบคลุมความรู้ด้านวิศวกรรมหลายหลายสาขา เนื้อหาการเรียนที่เป็นการถ่ายทอดประสบการณ์ การทำงานจริงในโรงงาน หรืองานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการผลิต และเนื้อหาการเรียนที่เกี่ยวข้องกับศิลปวัฒนธรรมญี่ปุ่น

2. **ด้านสื่อการเรียนการสอน** หมายถึง วัสดุ อุปกรณ์ และวิธีการ ซึ่งถูกนำมาใช้ในการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรม เพื่อเป็นตัวกลางในการถ่ายทอดความรู้ ทักษะ และเจตคติ จากผู้สอนหรือแหล่งความรู้ไปยังผู้เรียน ช่วยให้การสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ และทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนที่ตั้งไว้ ได้แก่ สื่อการสอนที่ผู้เรียนสามารถรับรู้ได้จริงด้วยการเห็น ได้ยิน หรือสัมผัส เช่น ภาพยนตร์ วิดีโอ หรือโทรทัศน์ สื่อการสอนในรูปแบบสถานการณ์จำลองโดยผู้เรียนเป็นผู้แสดง สื่อการสอนที่ผู้สอนหรือผู้เรียนร่วมกันทดลองสาธิต สื่อการสอนในรูปแบบภาพนิ่ง วิทยู และการบันทึกเสียง อุปกรณ์การเรียนการสอนที่เหมือนสถานการณ์จริงแบบเรียนที่ผู้สอนจัดทำขึ้นเองเพื่อผู้เรียนเฉพาะกลุ่มมากกว่าแบบเรียนสำเร็จรูปที่มีจำหน่ายทั่วไป แบบเรียนที่มีคำอธิบายเนื้อหาด้านวิศวกรรมที่เป็นหัวข้อการเรียนรู้ในแต่ละบทเรียนด้วย แบบเรียนที่มีแบบฝึกทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน แบบเรียนที่ผู้เรียน

สามารถสำรวจแบบเรียนและเตรียมความพร้อมก่อนการเรียนรู้ หรือทำแบบฝึกหัดทบทวนด้วยตนเองที่บ้านได้

3. **ด้านทักษะทางภาษาญี่ปุ่น** หมายถึง ความถูกต้องคล่องแคล่วในการใช้ภาษาญี่ปุ่น ได้แก่ ทักษะการฟังที่มีเนื้อหาการฟังสอดคล้องกับบริบทในการทำงาน ทักษะการพูดที่มีเนื้อหาบทฝึกพูดที่นำไปใช้ได้ในการทำงานจริง สามารถใช้ได้ทันที ทักษะการอ่านซึ่งบทอ่านมีหัวข้อเกี่ยวเนื่องกับการทำงานของผู้เรียนในอนาคต ทักษะการเขียนโดยฝึกเขียนรูปประโยคที่ใช้ได้จริงในการทำงาน ทักษะโดยเน้นการบูรณาการทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ตัวอย่าง หรือการอธิบายรูปประโยคก่อนการฝึกฝนทักษะต่างๆ เนื้อหาการฟัง พูด อ่าน เขียนที่เหมาะสม และตรงกับระดับความสามารถของผู้เรียน คำศัพท์พื้นฐาน และคำศัพท์เทคนิคด้านวิศวกรรมที่จะได้ใช้จริงในการทำงาน

4. **ด้านกระบวนการการเรียนการสอน** หมายถึง กระบวนการในการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน ได้แก่ การเตรียมความพร้อมของผู้เรียนและจูงใจผู้เรียนก่อนเข้าสู่เนื้อหาบทเรียน การแจ้งวัตถุประสงค์ของบทเรียนให้ชัดเจนก่อนเรียนบทเรียน การทบทวนความรู้เดิมก่อนที่จะนำเสนอความรู้ใหม่แก่ผู้เรียน การเชื่อมโยงความรู้เดิมหรือประสบการณ์ของผู้เรียนกับความรู้ใหม่ การให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียน (feedback) และแก้ไขข้อผิดพลาดของผู้เรียนระหว่างการทำกิจกรรม การทดสอบความรู้หลังบทเรียน การสรุปเนื้อหาการเรียนและการนำไปใช้ การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ร่วมคิด ร่วมกิจกรรม และร่วมตอบคำถามระหว่างการเรียน การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนซักถามหรือเสนอข้อคิดเห็น และการบอกผู้เรียนถึงแหล่งข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการศึกษาเนื้อหาต่อไป

5. **ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน** หมายถึง การพูดคุยกับผู้เรียนเกี่ยวกับหัวข้อของบทเรียนเพื่อสอบถามประสบการณ์ของผู้เรียนก่อนเข้าสู่เนื้อหาบทเรียน การป้อนคำถามแก่ผู้เรียนโดยคำถามมีเนื้อหาเหมาะสมและสอดคล้องกับบทเรียน การเสนอสถานการณ์หรือตัวอย่างการใช้ภาษาให้ผู้เรียนฝึกคิดรูปประโยคที่เหมาะสมกับสถานการณ์ กิจกรรมที่ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้า รวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับบทเรียน มีการเตรียมการเรียนรู้ด้วยตนเอง กิจกรรมที่ให้ผู้เรียนฝึกการสืบค้น ค้นหา คำศัพท์ใหม่ด้วยตนเองจากสื่อต่างๆ กิจกรรมที่ผู้เรียนได้ร่วมอภิปรายเกี่ยวกับการใช้ภาษาในสถานการณ์ต่างๆ กิจกรรมที่ผู้เรียนได้แบ่งปัน แลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจระหว่างกัน กิจกรรมที่ผู้เรียนได้บอกเล่าความคิด แสดงความเห็น หรืออธิบายให้ข้อมูลสิ่งที่เรียนมากับชาวญี่ปุ่น กิจกรรมที่ผู้เรียนได้เห็น สัมผัสของจริง ได้สอบถามข้อมูล ขอคำอธิบายจากคนทำงานชาวญี่ปุ่นหรือชาวไทยในสถานที่ปฏิบัติงานจริง และกิจกรรมที่ผู้เรียนได้ใช้ภาษาญี่ปุ่นเพื่อสัมภาษณ์ หรือสนทนากันในกลุ่ม ตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป

6. **ด้านวิธีการสอน** หมายถึง แนวทางที่ปฏิบัติ แบบอย่างที่ทำ ที่ผู้สอนดำเนินการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ด้วยวิธีการต่างๆ ได้แก่ วิธีการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะ

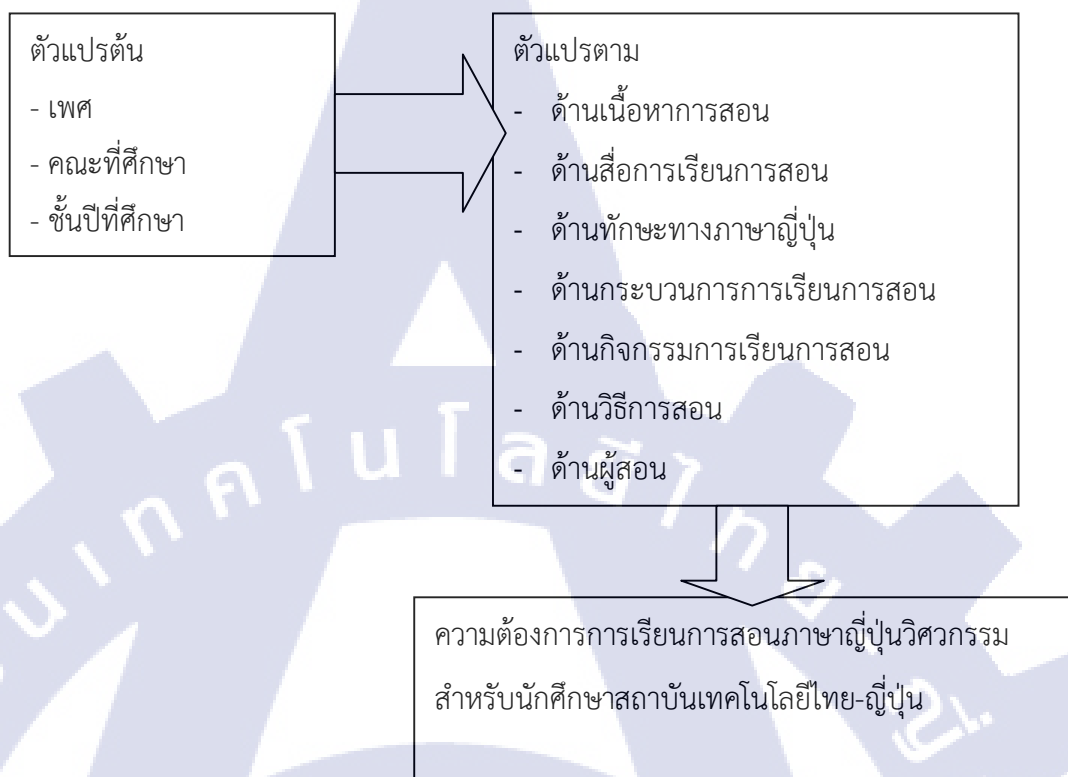
ทางภาษาญี่ปุ่นทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน วิธีการสอนที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกพูด และฟังภาษาญี่ปุ่นกับชาวญี่ปุ่นในสถานที่จริง วิธีการสอนที่ให้ผู้เรียนเขียนรายงาน เขียนแสดง ความเห็น หรือเขียนบอกเล่าประสบการณ์ในหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนด้วยภาษาญี่ปุ่น วิธีการสอน ที่ให้ผู้เรียนได้พูดบอกเล่า/อธิบายความคิดเห็น หรือประสบการณ์ด้วยภาษาญี่ปุ่น วิธีการสอนที่ให้ผู้เรียนได้ไปศึกษานอกสถานที่ เช่น การทัศนศึกษาโรงงาน วิธีการสอนที่ให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยน ความคิดกันในกลุ่มเล็ก ช่วยเหลือกันเพื่อสร้างความรู้ใหม่ร่วมกัน วิธีการสอนที่ให้ผู้เรียนได้ทำโครงการงาน ในเรื่องที่น่าสนใจและเกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่เรียน เช่น การศึกษากระบวนการผลิตในอุตสาหกรรมต่างๆ วิธีการสอนที่ให้ผู้เรียนได้ทำงานกลุ่มร่วมกัน โดยสมาชิกในกลุ่มต่างมีบทบาทรับผิดชอบในหน้าที่ที่ ได้รับมอบหมาย วิธีการสอนโดยการสาธิตการใช้ภาษาญี่ปุ่นในสถานการณ์ต่างๆ ที่ผู้เรียนจะพบในการ ทำงาน วิธีการสอนที่ผู้สอนเป็นผู้แนะนำ ตอบคำถาม และช่วยเหลือผู้เรียนระหว่างเวลาเรียน วิธีการ สอนที่เน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกกระบวนการคิดวิเคราะห์และหาข้อสรุปด้วยตนเอง

7. **ด้านผู้สอน** หมายถึง อาจารย์ วิทยากร ผู้สอนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรม ให้กับนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น โดยผู้สอนชาวญี่ปุ่นเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ ผู้สอนชาวไทยเป็นผู้ถ่ายทอด ความรู้ ผู้สอนชาวญี่ปุ่นและชาวไทยเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ ผู้สอนที่หลากหลายร่วมกันถ่ายทอดความรู้ ผู้สอนวิชาภาษาญี่ปุ่นที่ได้รับการอบรมหรือมีความรู้เกี่ยวกับด้านวิศวกรรมเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ ผู้สอนวิชาวิศวกรรมที่ได้รับการอบรมหรือมีความรู้ภาษาญี่ปุ่นเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ ผู้สอนที่มี ประสบการณ์การทำงานจริงในโรงงานหรือการทำงานด้านวิศวกรรมเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ ผู้สอนที่ เป็นชาวญี่ปุ่นหรือชาวไทยที่มีความรู้ภาษาญี่ปุ่นที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงงานจริงเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้

TNI

TAHITI - NICHU INSTITUTE OF TECHNOLOGY

กรอบแนวคิด

ภาพ 1 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานของการวิจัย

1. นักศึกษาเพศชายและนักศึกษาเพศหญิง มีความต้องการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรม โดยรวมแตกต่างกัน
2. นักศึกษาที่ศึกษาคณะต่างกันมีความต้องการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรม โดยรวมแตกต่างกัน
3. นักศึกษาที่ชั้นปีที่ศึกษาต่างกันมีความต้องการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรม โดยรวมแตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความต้องการ การเรียนการสอนภาษา และการเรียนการสอนภาษาเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะทาง โดยเสนอผลการศึกษาตามลำดับ ดังต่อไปนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความต้องการ
2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษา
3. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะทาง
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความต้องการ

ความหมายของความต้องการ

“ความ” ตามความหมายของพจนานุกรม (ราชบัณฑิตยสถาน, 2542: 176, 328) หมายถึง เนื้อความ เกิดความ อาการ “ต้องการ” หมายถึง อยากได้ ใครได้หรือประสงค์จะได้ ดังนั้น ความต้องการ จึงหมายถึง ความอยากได้ หรืออาการที่อยากได้ และเมื่อเกิดความรู้สึกดังกล่าว จะทำให้บุคคลเกิดสิ่งเร้าที่มากระตุ้น และทำให้มีแรงขับภายในเกิดขึ้น ซึ่งจะทำให้เกิดพฤติกรรมที่แสดงออกมาเพื่อดิ้นรน และแสวงหาเพื่อตอบสนองความต้องการนั้น และเมื่อได้รับการตอบสนองแล้ว บุคคลนั้นก็就会产生ความต้องการใหม่ๆ หรือความต้องการในระดับที่สูงขึ้นมา ทดแทนวนเวียนอยู่ไม่มีที่สิ้นสุด

วราภรณ์ ตระกูลสฤณี (2554) กล่าวว่า มนุษย์นั้นเพียรพยายามทุกวิถีทางในอันที่จะให้บรรลุความต้องการที่ละขั้น เมื่อความต้องการขั้นแรกได้รับการตอบสนองแล้ว ความต้องการนั้นจะลดความสำคัญลงจนหมดความสำคัญไป ไม่เป็นแรงกระตุ้นอีกต่อไป แต่จะเกิดความสนใจและความต้องการสิ่งใหม่อีกต่อไป แต่ความต้องการขั้นต้นๆ ที่ได้รับการตอบสนองไปเรียบร้อยแล้วนั้น อาจกลับมาเป็นความจำเป็นหรือความต้องการครั้งใหม่อีกได้ เมื่อการตอบสนองความต้องการครั้งแรกไม่สูญเสียหรือขาดหายไป และความต้องการที่เคยมีความสำคัญจะลดความสำคัญลง เมื่อมีความต้องการใหม่ๆ เข้ามาแทนที่

Gilmer (อ้างถึงในสมพร สุทัศนีย์, 2544: 49) ได้กล่าวว่า มนุษย์มีความต้องการหลากหลายสิ่งหลากหลายอย่าง เช่น อาหาร อากาศ น้ำ ที่อยู่อาศัย รวมทั้งสิ่งอื่นๆ ด้วย เช่น การ

ยอมรับนับถือ สถานภาพ การเป็นเจ้าของ ฯลฯ โดยทั่วไปความต้องการเหล่านี้ยากที่จะได้รับการตอบสนองจนอิ่มและพอใจทั้งๆ ที่ก็ได้รับอยู่แล้ว

ทศนีย์ ชาติไทย (2555) กล่าวว่า ความต้องการ (Needs) หมายถึง ความสามารถหรือความจำเป็นใดๆ ของมนุษย์ที่ส่งผลต่อการกระทำหรือพฤติกรรม โดยการกระทำและการแสดงพฤติกรรมจะมีประสิทธิภาพจะต้องอาศัยความสามารถหรือความจำเป็น

ความต้องการ หมายถึง สิ่งจำเป็นสำหรับบุคคล เพื่อให้บุคคลได้มีพฤติกรรมและการปฏิบัติในชีวิตประจำวันในสังคมได้อย่างเหมาะสม

อุบล ศิระศรี (2544: 10) ความต้องการ หมายถึง สิ่งซึ่งเมื่อได้มาก็จะช่วยให้รู้สึกดีใจ ชื่นใจ พอใจ และอาจจะทำให้เกิดแรงจูงใจที่เป็นแรงกระตุ้นให้เกิดความสำเร็จในชีวิต

ชูลีพร จินณชนพงษ์ (2554: 10) กล่าวว่า ความต้องการ หมายถึง สิ่งซึ่งมนุษย์อยากได้ อยากจะมี อยากจะกระทำ เพื่อตอบสนองความรู้สึกนึกคิดของตนเองทั้งด้านร่างกายและจิตใจ ซึ่งสิ่งที่ต้องการนั้นมีระดับความแตกต่างกันและสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา โดยสามารถจะเชื่อมโยงกับความต้องการเข้ารับการฝึกอบรมได้ว่า ในการเข้ารับการฝึกอบรมนั้น ครูต้องการเข้ารับการฝึกอบรมเนื่องมาจากความสำเร็จของครูหรือความต้องการเข้ารับการฝึกอบรมเพราะต้องการพบปะผู้อื่น เพื่อให้ได้มาซึ่งความสัมพันธ์อันดีกับบุคคลอื่นหรือเป็นความต้องการที่จะเข้ารับการฝึกอบรม อันเนื่องมาจากความต้องการของตนเอง

ความสำคัญของความต้องการ

1. ความต้องการเป็นพื้นฐานของการกระทำของมนุษย์ การขับ (Drive) ซึ่งเป็นสิ่งผลักดัน ร่วมกับการเรียนรู้ของบุคคล ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมการตอบสนองหรือการแสดงออกอย่างใดอย่างหนึ่ง
2. ความต้องการอาจไม่ใช่เพียงความขาดแคลนหรือความไม่เพียงพอเท่านั้น ความขาดแคลนหรือความไม่เพียงพอ (Deficiency) ความขาด (Lack) หรือการขาดหายไปในบางสิ่งบางอย่างที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต
3. ความต้องการสามารถเป็นได้ทั้งด้านกายหรือด้านจิตใจ
4. บุคคลมีขีดขั้นของความตระหนักถึงความต้องการที่แตกต่างกัน

ทฤษฎีความต้องการของ Maslow

Maslow (1954, หน้า 14-15) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีแรงจูงใจของมนุษย์ (Theory of Human Motivation) โดยได้จัดลำดับขั้นตอนความต้องการ (The Need Hierarchy) ของมนุษย์

ตามความปรารถนาที่จะได้รับการตอบสนอง ซึ่งมีการแบ่งลำดับชั้นของความต้องการจากต่ำสุดไปสูงสุด เป็น 5 ระดับ คือ

1. ความต้องการทางร่างกาย (Physical Needs) เป็นความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ เพื่อให้มนุษย์ดำรงชีวิตอยู่ได้ เช่น เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย อาหาร และยารักษาโรค
2. ความต้องการด้านความปลอดภัยและมั่นคง (Safety and Security Needs) เช่น ความปลอดภัยจากอันตราย มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ ฐานะการทำงาน
3. ความต้องการด้านสังคม (Social and Belongingness) เป็นความต้องการที่จะมีส่วนร่วมในสังคม ต้องการความรัก ต้องการความเป็นเจ้าของ
4. ความต้องการได้รับการยกย่องสรรเสริญ (Esteem on Status) คือ ความต้องการให้สังคมยกย่องตนเอง มีคนนับหน้าถือตา มีเกียรติยศชื่อเสียง
5. ความต้องการที่จะได้รับความสำเร็จในชีวิต (Self-Actualization) คือ ความต้องการพบความสำเร็จทุกอย่างที่ตนเองใฝ่ฝัน

นอกจากนี้ Maslow (1970) ยังได้แสดงทัศนะเกี่ยวกับความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ โดยได้ตั้งสมมติฐานของความต้องการ ดังนี้

1. มนุษย์มีความต้องการไม่มีที่สิ้นสุด
2. ความต้องการของมนุษย์จะเรียงลำดับชั้นจากต่ำไปหาสูงเมื่อความต้องการชั้นต่ำกว่าได้รับการตอบสนองแล้ว ความต้องการชั้นสูงจะเป็นแรงจูงใจให้แสดงพฤติกรรมต่อไป
3. ความต้องการชั้นที่ได้รับการตอบสนองแล้วจะไม่เป็นแรงจูงใจให้เกิดพฤติกรรมต่อไป ดังนั้นความต้องการที่มีอิทธิพลในการแสดงพฤติกรรม คือความต้องการที่ยังไม่ได้รับการตอบสนอง

ความต้องการด้านการศึกษาของบุคคล

Coombs and Ahmed (1794, อ้างถึงใน บวรศรี มณีพงษ์) ได้กล่าวถึงความต้องการด้านการศึกษาของบุคคลไว้ดังนี้

1. ความต้องการด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานและเรื่องทั่วไป เช่น การเรียนรู้หนังสือ การอ่านออกเขียนได้ คิดเลขเป็น มีความเข้าใจอย่างง่าย ๆ เรื่องของวิทยาศาสตร์และภาวะแวดล้อมรอบตัว
2. ความต้องการในการศึกษาเพื่อปรับปรุงชีวิตครอบครัวให้ดีขึ้น เช่น ความรู้พื้นฐานทักษะและทัศนคติพื้นฐาน ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น
3. ความต้องการในการศึกษาเพื่อปรับปรุงชุมชนที่ตนอยู่อาศัย เช่น ความรู้เกี่ยวกับสถาบันการปกครองของท้องถิ่นและประเทศ

4. ความต้องการในการศึกษาด้านอาชีพ เช่น ความรู้และทักษะเฉพาะซึ่งเกี่ยวข้องกับกิจกรรมทางเศรษฐกิจและที่เป็นประโยชน์ในการดำรงชีพ เป็นต้น

การวิเคราะห์และการศึกษาความต้องการ

Brown (1995) ให้คำนิยามของการวิเคราะห์ความต้องการว่า เป็นการรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลที่จำเป็นและเกี่ยวกับความต้องการของผู้เรียนที่ต้องการเรียนหลักสูตรหรือวิชาใดในสถาบันหนึ่งอย่างเป็นระบบและเมื่อได้ข้อมูลจากการวิเคราะห์ความต้องการแล้วจึงสร้างกิจกรรมอื่นๆต่อไป เช่น สร้างเป้าหมายและวัตถุประสงค์ บทเรียน วิธีสอบ บททดสอบ และวิธีประเมินผล

ยุพาภรณ์ พิริยศิลป์ (2557) กล่าวว่า การศึกษาความต้องการของผู้เรียน (Need Analysis) หมายถึง กระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการและความสนใจของผู้เรียนที่เป็นระบบและต่อเนื่อง การประมวลผลและตีความข้อมูลที่ได้รับ และการตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดทำหลักสูตรตามข้อมูลที่ได้รับเพื่อให้ตรงกับความต้องการของผู้เรียน (Graves, 2000 : 98) หลักการวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนนี้ได้ถูกนำไปใช้อย่างแพร่หลาย ในบริบทที่มีการเรียนการสอนภาษาที่เป็นภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะในสาขาวิชาภาษาเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ

การศึกษาความต้องการของผู้เรียนสามารถทำได้โดยศึกษาปัญหาและความต้องการของผู้เรียนในแต่ละบริบทเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการระบุเนื้อหาการเรียนการสอนภาษา โดยประโยชน์ของหลักการนี้คือ สามารถช่วยให้ระบุได้อย่างชัดเจนถึงสถานการณ์การใช้ภาษาของผู้เรียน วิธีการสอน และภาษาที่ผู้เรียนต้องการและจำเป็นต้องใช้ในหน่วยงาน (Benech, 1996)

Rajan (2001) กล่าวว่า ขั้นตอนการศึกษาความต้องการของผู้เรียน (Need Analysis) ควรประกอบด้วย 4 ขั้นตอนหลัก คือ

1. การกำหนดวัตถุประสงค์โดยรวมถึงความจำเป็นและสาเหตุที่ต้องจัดทำหลักสูตรนี้ขึ้นมา
2. การศึกษาความต้องการของผู้เรียนโดยการสัมภาษณ์ หรือแจกแบบสอบถาม เพื่อให้ทราบถึงความต้องการที่หลากหลาย ซึ่งอาจจะคำนึงถึงความต้องการทางด้านภาษาของผู้เรียนเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว (Target Needs) ความต้องการและความสนใจส่วนตัวของผู้เรียนเกี่ยวกับภาษา (Learner Needs) ความต้องการของผู้ลงทุน ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในสถานประกอบการหรือนายจ้างของผู้เรียน (Sponsor Needs) และการสอบวัดระดับความสามารถของผู้เรียนก่อนการฝึกอบรมเพื่อวัดระดับความสามารถ และศึกษาปัญหาทางด้านภาษาของผู้เรียน (Starting Language Needs)
3. นำผลที่ได้จากการศึกษาความต้องการของผู้เรียนมากำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ของหลักสูตร
4. จัดเตรียมเนื้อหาที่ตรงกับความต้องการของผู้เรียน

Richards (1987) กล่าวถึงจุดประสงค์หลักในการวิเคราะห์ความต้องการไว้ดังนี้

1. เพื่อเป็นเครื่องมือในการหาความหลากหลายของสิ่งที่ควรจะต้องเข้าไปในเนื้อหาการออกแบบ และการนำไปปฏิบัติใช้ของหลักสูตรหรือวิชาเรียน
2. เพื่อบ่งชี้ความต้องการทั่วไปและความต้องการเฉพาะในการใช้ภาษาอันนำไปสู่การออกแบบเป้าหมาย วัตถุประสงค์ และเนื้อหาในหลักสูตรหรือวิชาเรียน

อาจสรุปแนวคิดเกี่ยวกับความต้องการได้ว่า ความต้องการเป็นพื้นฐานการกระทำของมนุษย์ เมื่อเกิดความขาดแคลนหรือไม่เพียงพอจะก่อให้เกิดพฤติกรรมหรือการแสดงออกมาอย่างใดอย่างหนึ่ง และความต้องการของมนุษย์มีลำดับขั้นจากน้อยไปมาก ความต้องการที่ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมนั้นเป็นความต้องการในระดับที่ยังไม่ได้รับการตอบสนอง ดังนั้นการศึกษาความต้องการในการเรียนของผู้เรียน จะมีประโยชน์ต่อการกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ของหลักสูตร และการกำหนดเนื้อหาการเรียนให้ตอบสนองความต้องการและความสนใจของผู้เรียนก่อให้เกิดแรงบันดาลใจและแรงผลักดันในการเรียนในระดับที่สูงขึ้นไปได้

2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษา

การจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการเรียนโดยเฉพาะอย่างยิ่ง การเรียนภาษาเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะต้องอาศัยการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความจำเป็นเฉพาะเพื่อระบุความจำเป็นในการใช้ภาษาและใช้ข้อมูลที่ได้มาในการจัดลำดับและความสำคัญเพื่อนำมาบ่งชี้ข้อมูลจำเพาะในการเรียน Hutchinson & Waters (1987) กล่าวว่าการทำแบบสำรวจความจำเป็นในการเรียนภาษานั้นควรจัดทำทั้งภาษาทั่วไปและภาษาเฉพาะด้าน เพื่อที่จะได้ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้ภาษาเพื่อสถานการณ์เป้าหมาย (target needs) และความต้องการในการเรียนภาษาของตัวผู้เรียน (learner needs) ดังนั้นการสำรวจความจำเป็นและความต้องการเรียนหรือการใช้ภาษาจึงต้องสอบถามและวิเคราะห์ข้อมูลของกลุ่มเป้าหมายด้านความจำเป็นในการใช้ภาษา (necessities) ความขาดแคลน (lacks) และความต้องการ (want) ทั้งนี้ การสอบถามความต้องการเรียนภาษานั้นจำเป็นต้องสำรวจทักษะทั้ง 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนที่ผู้เรียนต้องการในการเรียนภาษาเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน จากนั้นจึงนำผลจากการวิเคราะห์ความจำเป็นและความต้องการเรียนภาษามาจัดทำแบบเรียนสำหรับกลุ่มเป้าหมาย หรือออกแบบหลักสูตรเพื่อให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายที่มีความต้องการทางการใช้ภาษาที่แตกต่างกันออกไป Iwai et al. (1999) กล่าวเพิ่มเติมว่า การสำรวจความต้องการการใช้ภาษาอย่างเป็นทางการนั้นเป็นแนวทางการจัดเตรียมการสอนภาษาแบบใหม่ก่อนเกิดการเรียนการสอนในแต่ละครั้ง แต่อย่างไรก็ตามผู้สอนสามารถสอบถามถึงความต้องการของผู้เรียนได้อย่างไม่เป็นทางการ เพื่อทำให้ผู้สอนบรรลุถึงความต้องการของผู้เรียนที่แท้จริงในขณะเกิดการเรียนการสอน และสามารถสำรวจซ้ำได้อีกตามความจำเป็น

การสำรวจความจำเป็นของการใช้ภาษานั้นมีหลักการวิเคราะห์หลายประการเพื่อให้ได้มาซึ่งความต้องการที่แท้จริงของผู้เรียนดังทฤษฎีต่อไปนี้

การวิเคราะห์สถานการณ์เป้าหมายของผู้เรียน (Target Situation Analysis)

Munby (1978) เป็นผู้ที่ยึดต้นคิดค้นรูปแบบของ Communication Needs Processor: CNP ซึ่งใช้เป็นรูปแบบของกระบวนการค้นหาความจำเป็นของสถานการณ์เป้าหมายของผู้เรียน CNP นั้นเป็นกระบวนการที่ทำให้ผู้สอนทราบถึงสถานการณ์เป้าหมายของความต้องการของผู้เรียนอย่างแท้จริง CNP ประกอบด้วยส่วนประกอบ 9 ประการ คือ ผู้เรียน (Participant) จุดประสงค์หลักของผู้เรียน (Purposive Domain) ที่ตั้ง (Setting) การมีส่วนร่วม (Interaction) เครื่องมือที่ใช้การเรียนการสอน (Instrumentality) ภาษาเฉพาะของแต่ละกลุ่ม (Dialect) ระดับความรู้ภาษาเป้าหมาย (Target Level) ช่วงเวลาที่ใช้ในการสื่อสาร (Communicative Event) และกุญแจในการสื่อสาร (Communicative Keys)

อาจกล่าวได้ว่าการวิเคราะห์สถานการณ์เป้าหมายของผู้เรียน (Target Situation Analysis) นั้นใช้ในการวิเคราะห์ความจำเป็นของการเรียนการสอนภาษาทั้งโดยทั่วไป และเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะเพราะการใช้แนวทางการวิเคราะห์สถานการณ์เป้าหมายของผู้เรียนตามแนวทาง Munby (1978) นั้นสะท้อนให้ผู้เรียนและผู้สอนเห็นความสัมพันธ์ของกิจกรรมที่ผู้เรียนใช้เพื่อการสื่อสารที่แท้จริง West (1994, อ้างถึงใน ฐมนต์ปวีร์) กล่าวว่า การทำการวิเคราะห์สถานการณ์เป้าหมายของผู้เรียนทำให้ผู้สอนทราบว่าควรสอนผู้เรียนแบบใดเพื่อให้ผู้เรียนได้นำไปใช้ได้จริงในการสื่อสารในการทำงานและเป็นขั้นเริ่มต้นในการพัฒนาและจัดทำหลักสูตรภาษาเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะขึ้น

การวิเคราะห์ความรู้ทางภาษาขณะปัจจุบัน

การวิเคราะห์ความรู้ทางภาษาขณะปัจจุบันนั้นเป็นแนวคิดอีกด้านหนึ่งที่ตรงกันข้ามกับการวิเคราะห์สถานการณ์ความรู้ทางภาษาเป้าหมาย Dudley-Evans & St. John (1998) กล่าวว่า การวิเคราะห์สถานการณ์ความรู้ทางภาษาขณะปัจจุบัน ทำให้ผู้สอนประเมินได้ถึงจุดอ่อน และจุดแข็งด้านทักษะทางภาษาและประสบการณ์ การเรียนรู้ทางภาษาของผู้เรียน Jordan (1997) กล่าวว่า แหล่งข้อมูลสำหรับการวิเคราะห์สถานการณ์ความรู้ทางภาษาขณะปัจจุบันนั้น คือ ตัวผู้เรียน ลักษณะการเรียนการสอน และสถานที่ทำงานของผู้เรียนเพื่อให้ผู้สอนทราบว่าลักษณะภาษาทั้งทางหลักการ ใช้ภาษาและสถานการณ์การใช้ภาษาของผู้เรียนที่ใช้อยู่ในขณะนี้เป็นอย่างไรรวมถึงการทดสอบแบ่งระดับความสามารถทางภาษาก็สามารถนำมาใช้ในการวิเคราะห์สถานการณ์ความรู้ทางภาษาขณะปัจจุบัน นอกจากนี้ ข้อมูลเบื้องหลังของผู้เรียนแต่ละคน เช่น จำนวนปีที่เรียนภาษาหรือระดับ

การศึกษาก็สามารถทำให้ผู้สอนทราบถึงสถานการณ์ความรู้ทางภาษาขณะปัจจุบันของผู้เรียนได้เช่นเดียวกัน

การวิเคราะห์ความต้องการด้านการใช้ภาษา

West (1998) กล่าวว่า หลักการวิเคราะห์ความจำเป็นด้านการใช้นำนั้นเปรียบเสมือน “ร่ม” ที่จะต้องวิเคราะห์ให้ครอบคลุมทั้งตัวผู้เรียนและสิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อการเรียนรู้ด้วย หลักการของการวิเคราะห์ความต้องการด้านการใช้ภาษา ประกอบด้วยการวิเคราะห์ด้านความขาดแคลน ตามแนวทางของ Hutchinson & Waters (1987) กล่าวว่า การวิเคราะห์ด้านความขาดแคลน นั้นสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ด้าน คือ

1. ความจำเป็นของการใช้ภาษา (necessities) เป็นความจำเป็นทางด้านการเรียนภาษาที่ผู้เรียนจำเป็นต้องรู้เพื่อสามารถใช้ภาษาได้ถูกต้อง และมีประสิทธิภาพในสถานการณ์เป้าหมายแต่ละสถานการณ์ Hutchinson & Waters (1987) ได้ให้ตัวอย่างของความจำเป็นที่ต้องใช้ภาษาให้เหมาะสมกับสถานการณ์การใช้ภาษา ดังเช่น นักธุรกิจต้องการใช้ภาษาในการสื่อสารระหว่างการทำงานในหัวข้อการเขียนจดหมายธุรกิจ การเขียนอีเมล การใช้ภาษาในการสื่อสารในการประชุม นอกจากนี้กลุ่มนักธุรกิจพวกนี้ยังอาจจะต้องรู้ความหมายโดยนัยของรูปประโยค หรือ คำศัพท์ที่ใช้ในวงการธุรกิจ ดังนั้น การทราบว่าผู้เรียนแต่ละคนมีความจำเป็นของความต้องการการใช้ภาษาในด้านนี้ จึงเป็นการเริ่มต้นที่จะจัดการเรียนการสอนให้ตอบสนองความต้องการของผู้เรียนได้ดียิ่งขึ้น

2. การระบุถึงความจำเป็นในการใช้ภาษาให้ตรงกับสถานการณ์ และรูปแบบการใช้ภาษาที่แตกต่างกันตามลักษณะการใช้งานของแต่ละสาขาอาชีพนั้นยังไม่เพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอนให้ตรงกับความต้องการของผู้เรียน และการใช้งานภาษาเฉพาะทาง ผู้สอนอาจจะต้องสำรวจความสามารถในการใช้ภาษาที่มีอยู่ในขณะปัจจุบันของผู้เรียน เพื่อจะได้เห็นได้ว่าผู้เรียนแต่ละคนนั้นมีความขาดแคลนภาษา (lacks) ที่จำเป็นในการทำงานอย่างไร Jordan (1997) กล่าวสนับสนุนว่า การวิเคราะห์ด้านความขาดแคลนนั้นทำให้ผู้วิเคราะห์เห็นถึงความแตกต่างระหว่างสถานการณ์ความรู้ของผู้เรียนในปัจจุบัน และสถานการณ์เป้าหมายอันจะทำให้ทราบถึงระดับทักษะทางภาษาที่ต้องจัดการเรียนการสอนและรูปแบบการเรียนที่จะช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จ

การวิเคราะห์ความต้องการในการเรียนของผู้เรียน

นอกจากนี้ยังมี การวิเคราะห์ความต้องการในการเรียนของผู้เรียน (Wants or Learning Needs Analysis) West (1998) กล่าวว่า เป็นการวิเคราะห์ด้านกลยุทธ์ หรือรูปแบบการเรียนที่ผู้เรียนสามารถใช้ในการเรียนเพื่อพัฒนาความสามารถทางภาษาของผู้เรียน การวิเคราะห์ความจำเป็นในการเรียนของผู้เรียนนั้นได้ใช้หลักการด้านการวิเคราะห์สถานการณ์ความรู้ของผู้เรียนใน

ปัจจุบันสถานการณ์ ความรู้เป้าหมายที่ผู้เรียนต้องการ ความขาดแคลนทางด้านความรู้ทางภาษาในบางประการของผู้เรียนมาวิเคราะห์เพื่อให้ได้ความจำเป็นในด้านการเรียนของผู้เรียน ทำให้ผู้วิเคราะห์ได้ทราบถึงความขาดแคลน (lacks) และความต้องการของผู้เรียน (wants) การสำรวจและวิเคราะห์ความต้องการในการเรียนของผู้เรียนนั้น Hutchinson & Waters (1987) กล่าวว่า เป็นลักษณะของการเรียนที่มีผู้เรียนเป็นศูนย์กลางเพราะผลของการวิเคราะห์สามารถบอกได้ว่าผู้เรียนต้องใช้วิธีการแบบไหนเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ทางภาษาที่เหมาะสมกับตัวผู้เรียนเอง นอกจากนี้ Hutchinson & Waters (1987) กล่าวว่า การวิเคราะห์ความต้องการในด้านการเรียนของผู้เรียนนั้นจุดมุ่งหมายไม่ใช่เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ว่าผู้เรียนต้องการการเรียนแบบไหนแต่เพื่อเป็นการใช้ผลจากการวิเคราะห์ความต้องการในด้านการเรียนของผู้เรียนนั้นเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนให้ผู้เรียนเดินไปยังจุดมุ่งหมายที่ต้องการในด้านการเรียนภาษา Dudley-Evans & St. John (1998) ได้กล่าวว่าการวิเคราะห์ความต้องการในด้านการเรียนทำให้การวิเคราะห์ได้ผลลัพธ์ทางด้านกระบวนการเรียนและแรงบันดาลใจในการเรียนของผู้เรียนรวมถึงความแตกต่างด้านการรับรู้และเรียนรู้ทางภาษาของผู้เรียนแต่ละคน

Hutchinson & Waters (1987) ให้คำแนะนำเกี่ยวกับขอบข่ายของการสำรวจความต้องการในด้านการเรียนภาษาของผู้เรียนโดยการสอบถามผู้เรียนในด้านประเด็นต่างๆ ดังนี้

1. ผู้เรียนมีจุดประสงค์ในการเรียนภาษากครั้งนี้เพื่ออะไร (Why) โดยวิเคราะห์จากประเด็นต่างๆ ดังนี้
 - หลังจากผู้เรียนได้รับความรู้ไปแล้ว ผู้เรียนจะได้รับการเลื่อนขั้นทางการทำงานหรือเงินเดือนหรือไม่
 - ผู้เรียนคิดว่าหลังจากเรียนครั้งนี้ผ่านไปแล้ว ผู้เรียนจะได้รับประโยชน์อย่างใดบ้าง
 - ผู้เรียนมีทัศนคติเกี่ยวกับการเรียนภาษาเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะอย่างไรบ้าง ผู้เรียนต้องการพัฒนาภาษาโดยใช้หลักสูตรภาษาเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะหรือไม่
2. ผู้เรียนมีลักษณะการเรียนรู้แบบใด (How) โดยวิเคราะห์จากประเด็นต่างๆ ของผู้เรียน ดังนี้
 - ผู้เรียนมีภูมิหลังการเรียนรู้หรือการเรียนภาษาเช่นไร
 - แนวคิดทางการเรียนการสอนของผู้เรียนเป็นเช่นไร
 - ทฤษฎีการสอนแบบใดเหมาะสมสำหรับผู้เรียน
 - เครื่องมือที่ใช้ในการเรียนการสอนแบบใดทำให้ผู้เรียนเบื่อหน่ายต่อการเรียน
3. แหล่งการเรียนรู้แบบไหนที่มีอยู่เพื่อพัฒนาความรู้ของผู้เรียน (What source) โดยวิเคราะห์จากประเด็นต่างๆ ดังนี้
 - จำนวนผู้สอน

- ทักษะของผู้สอนที่มีต่อการเรียนภาษาเฉพาะทาง
- ความรู้ของผู้สอนเหมาะสมต่อเนื้อหาที่ใช้สอนหรือไม่
- อุปกรณ์การเรียนการสอนที่เหมาะสมต่อผู้เรียนมีเพียงพอหรือไม่
- ผู้เรียนมีโอกาสได้เรียนรู้นอกสถานที่บ้างหรือไม่

4. ผู้เรียนคือใคร (Who) โดยวิเคราะห์จากประเด็นต่างๆ ดังนี้

- อายุ เพศ และเชื้อชาติ
- ผู้เรียนมีความรู้ทางภาษาระดับไหน
- ผู้เรียนมีความสนใจในการเรียนด้านใดของภาษา
- ผู้เรียนมีภูมิหลังทางสังคมที่อาศัยอยู่ หรือสังคมการทำงานอย่างไร
- ผู้เรียนเคยมีประสบการณ์การเรียนแบบใดมาก่อน
- ผู้เรียนมีทัศนคติเกี่ยวกับภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาอย่างไรบ้าง (P. 59)

West (1994, อ้างถึงใน ฐนณต์ปวีร์) ได้กล่าวสนับสนุนแนวคิดนี้ว่า การวิเคราะห์ตามประเด็นต่างๆข้างต้นนั้นทำให้ผู้สอนได้ทราบถึงแนวความคิดที่ของผู้เรียนที่มีต่อการเรียน เช่น ข้อมูลส่วนบุคคลในด้านการเรียน และรูปแบบการเรียนการสอนที่ผู้เรียนโปรดปราน

ขั้นตอนการสำรวจความจำเป็นในการใช้ภาษาและการจัดทำหลักสูตร

Wright (2001) แนะนำขั้นตอนการสำรวจความจำเป็นของการใช้ภาษาของผู้เรียนเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียนคือ การทำแบบทดสอบเพื่อแยกแยะความสามารถของผู้เรียนภาษา (Placement Test) โดยอาจจะออกแบบให้แบบทดสอบนั้นมีทั้งการทดสอบความสามารถทั่วไปในการใช้ภาษา และความสามารถในการใช้ภาษาในขณะปฏิบัติงาน การสำรวจความต้องการทางการใช้ภาษา (Linguistic needs analysis) ทั้งทางด้านโครงสร้างการใช้ภาษา คำศัพท์ และระดับภาษาที่ใช้ในการสื่อสาร นอกจากนี้ยังทำการสำรวจความจำเป็นในด้านการเรียนเพื่อสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะการเรียนการสอนกิจกรรมที่ผู้เรียนให้ความสนใจ และยังมีการสำรวจ แนวความคิดของผู้เรียนต่อการเรียนภาษา (Learner perception analysis) เพื่อหาความสัมพันธ์ของการเรียนภาษาที่มีต่อสังคมของผู้เรียนและการติดต่อสื่อสารกับองค์กรอื่นภายนอก

อย่างไรก็ตาม การจัดทำหลักสูตรตามที่ได้สำรวจความจำเป็นทางการเรียนภาษาของผู้เรียนให้สัมพันธ์กับจุดมุ่งหมายในการเรียนและลักษณะการเรียนการสอนนั้นไม่่ง่ายนัก เพราะหากผู้สอนค้นพบแล้วว่าจุดประสงค์ทางการเรียนภาษาของผู้เรียนคืออะไรขั้นตอนต่อไปที่จะต้องทำคือ การใช้หลักการหรือเครื่องมือในการเรียนการสอนเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ได้กล่าวมา Alassutari (1998, อ้างถึงใน ฐนณต์ปวีร์) กล่าวว่า ในการจัดทำหลักสูตรเพื่อให้เหมาะสมกับความจำเป็นของผู้เรียนตามข้อมูลที่ได้มาจากการสำรวจความต้องการของผู้เรียนนั้นผู้ที่จัดข้อมูลต้องทำการเลือกข้อมูลที่เป็น

ความต้องการการใช้ภาษาของผู้เรียนที่แท้จริง และตัดข้อมูลที่คาดว่าจะไม่สามารถนำมาใช้ในการจัดทำหลักสูตรในการเรียนภาษาบางประการทิ้งไป ดังนั้นผู้ที่จัดเก็บข้อมูลของความจำเป็นในการใช้ภาษาของผู้เรียนต้องตระหนักเสมอว่าอาจจะมีข้อมูลบางประเด็นที่ไม่สามารถนำมาใช้ในการออกแบบแบบเรียนเพื่อให้เหมาะสมกับการเรียนของผู้เรียน

Johns (1991, อ้างถึงใน ฐมณต์ปวีร์) ได้สนับสนุนแนวคิดการทำการสำรวจและวิเคราะห์ความจำเป็นของการเรียนภาษาว่าเป็นจุดเริ่มต้นของการจัดทำหลักสูตร พร้อมทั้งออกแบบกิจกรรมให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน นอกจากนี้ Hutchinson & Waters (1987) กล่าวว่า ความต้องการใช้ภาษาให้ตรงกับสถานการณ์เป้าหมาย (target situation needs) นั้นเป็นการสอบถามความจำเป็นในการใช้ภาษาให้ตรงต่อสถานการณ์ที่ผู้เรียนจะต้องประสบ และแนวคิดในการออกแบบแบบเรียนเพื่อตอบสนองความต้องการของลักษณะสถานการณ์ที่ผู้เรียนต้องเกี่ยวข้อง West (1994, อ้างถึงใน ฐมณต์ปวีร์) ได้สนับสนุนแนวคิดของ Hutchinson & Waters ในการสอบถามถึงความจำเป็นในการใช้ภาษาในสถานการณ์เป้าหมายโดยให้ความเห็นว่าการสอบถามถึงความจำเป็นในสถานการณ์การใช้ภาษาเป็นจุดเริ่มต้นในการออกแบบแบบเรียนและเครื่องมือที่ใช้ในการเรียนการสอนเช่นกัน

จากทฤษฎีและแนวคิดดังกล่าวสรุปได้ว่า ในการพัฒนาและจัดทำหลักสูตรการเรียนภาษานั้น ผู้สอนควรมีการสำรวจความจำเป็นของการใช้ภาษานั้น โดยการวิเคราะห์เป้าหมายของความต้องการ ความรู้ภาษาขณะปัจจุบัน และความต้องการการใช้ภาษาของผู้เรียน ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของการจัดทำหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน และตรงกับสถานการณ์ที่ผู้เรียนจะต้องประสบ อย่างไรก็ตามการสำรวจความต้องการหรือความจำเป็นในการใช้ภาษานั้นควรมีขั้นตอนในการเลือกข้อมูลที่เป็นความต้องการของการใช้ภาษาของผู้เรียนอย่างแท้จริง

3. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ

การเรียนการสอนในยุคปัจจุบันที่มีผู้เรียนเป็นศูนย์กลางนั้น ผู้สอนควรให้ความสำคัญกับความต้องการการใช้ภาษาในรูปแบบและสถานการณ์ เพื่อให้เหมาะสมกับการนำไปใช้ในสถานการณ์ทั้งการเรียนเพื่อไปประกอบอาชีพในอนาคตและการใช้ภาษาเพื่อการทำงานให้เหมาะสมกับสายงานและตำแหน่งหน้าที่ของสายงาน Hutchinson and Water (1987) กล่าวว่า การพัฒนาด้านภาษาศาสตร์โดยเฉพาะการใช้คำศัพท์ที่แตกต่างกันแต่ให้ความหมายเหมือนกันตามสถานการณ์การใช้ภาษานั้น เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการใช้ภาษาเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะที่มีลักษณะในการใช้ที่มีความแตกต่างกันในทักษะการพูดและการเขียนของรูปแบบการสื่อสารที่มีข้อมูลเหมือนกัน ดังนั้นจึงเป็นเหตุผลอีกประการหนึ่งที่ทำให้เกิดภาษาเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ใช้ให้ตรงต่อสถานการณ์มากที่สุด สาเหตุประการต่อมาที่ทำให้เกิดภาษาเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ

ขึ้นนั้น Hutchinson and Waters (1987) กล่าวว่ามนุษย์ในยุคปัจจุบันต้องการที่จะใช้ภาษาในด้านแนวทางการเรียนที่หลากหลายขึ้น เช่น รูปแบบการเรียนของผู้เรียน ทักษะ ภาษาที่หลากหลายที่ผู้เรียนภาษาต้องการและเกิดแรงบันดาลใจให้ผู้เรียนให้ความสนใจในการเรียนภาษา ดังนั้นจากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น ทำให้ทราบว่า การสอนโดยมุ่งถึงความต้องการของผู้เรียนนั้น ในปัจจุบันมีความสำคัญเท่าเทียมกับการเรียนภาษาโดยมุ่งเน้นด้านภาษาศาสตร์โดยตรง สรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอนให้ตรงกับความต้องการของผู้เรียนนั้นควรจัดให้เหมาะสมกับความต้องการของการเรียนภาษาของผู้เรียน ที่ในปัจจุบันเรียกว่าการเรียนการสอนโดยมีผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (learner-centred/ learning-centred)

ลักษณะของภาษาเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ

แนวคิดในการสอนภาษาเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะนั้นเริ่มขึ้นในศตวรรษที่ 19 เนื่องจากการสอนภาษาก่อนหน้านี้นี้เป็นการสอนภาษาแบบทั่วไปและไม่ได้เน้นการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงการใช้ภาษาให้เหมาะสมกับสายงานและอาชีพของผู้ที่ต้องการใช้ในการสื่อสารระหว่างการทำงาน Swales (2004) กล่าวว่า ในปัจจุบันภาษาอังกฤษได้กลายมาเป็นภาษากลางในการสื่อสารรวมถึงการเรียนบทความเพื่อเผยแพร่ข้อมูลในการประชุมสัมมนา ตัวอย่างเช่น ข้อมูลการทำวิจัยทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของนักวิจัยในประเทศต่างๆ เช่น เยอรมัน ฝรั่งเศส สวีเดน และญี่ปุ่น ทำให้เกิดการใช้คำศัพท์ทางวิทยาศาสตร์มากขึ้น จึงเป็นเหตุให้เกิดความต้องการในการเรียนรู้ภาษาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีขึ้น

Stevens (1988) ได้ให้ความหมายของภาษาเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะไว้ว่า เป็นการสอนภาษาที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน หัวข้อ และเนื้อหาที่เรียนจะอยู่ในขอบเขตที่ผู้เรียนต้องการ มีความสัมพันธ์กับอาชีพหรือวัตถุประสงค์เฉพาะ การสอนอาจจะมุ่งเน้นไปที่ทักษะเฉพาะด้าน เช่น การฟัง การอ่าน เป็นต้น

Brumfit (1984) ได้อธิบายว่า ภาษาเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะนั้นเกิดจากความต้องการ 2 ประการ ประการแรกคือ ความต้องการเรียนภาษาให้มีประสิทธิภาพสูงสุดเพื่อการใช้งานจริงในเวลาอันจำกัด ประการที่สองคือ ความต้องการเรียนอยู่ในขอบเขตอันจำกัด กล่าวคือ ผู้เรียนไม่จำเป็นต้องเรียนรู้เกี่ยวกับตัวภาษาทั้งหมด แต่ผู้เรียนต้องการเรียนภาษาในขอบเขตที่จำเป็นและตรงตามความต้องการใช้ของผู้เรียนนั้นๆ เป็นหลัก ดังนั้น การวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนจึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างมากต่อระบบการเรียนการสอนภาษาเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ

Dudley-Evzns & St. John (1998) แจกแจงความหมายของการใช้ภาษาเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะไว้ 2 ลักษณะ ดังนี้

ลักษณะเฉพาะของภาษาเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ มีลักษณะเพื่อออกแบบการเรียนการสอน ภาษาเพื่อให้ตรงกับความต้องการจำเป็นและความต้องการของผู้เรียนนอกจากนี้ยังมีความสัมพันธ์กันทั้งในด้านเนื้อหาที่เรียน กิจกรรมประกอบการเรียนการสอน และลักษณะของการใช้ภาษาให้เหมาะสมต่อความต้องการของผู้เรียน เช่น รูปแบบประโยค การเลือกใช้คำศัพท์ และความหมาย

ลักษณะอื่นๆ ของภาษาเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะซึ่งอาจจะปรากฏหรือไม่ปรากฏให้เห็นในภาษาเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ คือ มีความจำเพาะเจาะจงทักษะทางภาษาที่จำเป็นและต้องการเรียน นอกจากนี้ยังมีรูปแบบทฤษฎีการสอนที่แตกต่างจากในอดีตและรูปแบบการเรียนการสอนที่ออกแบบเพื่อการเรียนรู้ภาษาในกลุ่มผู้ใหญ่ให้ตรงกับสถานการณ์การทำงานหรือความต้องการที่แท้จริงในการติดต่อสื่อสารสู่สังคมนานาชาติแต่อาจจะนำแนวทางการสอนแบบการสอนเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะมาสอนนักเรียนระดับชั้นมัธยมได้ในบางกรณี

ตามแนวคิด Carter (1983) ภาษาเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะทางแบ่งเป็น 3 ลักษณะ ดังนี้

1. ภาษาที่มีข้อจำกัดในการใช้
2. ภาษาเพื่อการเรียนและภาษาเพื่อการอาชีพเฉพาะทาง
3. ภาษาเพื่อหัวข้อเฉพาะและการสื่อสารเฉพาะทาง

นอกจากนี้ Carter (1983) ให้นิยามของภาษาที่มีการใช้อย่างมีข้อจำกัด โดยได้ยกตัวอย่างการใช้ภาษาสำหรับผู้ควบคุมการจราจรทางอากาศและพนักงานเสิร์ฟหรือพนักงานต้อนรับบนเครื่องบินไว้ว่า ผู้ควบคุมการจราจรทางอากาศนั้นต้องการใช้คำศัพท์หรือรูปแบบประโยคภาษาในรูปแบบที่กระชับและสั้น แต่อาจไม่ถูกต้องตามหลักการใช้ภาษา ซึ่งเหมือนกับลักษณะการใช้ภาษาและคำศัพท์ในการสื่อสารของพนักงานต้อนรับในร้านอาหารหรือพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน

ลักษณะที่สองของภาษาเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ คือ ภาษาเพื่อการเรียนและภาษาเพื่ออาชีพ Carter (1983) กล่าวว่าภาษาเพื่อการทำงานเฉพาะทางนั้น สามารถแบ่งลักษณะการสอนได้ 3 รูปแบบ คือ ภาษาสำหรับสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภาษาเพื่อการธุรกิจและเศรษฐศาสตร์ ภาษาเพื่อสังคมศาสตร์ และในแต่ละสาขาวิชาทั้ง 3 สาขาวิชาที่กล่าวมานั้น สามารถแยกย่อยเป็นภาษาเพื่อการเรียนและภาษาเพื่ออาชีพ อย่างไรก็ตาม Hutchinson and Waters (1987) ได้แย้งว่าภาษาเพื่อการเรียนรู้และภาษาเพื่ออาชีพนั้นคือ การเรียนไปเพื่อการประกอบอาชีพ

ลักษณะของภาษาเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะลักษณะสุดท้ายคือ ภาษาเพื่อการสื่อสารในหัวข้อเฉพาะ Carter (1983) กล่าวว่ารูปแบบของการใช้ภาษารูปแบบนี้เป็นการเลือกหัวข้อให้สอดคล้องกับสถานการณ์และประเด็นย่อยต่างๆ ที่ผู้เรียนมีแนวโน้มที่จะใช้ในอนาคต เช่น ผู้เรียนที่เรียนเฉพาะทางด้านวิทยาศาสตร์อาจจะต้องเรียนภาษาเพิ่มเติมในรูปแบบการสื่อสารที่ต้องใช้ในการประชุมหรือการทำงานร่วมกับสถาบันนานาชาติ อย่างไรก็ตาม Gatehouse (2001) แย้งว่า รูปแบบประเภทของการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในหัวข้อหรือสถานการณ์เฉพาะด้านนี้ไม่น่าจะแยกออกมาเป็นรูปแบบย่อย

ของภาษาเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะเพราะการเรียนรู้ภาษาเพื่อหัวข้อหรือสถานการณ์เฉพาะด้านนั้นได้บรรจุอยู่ในประเด็นการใช้ภาษาในสถานการณ์สื่อสารโดยการใช้ภาษาระหว่างการทำงานที่ได้จากการสำรวจความจำเป็นในการใช้ภาษาให้ตรงกับสถานการณ์ที่ผู้เรียนคาดว่าจะพบในการทำงาน

Robinson (1991) กล่าวว่าการสอนภาษาเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะเป็นการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการอบรม การปฏิบัติ และความรู้ 3 ด้าน คือ ด้านภาษา ด้านการเรียนการสอน และความสนใจเฉพาะของผู้เรียน โดยภาษาเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะมีลักษณะดังนี้

1. ภาษาเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะมุ่งเน้นที่เป้าหมายในการเรียนของผู้เรียนซึ่งผู้เรียนส่วนใหญ่ต้องการที่จะเรียนตามวัตถุประสงค์เฉพาะของตนที่ต้องการนำไปทำงาน ไม่ได้เรียนเพราะว่าสนใจในด้านภาษาและวัฒนธรรม
2. การจัดการหลักสูตรสำหรับภาษาเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะต้องเหมาะสมกับเวลาที่จัดไว้
3. การจัดการหลักสูตรสำหรับภาษาเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะสำหรับรายวิชาหนึ่งๆ ผู้เรียนจะมีความต้องการและมีเป้าหมายในการเรียนที่เหมือนกันหรือคล้ายคลึงกัน
4. ผู้เรียนส่วนใหญ่ที่เรียนภาษาเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะจะเป็นผู้ใหญ่

สาขาของภาษาเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ

Dundley-Evans & St John (1998) ได้แบ่งสาขาของภาษาเพื่อจุดประสงค์เฉพาะเป็นภาษาเพื่อการเรียนเฉพาะทางและภาษาเพื่อการประกอบอาชีพ จากการสำรวจตำราของมหาวิทยาลัย Birzeit พบว่านักศึกษาที่ศึกษาในระดับชั้นเรียนที่แตกต่างกันมีความต้องการเรียนเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะที่แตกต่างกันหรือไม่ และจากการสำรวจพบว่านักเรียนกลุ่มตัวอย่างแต่ละชั้นปีมีความสนใจในการเรียนเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะที่แตกต่างกัน Chen (2006) ได้สนับสนุนแนวคิดของการเรียนภาษาเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะโดยการออกแบบแบบเรียนที่เหมาะสมกับการใช้ภาษาที่แตกต่างกัน เพื่อทำการสอนเพื่อทดสอบกับกลุ่มคนทำงานที่มีความสามารถทางภาษาระดับกลางถึงระดับสูงและเปรียบเทียบระหว่างภาษาโดยทั่วไปกับภาษาเฉพาะทางว่าหลักสูตรใดสามารถทำให้ผู้เรียนเกิดความสามารถในพัฒนาความสามารถทางภาษาได้มากที่สุด ผลปรากฏว่า การใช้หลักสูตรในการสอนแบบการเรียนภาษาเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะนั้นสามารถทำให้ผู้เรียนเรียนรู้และพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาได้ดีกว่าเมื่อนำไปใช้ในการทำงาน Hutchinson & Waters (1987) กล่าวว่า การเรียนการสอนภาษานั้นสามารถปรับเปลี่ยนได้ตามยุคสมัย การงานอาชีพ และความต้องการของผู้เรียน ดังนั้น การเรียนภาษาเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะนั้นเน้นให้ความสำคัญกับผู้เรียนเพื่อที่จะให้ผู้เรียนมีแรงกระตุ้นในการเรียนภาษาเพิ่มมากกว่าการเรียนภาษาแบบทั่วไปเพราะมีการสอบถามถึงความต้องการของผู้เรียนและวิเคราะห์ความต้องการนั้นเพื่อให้ได้แนวทางในการจัดการเรียนการสอนและจัดทำหลักสูตรในลำดับต่อไป Anthony (1997) สนับสนุนแนวคิดในการเรียนการ

สอนโดยใช้แนวการสอนภาษาเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะและได้กล่าวเพิ่มเติมเอาไว้ว่าการออกแบบบทเรียนการสอนลักษณะนี้สามารถปรับเปลี่ยนได้ตลอดเวลาตามความจำเป็นในการเรียนภาษาของผู้เรียนและสถานการณ์ในการสื่อสารที่ผู้เรียนต้องประสบในชีวิตประจำวัน

จากแนวคิดต่างๆ ที่เกี่ยวกับความหมายและลักษณะของภาษาเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะดังกล่าว สรุปได้ว่า ภาษาเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะเป็นหลักสูตรเฉพาะสำหรับผู้เรียนที่มีความสนใจและความต้องการเฉพาะด้าน รูปแบบการเรียนการสอนถูกออกแบบในขอบเขตที่จำกัดให้ตรงกับความต้องการของผู้เรียนโดยความสัมพันธ์กับอาชีพหรือวัตถุประสงค์เฉพาะ

บทบาทของผู้สอนภาษาเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ

Dudley-Evans & St. John (1998) กล่าวว่า บทบาทของผู้สอนภาษาเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะมีลักษณะดังต่อไปนี้

- ผู้สอน (Teacher) ผู้สอนต้องทำหน้าที่สอนภาษาที่ผู้เรียนต้องใช้ในการทำงานในเวลาเดียวกับการสอนทักษะทางภาษาหลัก 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เช่น การฟังและการอ่านเพื่อจับใจความ การเขียนเพื่อการสื่อสาร รวมทั้งการสร้างความรู้ความตระหนักถึงหลักในการสอนทั้ง 2 ด้าน คือ ด้านทักษะหลักทางภาษา และความต้องการการใช้ภาษาให้ตรงกับความต้องการที่จะใช้ในการทำงานของผู้เรียน อาจกล่าวได้ว่า ผู้สอนทางสายการสอนภาษาเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะนั้น ไม่จำเป็นต้องเป็นผู้มีความชำนาญและเชี่ยวชาญในด้านสาขาวิชานั้นๆ แต่ต้องมีความกระตือรือร้นในการค้นหาความรู้เพื่อที่จะนำไปพัฒนาการเรียนการสอนให้ตรงกับความต้องการของผู้เรียนในสาขาอาชีพต่างๆ
- ผู้ออกแบบแบบเรียนและหลักสูตร (Course Designer and Materials Provider) ผู้สอนภาษาเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะนั้นต้องเป็นผู้ที่เลือกสื่อการเรียนการสอนให้เหมาะสมต่อผู้เรียนที่มีความแตกต่างกันในความต้องการการใช้ภาษาโดยการเลือกสรรแบบเรียนหรือการปรับปรุงแบบเรียนให้เหมาะสมกับผู้เรียนที่มีความต้องการเฉพาะด้านรวมถึงการสร้างแบบเรียนขึ้นใหม่ถ้าหากไม่มีแบบเรียนที่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนที่จำหน่ายตามท้องตลาดเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้เรียนยิ่งขึ้น
- ผู้ช่วยในการเรียน (Collaborator) หน้าที่หนึ่งของผู้สอนภาษาเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะคือการเข้าไปเรียนรู้เกี่ยวกับงานอาชีพของผู้เรียน บทบาทของผู้เรียนภาษาเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะในการเป็นตัวกลางในการสื่อสาร มี 3 ประการ คือ 1. เป็นผู้ประสานความรู้ในด้านหลักภาษากับความจำเป็นในการใช้ภาษาให้เหมาะสมกับสายงานอาชีพ อาจกล่าวได้ว่า หน้าที่ด้านนี้มีความสำคัญต่อผู้เรียนอย่างมาก เป็นเหมือนการสำรวจความจำเป็นในการใช้ภาษาแต่ที่ทำให้หน้าที่ด้านนี้มีความสำคัญมากกว่าการสำรวจความจำเป็นของการใช้ภาษา คือ การรวมกิจกรรมการทำงานที่ผู้เรียน

ต้องประสบขณะทำงานกับหลักการใช้ภาษาเพื่อนำมาจัดเนื้อหาและหลักสูตรการเรียนการสอน 2. ผู้สอนภาษาเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะในฐานะที่เป็นผู้ช่วยทางการสอนที่ทำงานร่วมกับผู้เชี่ยวชาญทางด้านการออกแบบสื่อการเรียนการสอนจะเป็นผู้คิดค้นแบบเรียน สื่อการเรียนการสอน เช่น วีดิทัศน์ หรือ เทปเสียง และ 3. ผู้สอนภาษาเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะนั้นจะเป็นผู้ช่วยให้นักเรียนทำกิจกรรมในห้องเรียนเพื่อให้เกิดความเข้าใจมากยิ่งขึ้นโดยชี้แนะด้านการเรียนในหัวข้อต่างๆ

- ผู้ประเมิน (Evaluator) โดยทั่วไปผู้สอนภาษานั้นมีหน้าที่ประเมินการเรียนของผู้เรียนทั้งระหว่างการเรียนรู้และหลังการเรียนรู้แต่หน้าที่ในการประเมินของผู้สอนภาษาเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะนั้นต้องคำนึงถึงความต้องการในการใช้ภาษาของผู้เรียนในสถานการณ์ต่างๆ ควบคู่ไปกับการพัฒนาด้านหลักการใช้ภาษาว่าผู้เรียนสามารถนำสิ่งที่เรียนไปใช้ในการทำงานได้หรือไม่อย่างไรก็ตามผู้ประเมินควรถามทัศนคติของผู้เรียนต่อหลักสูตรภาษาเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะหลังจากที่ผู้เรียนได้เรียนไปแล้วเป็นระยะเวลา 6 เดือน ว่าผู้สอนควรปรับปรุงหลักสูตรด้านไหนบ้าง มีด้านใดที่ควรเพิ่มหรือลดไปในหลักสูตรของภาษาเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ

การประเมินแบบเรียนและสื่อการสอน (Materials evaluation)

ในปัจจุบันตำราเรียนที่มีขายตามท้องตลาดนั้นได้ออกแบบมามากมาย และหลากหลายเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้เรียน Cunningsworth (1995) ได้ให้ความหมายของคำว่าตำราเรียนว่า ตำราเรียนสำเร็จรูปที่มีขายตามท้องตลาดนั้นได้จัดพิมพ์ขึ้นให้ตรงตามจุดประสงค์ในการเรียนและได้ออกแบบเนื้อหาโดยรวมตามความต้องการของผู้เรียน แต่การที่ผู้สอนทำการประเมินตำราเรียนสำเร็จรูป หรือเครื่องมือที่ใช้ในการสอนนั้น ทำให้ผู้สอนได้ทราบข้อมูลอื่นๆ ที่ยังมีข้อผิดพลาดของการใช้ตำราสำเร็จรูปฉบับนั้นในการสอนนักเรียนชั้นเดียวกันหรือต่างกันที่มีความต้องการหรือจุดประสงค์ในการเรียนที่แตกต่างกันออกไปและมีระดับความสามารถในการเรียนรู้ทางภาษาที่แตกต่างกันอีกด้วย นอกเหนือจากนี้ หากผู้สอนได้ทำการประเมินแบบเรียนสำเร็จรูปที่ใช้ในบางครั้งอาจจะเป็นประโยชน์ต่อผู้แต่งหนังสือท่านอื่นๆ ที่ได้แต่งหนังสือมาเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้เรียนได้ดีกว่าตำราเรียนที่เคยใช้มาเป็นเวลานานปี

Cunningsworth (1995) แบ่งการประเมินตำราเรียนในด้านเนื้อหา ดังนี้

1. สิ่งที่น่ามาประเมินตำราเรียน

- รูปแบบทางภาษาและลักษณะของการใช้ภาษา Cunningsworth (1995) ได้กล่าวว่าในแบบเรียนที่น่ามาสอนนักเรียนนั้นต้องคำนึงถึงลักษณะและรูปแบบของการใช้ภาษาคำศัพท์เพื่อให้เหมาะสมกับผู้เรียน ดังนั้นการทำตำราเรียนโดยแบ่งรูปแบบทางภาษาออกเป็นแบบย่อยๆ เพื่อนำมาสอนผู้เรียนนั้นเป็นการดี แต่อย่างไรก็ตามต้องให้เหมาะสมจริงสมจริงในสถานการณ์การเรียนหรือความเป็นธรรมชาติของแบบเรียนคงอยู่เพื่อผู้เรียนจะรู้สึกว่าเป็นแบบเรียนนั้นเป็นแบบเรียนที่ตอบสนอง

ความต้องการและสามารถนำไปปรับใช้ได้กับสถานการณ์จริงไม่ยากนัก ตัวอย่างเช่น การเลือกบทเรียนสำหรับการสอนการพูดนั้น ต้องให้ผู้เรียนได้เรียนเกี่ยวกับการประสมคำไวยากรณ์ คำศัพท์ เพื่อเป็นประโยคที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์รวมทั้งคำนึงถึงวิธีการในการสื่อสารซึ่งจะทำให้ผู้ฟังเข้าใจในสิ่งที่ผู้เรียนกำลังสื่อสารออกไป ดังนั้น การที่ผู้สอนใช้ตำราเรียนนั้นต้องดูว่าตำราเรียนนั้นๆ มีการแบ่งย่อยหลักภาษารวมถึงบ่งบอกถึงสถานการณ์การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารไว้อย่างไร เนื่องจากตำราเรียนที่ดีต้องต้องมีการบ่งบอกทั้งหลักการใช้ภาษารวมถึงภาพรวมและสถานการณ์การใช้ภาษาไว้อย่างชัดเจนจึงทำให้ผู้สอนสามารถนำมาเป็นตัวอย่างและออกแบบสื่อการสอนเพื่อให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในการเรียนภาษาได้อย่างไม่ยากนัก ดังนั้นในแบบเรียนที่ดีควรสอนเกี่ยวกับการเรียงโครงสร้างประโยคแล้วจึงสอนเกี่ยวกับคำศัพท์แล้วจบลงด้วยการทำแบบฝึกหัดหรือทำแบบฝึกการฟัง Cunningsworth (1995) กล่าวสรุปว่า ลักษณะแบบเรียนที่ดีคือการนำหลักการใช้ภาษาและคำศัพท์ใหม่ๆ ที่ต้องการให้ผู้เรียนเรียนรู้มาแยกย่อยอย่างเป็นระบบและที่สำคัญคือ ตำราเรียนนั้นต้องคงไว้เพื่อความสมจริงสมจังของแบบเรียนที่ผู้เรียนสามารถนำไปปรับใช้

- ไวยากรณ์ Cunningsworth (1995) กล่าวว่าไวยากรณ์นั้นเป็นส่วนประกอบที่สำคัญของหลักการเรียนภาษาเพราะถ้าหากผู้เรียนเรียนรู้หลักไวยากรณ์การใช้ภาษาแล้วก็จะสามารถทำให้ผู้เรียนนั้นออกแบบและแต่งประโยคได้เอง Cunningsworth กล่าวว่าเมื่อเริ่มต้นที่จะสอนหลักไวยากรณ์ใหม่ควรเริ่มสอนที่โครงสร้างหลักไวยากรณ์ โดยไม่ต้องใส่ความหมายลงไปเพื่อให้ผู้เรียนได้จำหลักไวยากรณ์นั้นแล้วนำไปปรับใช้ได้อย่างถูกต้องตามลักษณะรูปแบบของการใช้ไวยากรณ์ (form) แต่อย่างไรก็ตามหากผู้แต่งหนังสือท่านใดเล็งเห็นความสำคัญของการนำไปใช้ (use) มากกว่าการเน้นที่รูปแบบ ลักษณะแบบเรียนที่สื่อออกมาจะเน้นถึงการเปลี่ยนแปลงของการใช้ภาษาตามกาลและเทศะก่อนที่จะนำโครงสร้างทางภาษามานำเสนอในตำราเรียนนั้น

2. การเลือกเกณฑ์ในการประเมินตำราเรียนสำหรับผู้เรียนในกลุ่มผู้ใหญ่

การเลือกเกณฑ์ในการพิจารณาตำราเรียนนั้น Weddel (2009) กล่าวว่า ควรเลือกให้เหมาะสมต่อความต้องการเรียนของผู้เรียนที่เป็นผู้ใหญ่ (Adult learners) และหลักสูตรที่ผู้ใหญ่ต้องเรียนในปัจจุบันมีตำราเรียนมากมายในท้องตลาดที่สามารถทำให้นักวิชาการทางการศึกษานำมาวิเคราะห์ได้ว่าสามารถใช้สอนผู้เรียนที่เป็นผู้ใหญ่ได้หรือไม่ Weddel (2009) ได้เสนอหลักเกณฑ์เบื้องต้นในการตรวจสอบว่าแบบเรียนที่นำมาใช้นั้นเหมาะสมที่จะสอนผู้ใหญ่ที่เรียนภาษาที่สองหรือไม่ รวมทั้งรูปแบบหนังสือเรียน ภาพในหนังสือ หรือขนาดของตัวอักษร มีการผสมผสานทักษะทางการเรียนให้เหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียนที่เป็นผู้ใหญ่โดยมีการนำเสนอเนื้อหาในตำราเรียนหลัก รวมทั้งได้พิจารณาไปถึงเนื้อหาและทักษะอื่นๆ ที่สอดคล้องกับเนื้อหาที่เรียนอยู่ ประเภทของตำราเรียนมีดังนี้

- ตำราเรียนหลักประกอบด้วยระดับของความยากง่ายของตำราเรียนเหมาะสมกับผู้เรียน เช่น หนังสือที่เหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียนในระดับสูง ระดับกลาง หรือระดับต่ำโดยมีทักษะ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน นอกจากนี้กลุ่มของตำราเรียนหลัก (core textbooks) ยัง ประกอบด้วยทักษะอื่นๆ ที่เป็นพื้นฐานของการวัดระดับว่ามีการนำมาใช้เพื่อออกแบบเป็นตำราเรียน ในแต่ละเล่มมากหรือน้อย (basical series) เช่น ลักษณะการใช้ความถี่ในการใช้ไวยากรณ์ คำศัพท์ และความสามารถในการอ่าน นอกจากนี้ ส่วนประกอบอื่นของตำราเรียน (ancillaries) จัดให้พร้อม กับตำราเรียนคือ คู่มือครู แบบฝึกหัดสำหรับผู้เรียน ไฟล์เสียงที่ใช้เรียนในห้องเรียน

ตำราเรียนเสริม (Supplemental text) ตำราเรียนที่สามารถใช้ควบคู่กับตำราเรียนหลัก เรียกว่าตำราเรียนเสริม เช่นตำราเรียนที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับหัวข้อ การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน การใช้ไวยากรณ์ คำศัพท์ และการออกเสียงคำ

- เนื้อหาการใช้ไวยากรณ์ (Grammar text) เนื้อหาทางไวยากรณ์ ประกอบด้วย 3 ประการ คือ ไวยากรณ์หลัก (Core grammar series) โดยรวมไปถึงหลักการใช้ทั้งทางการพูด และการเขียน ไวยากรณ์อ้างอิง (Reference grammar text) โดยจะไม่กล่าวถึงกิจกรรมการใช้ไวยากรณ์ แต่จะกล่าวถึงตัวไวยากรณ์ที่เป็นเนื้อหาที่เกี่ยวกับการเรียนในบทนั้นๆ และไวยากรณ์ในด้านเนื้อหา (Grammar text) ซึ่งถูกออกแบบมาเพื่อเป็นหนังสือเสริมเท่านั้น เพื่อให้ผู้เรียนศึกษาเนื้อหาเพิ่มเติม ตามความต้องการของผู้เรียนเอง

- ตำราเรียนที่เน้นเนื้อหาทางการเรียนการสอน (Content-based texts) คือ ตำราเรียน ที่เน้นเนื้อหาเป็นจุดประสงค์หลัก หรือเป็นหัวข้อในการเรียนเช่น เน้นเรื่องชนชาติการศึกษาเกี่ยวกับ สังคม การเตรียมด้านการเรียนหรือการทำงานในสถานที่ทำงาน กลุ่มคำศัพท์ (Dictionaries) การใช้ พจนานุกรมคำศัพท์แบบรูปภาพที่หลากหลายนั้นควรบรรจุไว้ให้ผู้เรียนที่เป็นผู้ใหญ่ในหนังสือที่ เกี่ยวข้องและมีตำราเรียนส่วนน้อยที่เหมาะสมต่อการสอนคำศัพท์โดยตรงเนื่องจากในหนังสือบางเล่มนั้น พจนานุกรมที่เหมาะสมต่อการเรียนการสอนผู้เรียนที่เป็นผู้ใหญ่จำเป็นต้องประกอบด้วยคำศัพท์จำนวน 1,000 ถึง 3,000 คำ

Weddel (2009) กล่าวว่าส่วนประกอบในตำราเรียนที่เหมาะสมที่ใช้สอนผู้ใหญ่ต่อไปนี้ จะ ทำให้ผู้สอนสามารถเปรียบเทียบและเห็นความแตกต่างของตำราที่นำมาสอนว่าเหมาะสมกับการสอน ผู้ใหญ่หรือไม่ คือ มีการแนะนำเนื้อหาในบทสำหรับผู้เรียนและผู้สอนมีคำแนะนำครอบคลุมเนื้อหา ทั้งหมดเกี่ยวกับหัวข้อ คำศัพท์ ทักษะที่ได้รับ ผลที่ได้รับ มีการนำเสนอคำศัพท์และโครงสร้างเนื้อหา ใหม่ๆ รวมทั้งกิจกรรมการฝึกการเรียนการสอน การประเมินผลการเรียนของแต่ละบท มีบทฟัง มี คำตอบสำหรับแบบฝึกหัด มีข้อมูลเกี่ยวกับไวยากรณ์ที่เกี่ยวข้อง และมีตรรกะของหนังสือ

- ส่วนประกอบของคู่มือครูในตำราเรียนของผู้ใหญ่ที่เรียนภาษาที่สอง คือ มีการบันทึก ข้อความสำหรับผู้สอน มีคำแนะนำครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมดเกี่ยวกับหัวข้อ คำศัพท์ ทักษะที่ได้รับ

จุดประสงค์เป้าหมายของแต่ละบท มีการนำเสนอคำศัพท์ใหม่ โครงสร้างประโยคใหม่ ในแต่ละบท มีคำแนะนำระดับของหนังสือที่เหมาะสมกับผู้เรียน และการประเมินผลที่เป็นมาตรฐานเหมาะสมสำหรับการเรียนของผู้ใหญ่ บอกถึงอุปกรณ์การเรียนการสอนที่จำเป็นในการสอน มีการแนะนำการเรียนการสอนอย่างเป็นลำดับขั้นตอน มีคำแนะนำหนังสือเสริมอื่นๆ มีการปรับปรุงภาพ แผนงาน และการทดสอบย่อยเพิ่มเติมให้ และมีคำแนะนำสำหรับการสอนที่ยากและซับซ้อนขึ้นจากเนื้อหาในบทเดียวกัน

Nunan (1989) ได้ให้คำแนะนำหลักการประเมินแบบเรียนในทักษะการฟังและการพูด เนื่องจากเป็นทักษะที่สามารถประเมินอุปกรณ์การสอนหรือแบบเรียนได้ค่อนข้างยากไว้ ดังนี้

- การประเมินแบบเรียนสำเร็จรูปด้านการฟัง เนื้อหาที่ใช้ในการฟังนั้นต้องมีคำศัพท์ และสถานการณ์การใช้ภาษาเหมาะสมกับผู้เรียน มีการระบุและแบ่งรูปแบบการออกเสียงในข้อความที่พูดออกมา มีการแบ่งแยกเสียงระดับการออกเสียงและน้ำเสียงเพื่อบ่งบอกถึงอารมณ์ความรู้สึกขณะนั้นได้อย่างชัดเจน ตัดข้อความในบทพูดที่ไม่สำคัญออกเพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจง่าย
- การประเมินแบบเรียนสำเร็จรูปด้านการพูด มีการบอกรูปแบบการออกเสียงและการเน้นพยางค์ในภาษานั้น ระดับของการพูดที่ใช้ประเมินผู้เรียนตามความสามารถการใช้ภาษาของผู้เรียน ระบุทักษะในการพูดของรูปแบบประโยคที่สั้นหรือยาว และรวมถึงทักษะของการฟังที่นับว่าเป็นจุดเริ่มต้นของการพูดที่ดี ระบุทักษะของการเลือกประโยคที่สามารถใช้ในการสนทนาให้เหมาะสมกับสถานการณ์

Rea-Dicking and Germamine (2001) กล่าวว่า การประเมินแบบเรียนเป็นสิ่งที่ดีเพราะสามารถสะท้อนให้เห็นถึงกระบวนการเรียนและการสอนภาษาจากลักษณะของการสอนและการใช้เครื่องมือการสอน แนวการประเมินหนังสือนั้นไม่ควรจัดทำเพื่อมุ่งประเมินวัตถุประสงค์ หรือเนื้อหาในแบบเรียนเท่านั้น แต่ควรเน้นถึงกระบวนการที่จะใช้ข้อมูลในหนังสือนั้นเพื่อเผยแพร่แก่ผู้เรียนในห้องเรียนด้วย สำหรับการประเมินตำราเรียนและอุปกรณ์การเรียนสอนอื่นๆ นั้น Weddel (2009) กล่าวว่า การใช้ตำราเรียนสอนผู้ใหญ่นั้น ผู้สอนบางคนทำการสอนตามแบบเรียนที่ออกแบบมาเพื่อการสอนผู้ใหญ่อย่างเคร่งครัด แต่บางส่วนเลือกที่จะใช้ตำราเรียนจากหลายเล่มโดยไม่ได้คำนึงถึงว่าเหมาะสมหรือไม่ต่อการสอนผู้ใหญ่ แต่ผู้สอนบางคนนั้นชอบที่จะออกแบบอุปกรณ์การเรียนการสอนด้วยตัวเอง อย่างไรก็ตาม Parrish (2004) เห็นว่า ประโยชน์ของการใช้ตำราเรียนคือ ทำให้เกิดการเชื่อมั่นในการเรียนโดยมีโครงสร้างการเรียนการสอนที่แน่นอนน่าเชื่อถือและเห็นผลในการดำเนินการสอน ผู้สอนใช้เวลาในการเตรียมการสอนไม่มากนัก ผู้เรียนสามารถเตรียมความพร้อมโดยสำรวจแบบเรียนและเครื่องมือที่ใช้ในการเรียนการสอน และผู้เรียนสามารถทำแบบฝึกหัดการเรียนด้วยตัวเองที่บ้าน เมื่อมีหนังสือที่ใช้ในการเรียนการสอนนั้น ผู้สอนไม่จำเป็นต้องเตรียมอุปกรณ์การเรียน

การสอน หรือกิจกรรมการเรียนการสอนแล้วเพราะมีคู่มือครูและอุปกรณ์การสอนอื่นๆ เช่น ไฟล์เสียง วีดีโอ แบบฝึกของนักเรียนเตรียมพร้อมให้แล้ว

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.1 งานวิจัยในประเทศ

สุภันทนา เจริญวัลย์ (2540) ได้ศึกษาทัศนคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนมีทัศนคติต่อการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง นักเรียนที่มีเพศต่างกัน มีทัศนคติต่อการเรียนต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยที่นักเรียนหญิงมีทัศนคติต่อการเรียนมากกว่านักเรียนชาย ส่วนนักเรียนที่มีผลการเรียนต่างกัน มีทัศนคติโดยรวมแตกต่างกันในด้านเนื้อหาวิชา ด้านอาจารย์ผู้สอนและด้านกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนด้านอาคารสถานที่ แตกต่างกันอย่างไรไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนนักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกันมีทัศนคติต่อการเรียนโดยรวมและเป็นรายด้านแตกต่างกันอย่างไรไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ธนสาร เสนีย์และคณะ (2548) ได้สำรวจกลุ่มบริษัทญี่ปุ่น 5 แห่ง กลุ่มมหาวิทยาลัย และกลุ่มของบัณฑิต เพื่อสำรวจและวิเคราะห์ระดับความสามารถภาษาญี่ปุ่นของบัณฑิตและเพื่อทำความเข้าใจสภาพจริงของใช้ภาษาญี่ปุ่นเชิงธุรกิจ พบว่า บริษัทญี่ปุ่น 4 ใน 5 แห่งที่สำรวจใช้ภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาหลัก หรือใช้ภาษาญี่ปุ่นร่วมกับการใช้ภาษาไทยเป็นหลัก งานที่จำเป็นต้องใช้ภาษาญี่ปุ่นเป็นหลัก คือ ล่ามและเลขานุการ แต่นอกเหนือจากงานดังกล่าวแล้ว แผนกอื่นๆ ก็ต้องการบุคลากรที่มีความสามารถทางภาษาญี่ปุ่นด้วยเช่นกัน เช่น พนักงานในสายการผลิต และบริษัทส่วนใหญ่คาดหวังให้ผู้เรียนมีความรู้เฉพาะทาง เช่น สามารถอ่านข้อกำหนดทางเทคนิคหรือหนังสือคู่มือต่างๆ ได้ด้วย

สุวรรณี พันธุ์พริกส์ และฉลลิกา มหาพูนทอง (2550) ได้ศึกษาระดับความสามารถ ปัญหาและความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาในระดับปริญญาโทและปริญญาเอกของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ เพื่อนำผลการวิจัยมาวิเคราะห์และปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับบัณฑิตศึกษา ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาทั้งระดับปริญญาโทและปริญญาเอกให้ความสนใจภาษาอังกฤษในระดับดีมาก และนักศึกษาต้องการใช้ภาษาอังกฤษในด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนตามลำดับ เนื่องจากสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตจริงและวิชาชีพได้ นอกจากนี้ยังสรุปได้ว่านักศึกษาเห็นความสำคัญของการเรียนภาษาและมีความต้องการที่จะเรียนกับเจ้าของภาษาควบคู่กับอาจารย์ชาวไทย แต่เนื่องจากเวลาเรียนในห้องเรียนมีจำกัดจึงจำเป็นต้องมีการเรียนนอกชั้นเรียนด้วยจึงจะทำให้การเรียนภาษาสัมฤทธิ์ผลได้

ณัฐนุช มั่นสาคร (2550) ได้ศึกษาปัญหาและความต้องการของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ พบว่า 1) ปัญหาในการเรียน

ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะทุกด้าน คือ ด้านผู้สอน ด้านหลักสูตรและเนื้อหา และด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์และคณะศิลปศาสตร์อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย 2) นักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์และคณะศิลปศาสตร์มีความต้องการทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านผู้สอน ด้านหลักสูตรและเนื้อหา และด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะของนักศึกษาอยู่ในระดับค่อนข้างมาก 3) ความรู้ภาษาอังกฤษพื้นฐานมีความสัมพันธ์กับปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะในทิศทางตรงกันข้ามอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 4) ความรู้ภาษาอังกฤษพื้นฐานไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะที่ระดับนัยสำคัญ .05

ฐมนต์ปวีร์ เพชรรัตน์ (2555) ได้สำรวจความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการประเมินตำราเรียนในการฝึกอบรมภาษาอังกฤษของพนักงานสายงานปิโตรเลียมนอกชายฝั่ง ผลการสำรวจพบว่า ทักษะภาษาที่มีความจำเป็นในการทำงานมากที่สุดคือ การฟัง และการพูด พนักงานระดับกลางมีความสามารถในการใช้ทักษะภาษาขณะปฏิบัติงานได้ดีกว่าพนักงานระดับล่าง พนักงานระดับกลางต้องการพัฒนาทักษะทางด้านการอ่านและการเขียน ส่วนพนักงานระดับล่างต้องการพัฒนาทักษะทางด้านการฟังและการพูด สำหรับรูปแบบการเรียนรู้ที่ช่วยพัฒนาทักษะการใช้ภาษาขณะปฏิบัติงานนั้น พนักงานทั้งสองระดับให้ความเห็นในระดับที่เท่ากันเป็นส่วนใหญ่ และผลการประเมินแบบเรียนที่ใช้สอนพนักงานทั้งสองระดับโดยแต่ละระดับใช้หนังสือที่แตกต่างกัน พนักงานระดับกลางพอใจแบบเรียนระดับปานกลางถึงมาก ในขณะที่พนักงานระดับล่างมีความพอใจมากที่สุด พนักงานระดับกลางมีความพึงพอใจในแบบเรียนด้านการนำไปใช้จริงในการปฏิบัติงานน้อยกว่าพนักงานระดับล่างในทุกด้านแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ฐิติสรณ์ แสงอุไร (2556) ได้สำรวจและวิเคราะห์ความพึงพอใจของบัณฑิตต่อการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นด้านการฟังและการพูดกับความสอดคล้องกับความต้องการของบริษัทญี่ปุ่นในประเทศไทย พบว่า บัณฑิตมีความพึงพอใจหลักสูตรที่เน้นพัฒนาทักษะด้านการฟังและการพูดภาษาญี่ปุ่น และจากการประเมินโดยชาวญี่ปุ่นที่ทำงานร่วมกับบัณฑิตพบว่าบัณฑิตสามารถใช้ทักษะการฟังและการพูดเพื่อสื่อสารในชีวิตประจำวันได้ดี แต่ในสถานการณ์ที่มีความซับซ้อนและเกี่ยวข้องกับการทำงานบัณฑิตยังไม่สามารถทำได้ดีเท่าที่ควร

4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Terman และ Tyler (1954) ศึกษาด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพบว่าเพศหญิงมีความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษ การเขียน และศิลปะมากกว่าเพศชาย ส่วนเพศชายมีความสามารถทางด้านคณิตศาสตร์ ภูมิศาสตร์ และวิทยาศาสตร์มากกว่าเพศหญิง

Basturkmen (1998) ได้สำรวจความจำเป็นในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาวิศวกรรมปิโตรเลียม มหาวิทยาลัยคูเวต จำนวน 200 คน พบว่า นักศึกษาให้

ความสำคัญกับทักษะการฟังมากเป็นอันดับแรก และจากการแสดงความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับเนื้อหาของแบบเรียนที่ตนคิดว่ามีความสำคัญและจำเป็นต่อการพัฒนาการเรียนทางด้านวิศวกรรม 3 อันดับแรก คือ การอ่านหนังสือเกี่ยวกับวิศวกรรมปิโตรเลียม การเขียนบันทึกการทดลอง และการจดข้อความในการเรียนบรรยายในชั้นเรียน ส่วนลำดับสุดท้ายที่ต้องการคือ การเตรียมตัวเพื่อตอบคำถามจากตำราเรียนที่เป็นภาษาอังกฤษ และเมื่อถามถึงปัญหาในการใช้ภาษา พบว่า นักศึกษามีปัญหาในการพูดมากกว่าการฟัง การอ่าน และการเขียน

Chan (2001) ได้ทำการวิจัย มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ความต้องการการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาที่ The Hong Kong Polytechnic University ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีความต้องการปรับปรุงความสามารถในการพูดภาษาเพื่อการศึกษา ค้นคว้าทางด้านวิชาการ และใช้ในการประกอบอาชีพของนักศึกษา ปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษ คือ การพูดภาษาอังกฤษด้วยการแปลจากภาษาจีน และการขาดความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ นักศึกษายังมีความเห็นว่าทักษะการฟัง การพูด และการเขียนมีความสำคัญต่อการเรียนภาษา

Kittidhaworn (2001) ได้สำรวจความจำเป็นในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิศวกรรม มหาวิทยาลัยรัฐบาล โดยใช้แบบสอบถาม ผลของการสำรวจพบว่า นักศึกษาต้องการเรียนภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์มากที่สุด และ เพศ อายุ ความสามารถพิเศษนั้นไม่มีผลการต่อการสำรวจความจำเป็นในการใช้ภาษา

Harada (2004) ได้สำรวจบริษัทญี่ปุ่นขนาดใหญ่ และผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยซึ่งเรียนภาษาญี่ปุ่นที่โรงเรียนภาษาและวัฒนธรรมญี่ปุ่นวาเซดะ เพื่อเก็บข้อมูลแบบสอบถามและสัมภาษณ์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างประมวลรายวิชาภาษาญี่ปุ่นธุรกิจที่เหมาะสมกับความต้องการของบริษัทญี่ปุ่นและความต้องการของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่น พบว่าผู้เรียนมากกว่าครึ่งหนึ่งมีโอกาสใช้ภาษาญี่ปุ่นเป็นประจำทุกวันและสถานการณ์ที่ใช้ภาษาญี่ปุ่นมากที่สุด คือ การสนทนาภายในบริษัท ส่วนทักษะภาษาญี่ปุ่นที่ผู้เรียนต้องการพัฒนามากที่สุด คือ ทักษะด้านการสนทนาและทักษะด้านการสื่อสารทางธุรกิจ

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและต่างประเทศ สรุปได้ว่า การสำรวจความจำเป็นและความต้องการในการใช้ภาษาเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะมีความสำคัญและจำเป็นต่อการจัดทำหรือปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนภาษา การศึกษาความต้องการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรมของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น จึงมีความจำเป็นเพื่อให้ทราบแนวทางในการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนอย่างแท้จริง ทั้งนี้ความต้องการอาจแตกต่างกันไปตามปัจจัยต่างๆ เช่น ความสนใจ ความรู้เฉพาะทาง โอกาสในการใช้ภาษาในอนาคต

และสถานการณ์ที่ผู้เรียนจะต้องประสบในการทำงานในอนาคต ดังนั้นในการสำรวจความต้องการจึง
ต้องมีการวิเคราะห์ตัวแปรต่างๆ ด้วย

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่อง “ศึกษาความต้องการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรม สำหรับ นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น” ในครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยมี ขั้นตอนการดำเนินการศึกษาตามลำดับ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากร ได้แก่ นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น กรุงเทพมหานคร ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2558 ชั้นปีที่ 1-4 จำนวน 1,500 คน ซึ่งสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นได้มีการจัดการเรียนการสอนนักศึกษาจำนวน 3 คณะ ได้แก่ คณะบริหารธุรกิจ คณะวิศวกรรมศาสตร์ และคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 306 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling Technique)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น เพื่อสอบถามความต้องการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรม สำหรับนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น เป็นแบบสอบถามจำนวน 1 ชุด แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สอบถามข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น แบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check Lists)

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับความต้องการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรม สำหรับ นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น เป็นคำถามที่ครอบคลุมเนื้อหา 7 ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหาการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านทักษะทางภาษาญี่ปุ่น ด้านกระบวนการการเรียนการสอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านวิธีการสอน และด้านผู้สอน โดยแบบสอบถามเป็นแบบมาตรประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ โดยให้ค่าน้ำหนักคะแนน ดังนี้

ต้องการมากที่สุด	ให้	5	คะแนน
ต้องการมาก	ให้	4	คะแนน
ต้องการปานกลาง	ให้	3	คะแนน
ต้องการน้อย	ให้	2	คะแนน
ต้องการน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด เพื่อรวบรวมความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของ นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย – ญี่ปุ่น

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ ดำเนินการ ดังนี้

- 2.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.2 กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย
- 2.3 กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
- 2.4 สร้างแบบสอบถามฉบับร่าง
- 2.5 นำแบบสอบถามเสนอผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และการใช้ภาษา โดยพิจารณาความสอดคล้องระหว่างนิยามศัพท์เฉพาะกับข้อคำถาม
- 2.6 ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ จากนั้นนำกลับไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบอีกครั้ง
- 2.7 นำแบบสอบถามไปหาดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของข้อคำถามแต่ละข้อ ผลการหาค่า IOC ได้ค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.67 – 1.00
- 2.8 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (try-out) กับนักศึกษา จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ในสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น จากนั้น นำมาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ เท่ากับ .96

2.9 จัดพิมพ์เป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปแจกนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง และเก็บรวบรวมแบบสอบถามที่นักศึกษาตอบเสร็จแล้วกลับคืน โดยผู้วิจัยได้ไปรับแบบสอบถามคืนจากนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างดังกล่าวด้วยตนเอง จากเป้าหมายการเก็บจำนวน 306 ฉบับ ได้รับคืนจำนวน 306 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 ของจำนวนแบบสอบถามทั้งหมด

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ได้คืนมาทั้งหมดมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม และคัดเลือกเฉพาะแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ จัดหมวดหมู่ ลงรหัสและวิเคราะห์หาค่าทางสถิติด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ข้อมูลที่วิเคราะห์มีดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง วิเคราะห์โดยการหาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)
2. ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรมของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean: $\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.) ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ย กำหนดเกณฑ์ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 103)

ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
4.51 – 5.00	มีความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด
3.51 – 4.50	มีความต้องการอยู่ในระดับมาก
2.51 – 3.50	มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง
1.51 – 2.50	มีความต้องการอยู่ในระดับน้อย
1.00 – 1.50	มีความต้องการอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3. การเปรียบเทียบความต้องการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรม สำหรับนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น จำแนกตามเพศ คณะที่ศึกษา และชั้นปีที่ศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

3.1 การเปรียบเทียบความต้องการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรม สำหรับนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น จำแนกตามเพศ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การทดสอบค่าที (t-test)

3.2 การเปรียบเทียบความต้องการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรม สำหรับ นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น จำแนกตามคณะที่ศึกษา และชั้นปีที่ศึกษา วิเคราะห์ ข้อมูลโดยใช้การทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA: F-test) กรณีพบ ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็น รายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ้ (Scheffe)

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ศึกษาความต้องการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรม สำหรับ นักศึกษาศาสน์เทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น” ในครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) มีความ มุ่งหมายที่จะศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาศาสน์เทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น โดยรวม และเป็นรายด้าน 7 ด้าน คือ ด้านเนื้อหาการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านทักษะทาง ภาษาญี่ปุ่น ด้านกระบวนการเรียนการสอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านวิธีการสอน และ ด้านผู้สอน ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมายการวิเคราะห์ข้อมูล ตามลำดับ ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ผู้วิจัย ขอเสนอสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

N	แทน	จำนวนนักศึกษาศาสน์เทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{x}$	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
MD	แทน	ค่าความแตกต่างของค่าเฉลี่ย (Mean Difference)
S.D. Er.	แทน	ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (Standard Deviation Error)
df	แทน	ระดับขั้นของความเป็นอิสระ (Degrees of Freedom)
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนน (Sum of Squares)
MS	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองของคะแนน (Mean Squares)
t	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาใน t-distribution
F	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาใน F-distribution
p	แทน	ค่าความน่าจะเป็นที่ค่าสถิติทดสอบจะตกอยู่ในช่วงปฏิเสธสมมติฐาน
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามความมุ่งหมายและสมมติฐานของการวิจัย ผู้วิจัยได้นำเสนอแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความต้องการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรม สำหรับนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น โดยรวมและเป็นรายด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหาการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านทักษะทางภาษาญี่ปุ่น ด้านกระบวนการการเรียนการสอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านวิธีการสอน และด้านผู้สอน

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบความต้องการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรม สำหรับนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามเพศ คณะที่ศึกษา และชั้นปีที่ศึกษา วิเคราะห์โดยใช้การทดสอบทีสำหรับความคิดเห็นจำแนกตามเพศชายและเพศหญิง สำหรับความคิดเห็นจำแนกตามคณะที่ศึกษาและชั้นปีที่ศึกษา ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในกรณีพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทำการทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe)

ตอนที่ 4 การศึกษาความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นที่มีต่อความต้องการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรม จากแบบสอบถามปลายเปิด โดยวิธีการแจกแจงความถี่ และนำเสนอในเชิงบรรยาย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น จำแนกตามเพศ คณะที่ศึกษา และชั้นปีที่ศึกษา โดยใช้ค่าความถี่และร้อยละ ดังปรากฏในตาราง 1 ต่อไปนี้

ตาราง 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น แสดงจำนวนและร้อยละ ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ คณะที่ศึกษา และชั้นปีที่ศึกษา

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
- ชาย	153	50.00
- หญิง	153	50.00
รวม	306	100
2. คณะที่ศึกษา		
- บริหารธุรกิจ	114	37.30
- วิศวกรรมศาสตร์	106	34.60
- เทคโนโลยีสารสนเทศ	86	28.10
รวม	306	100
3. ชั้นปีที่ศึกษา		
- ปีที่ 1	86	28.10
- ปีที่ 2	96	31.40
- ปีที่ 3	79	25.80
- ปีที่ 4	45	14.70
รวม	306	100

จากตาราง 1 พบว่า นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชาย และเพศหญิงในจำนวนที่เท่ากัน คือ เพศชาย จำนวน 153 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 และเพศหญิง จำนวน 153 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00

ด้านคณะที่ศึกษา นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 37.30 นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 34.60 และน้อยที่สุดเป็นนักศึกษาคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 28.10

ด้านชั้นปีที่ศึกษา ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 31.40 นักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 28.10 ชั้นปีที่ 3 จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 25.80 และน้อยที่สุดเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 4 จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 14.70

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความต้องการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรม สำหรับนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น โดยรวมและเป็นรายด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหาการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านทักษะทางภาษาญี่ปุ่น ด้านกระบวนการการเรียนการสอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านวิธีการสอน และด้านผู้สอน

ผลการวิเคราะห์ความต้องการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรม สำหรับนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น โดยรวมและเป็นรายด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหาการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านทักษะทางภาษาญี่ปุ่น ด้านกระบวนการการเรียนการสอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านวิธีการสอน และด้านผู้สอน โดยแจกแจงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังปรากฏในตาราง 2

ตาราง 2 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรม สำหรับนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น โดยรวมและรายด้าน

ข้อ	ด้าน	n = 306		ระดับ
		$\bar{x}$	S.D.	
1.	ด้านเนื้อหาการสอน	4.06	0.63	มาก
2.	ด้านสื่อการเรียนการสอน	4.08	0.57	มาก
3.	ด้านทักษะทางภาษาญี่ปุ่น	4.26	0.61	มาก
4.	ด้านกระบวนการการเรียนการสอน	4.17	0.63	มาก
5.	ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	4.09	0.60	มาก
6.	ด้านวิธีการสอน	4.14	0.64	มาก
7.	ด้านผู้สอน	4.28	0.67	มาก
รวม		4.15	0.54	มาก

จากตาราง 2 พบว่า นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น มีความต้องการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.15$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากในทุกด้าน ด้านสูงสุด ได้แก่ ด้านผู้สอน ($\bar{x} = 4.28$) รองลงมา ได้แก่ ด้านทักษะทางภาษาญี่ปุ่น ($\bar{x} = 4.26$) ด้านกระบวนการการเรียนการสอน ($\bar{x} = 4.17$) และด้านวิธีการสอน ($\bar{x} = 4.14$) ตามลำดับ

ตาราง 3 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการการเรียนรู้การสอนภาษาญี่ปุ่น วิศวกรรม สำหรับนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ด้านเนื้อหาการสอน จำแนกเป็นรายชื่อ

ข้อ	ด้านเนื้อหาการสอน	n = 306		ระดับ
		$\bar{x}$	S.D.	
1.	ต้องการเนื้อหาการเรียนที่น่าประเด็นต่างๆ ในการทำงานในโรงงานมาเป็นหัวข้อการเรียนรู้	4.08	0.90	มาก
2.	ต้องการเนื้อหาการเรียนที่มีเป้าหมายในการเรียนภาษามากกว่าเนื้อหาด้านวิศวกรรม และเน้นการบูรณาการทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน	4.25	0.82	มาก
3.	ต้องการเนื้อหาความรู้ด้านวิศวกรรม โดยใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้เนื้อหา	3.79	0.95	มาก
4.	ต้องการเนื้อหาที่เป็นเรื่องใกล้ตัวผู้เรียน หรือมีความเกี่ยวข้องกับความรู้เดิมของผู้เรียนในระดับหนึ่ง	4.25	0.84	มาก
5.	ต้องการเนื้อหาการเรียนที่รวมกิจกรรมการทำงานที่ผู้เรียนต้องพบในการทำงานในโรงงาน หรือการทำงานที่เกี่ยวข้องกับการผลิต	4.12	0.88	มาก
6.	ต้องการเนื้อหาการเรียนที่เป็นคำศัพท์พื้นฐานที่ผู้เรียนต้องพบในการทำงานในโรงงาน หรือการทำงานที่เกี่ยวข้องกับการผลิต	4.20	0.89	มาก
7.	ต้องการเนื้อหาการเรียนที่เป็นวิธีการจัดการหรือวิธีการทำงานในโรงงานแบบญี่ปุ่น	4.22	0.89	มาก
8.	ต้องการเนื้อหาที่ครอบคลุมความรู้ด้านวิศวกรรมหลายหลายสาขา	3.73	1.06	มาก
9.	ต้องการเนื้อหาการเรียนที่เป็นการถ่ายทอดประสบการณ์ การทำงานจริงในโรงงาน หรืองานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการผลิต	4.07	0.94	มาก
10.	ต้องการเนื้อหาการเรียนที่เกี่ยวข้องกับศิลปวัฒนธรรมญี่ปุ่น	3.97	0.99	มาก
รวม		4.07	0.63	มาก

จากตาราง 3 พบว่า นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น มีความต้องการการเรียนรู้การสอนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรมด้านเนื้อหาการสอนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.07 และเมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากในทุกข้อ โดยรายชื่อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ข้อ 4 ต้องการเนื้อหาที่เป็นเรื่องใกล้ตัวผู้เรียน หรือมีความเกี่ยวข้องกับความรู้เดิมของผู้เรียนในระดับหนึ่ง และข้อ 2 ต้องการเนื้อหาการเรียนที่มีเป้าหมายในการเรียนภาษามากกว่าเนื้อหาด้านวิศวกรรม และเน้นการบูรณาการทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยมีค่าเฉลี่ย 4.25 เท่ากัน รองลงมา ได้แก่ ข้อ 7 ต้องการเนื้อหาการเรียนที่เป็นวิธีการจัดการหรือวิธีการ

ทำงานในโรงงานแบบญี่ปุ่น มีค่าเฉลี่ย 4.22 ส่วนรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ข้อ 8 ต้องการเนื้อหาที่ครอบคลุมความรู้ด้านวิศวกรรมหลายหลายสาขา มีค่าเฉลี่ย 3.73

ตาราง 4 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่น วิศวกรรม สำหรับนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ด้านสื่อการเรียนการสอน จำแนกเป็นรายข้อ

ข้อ	ด้านสื่อการเรียนการสอน	n = 306		ระดับ
		$\bar{x}$	S.D.	
1.	ต้องการสื่อการสอนที่ผู้เรียนสามารถรับรู้ได้จริงด้วยการเห็น ได้ยิน หรือสัมผัส เช่น ภาพยนตร์ วิดีโอ หรือโทรทัศน์	4.35	0.83	มาก
2.	ต้องการสื่อการสอนในรูปแบบสถานการณ์จำลองโดยผู้เรียนเป็นผู้แสดง	3.84	0.99	มาก
3.	ต้องการสื่อการสอนที่ผู้สอนหรือผู้เรียนร่วมกันทดลองสาธิต	3.95	0.90	มาก
4.	ต้องการสื่อการสอนในรูปแบบภาพนิ่ง วิทู และ การบันทึกเสียง	3.87	0.97	มาก
5.	ต้องการอุปกรณ์การเรียนการสอนที่เหมือนสถานการณ์จริง	4.12	0.86	มาก
6.	ต้องการแบบเรียนที่ผู้สอนจัดทำขึ้นเองเพื่อผู้เรียนเฉพาะกลุ่มมากกว่าแบบเรียนสำเร็จรูปที่มีจำหน่ายทั่วไป	4.12	0.86	มาก
7.	ต้องการแบบเรียนที่มีคำอธิบายหลักการใช้ภาษา และ สถานการณ์การใช้ภาษา	4.23	0.84	มาก
8.	ต้องการแบบเรียนที่มีคำอธิบายเนื้อหาด้านวิศวกรรมที่เป็นหัวข้อการเรียนรู้ในแต่ละบทเรียนด้วย	3.86	1.03	มาก
9.	ต้องการแบบเรียนที่มีแบบฝึกทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน	4.31	0.86	มาก
10.	ต้องการแบบเรียนที่ผู้เรียนสามารถสำรวจแบบเรียนและเตรียมความพร้อมก่อนการเรียน หรือทำแบบฝึกหัดทบทวนด้วยตนเองที่บ้านได้	4.17	0.85	มาก
รวม		4.08	0.57	มาก

จากตาราง 4 พบว่า นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น มีความต้องการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรมด้านสื่อการเรียนการสอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.08 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากในทุกข้อ โดยรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ข้อ 1 ต้องการสื่อการสอนที่ผู้เรียนสามารถรับรู้ได้จริงด้วยการเห็น ได้ยิน หรือสัมผัส เช่น ภาพยนตร์ วิดีโอ หรือโทรทัศน์ โดยมีค่าเฉลี่ย 4.35 รองลงมา ได้แก่ ข้อ 9 ต้องการแบบเรียนที่มีแบบฝึกทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน มีค่าเฉลี่ย 4.31 ส่วนราย

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ข้อ 2 ต้องการสื่อการสอนในรูปแบบสถานการณ์จำลองโดยผู้เรียนเป็นผู้แสดงสาขา มีค่าเฉลี่ย 3.84

ตาราง 5 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการการเรียนรู้การสอนภาษาญี่ปุ่น วิศวกรรม สำหรับนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ด้านทักษะทางภาษาญี่ปุ่น จำแนกเป็นรายข้อ

ข้อ	ด้านทักษะทางภาษาญี่ปุ่น	n = 306		ระดับ
		$\bar{x}$	S.D.	
1.	ต้องการมุ่งเน้นทักษะการฟัง โดยมีเนื้อหาการฟังที่สอดคล้องกับบริบทในการทำงาน	4.27	0.82	มาก
2.	ต้องการมุ่งเน้นทักษะการพูด โดยมีเนื้อหาบทฝึกพูดที่นำไปใช้ได้ในการทำงานจริง สามารถใช้ได้ทันที	4.32	0.81	มาก
3.	ต้องการมุ่งเน้นทักษะการอ่าน โดยบทอ่านมีหัวข้อเกี่ยวเนื่องกับการทำงานของผู้เรียนในอนาคต	4.23	0.82	มาก
4.	ต้องการมุ่งเน้นทักษะการเขียน โดยฝึกเขียนรูปประโยคที่ใช้ได้จริงในการทำงาน	4.17	0.86	มาก
5.	ต้องการฝึกทักษะโดยเน้นการบูรณาการทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน	4.34	0.78	มาก
6.	ต้องการตัวอย่าง หรือการอธิบายรูปประโยคก่อนการฝึกฝนทักษะต่างๆ	4.29	0.77	มาก
7.	ต้องการเนื้อหาการฟัง พูด อ่าน เขียนที่เหมาะสม และตรงกับระดับความสามารถของผู้เรียน	4.29	0.81	มาก
8.	ต้องการคำศัพท์พื้นฐาน และคำศัพท์เทคนิคด้านวิศวกรรมที่จะได้ใช้จริงในการทำงาน	4.17	0.92	มาก
รวม		4.26	0.62	มาก

จากตาราง 5 พบว่า นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น มีความต้องการการเรียนรู้การสอนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรมด้านทักษะทางภาษาญี่ปุ่น โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.26 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากในทุกข้อ โดยรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ข้อ 5 ต้องการฝึกทักษะโดยเน้นการบูรณาการทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนโดยมีค่าเฉลี่ย 4.34 รองลงมา ได้แก่ ข้อ 2 ต้องการมุ่งเน้นทักษะการพูด โดยมีเนื้อหาบทฝึกพูดที่นำไปใช้ได้ในการทำงานจริง สามารถใช้ได้ทันที มีค่าเฉลี่ย 4.32 ส่วนราย

ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ข้อ 4 ต้องการมุ่งเน้นทักษะการเขียน โดยฝึกเขียนรูปประโยคที่ใช้ได้จริงในการทำงาน มีค่าเฉลี่ย 4.17

ตาราง 6 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่น วิศวกรรม สำหรับนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ด้านกระบวนการการเรียนการสอน จำแนกเป็นรายข้อ

ข้อ	ด้านกระบวนการการเรียนการสอน	n = 306		ระดับ
		$\bar{x}$	S.D.	
1.	ต้องการให้ผู้สอนเตรียมความพร้อมของผู้เรียนและจูงใจผู้เรียนก่อนเข้าสู่เนื้อหาบทเรียน	4.26	0.89	มาก
2.	ต้องการให้ผู้สอนแจ้งวัตถุประสงค์ของบทเรียนให้ชัดเจนก่อนเรียนบทเรียน	4.07	0.92	มาก
3.	ต้องการให้ผู้สอนทบทวนความรู้เดิมก่อนที่จะนำเสนอความรู้ใหม่แก่ผู้เรียน	4.24	0.86	มาก
4.	ต้องการให้ผู้สอนเชื่อมโยงความรู้เดิมหรือประสบการณ์ของผู้เรียนกับความรู้ใหม่	4.27	0.93	มาก
5.	ต้องการให้ผู้สอนให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียน (feedback) และแก้ไขข้อผิดพลาดของผู้เรียนระหว่างการทำกิจกรรม	4.20	0.83	มาก
6.	ต้องการให้ผู้สอนมีการทดสอบความรู้หลังบทเรียน	3.96	0.93	มาก
7.	ต้องการให้ผู้สอนสรุปเนื้อหาการเรียนและการนำไปใช้	4.24	0.91	มาก
8.	ต้องการให้ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ร่วมคิด ร่วมกิจกรรม และร่วมตอบคำถามระหว่างการเรียนรู้	4.14	0.87	มาก
9.	ต้องการให้ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนซักถามหรือเสนอข้อคิดเห็น	4.16	0.86	มาก
10.	ต้องการให้ผู้สอนบอกผู้เรียนถึงแหล่งข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการศึกษาเนื้อหาต่อไป	4.23	0.85	มาก
รวม		4.18	0.63	มาก

จากตาราง 6 พบว่า นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น มีความต้องการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรมด้านกระบวนการการเรียนการสอนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.18 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากในทุกข้อ โดยรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ข้อ 4 ต้องการให้ผู้สอนเชื่อมโยงความรู้เดิมหรือประสบการณ์ของผู้เรียนกับความรู้ใหม่ โดยมีค่าเฉลี่ย 4.27 รองลงมา ได้แก่ ข้อ 1 ต้องการให้ผู้สอนเตรียมความพร้อมของผู้เรียน

และจงใจผู้เรียนก่อนเข้าสู่เนื้อหาบทเรียน มีค่าเฉลี่ย 4.32 ส่วนรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ข้อ 6 ต้องการให้ผู้สอนมีการทดสอบความรู้หลังบทเรียน มีค่าเฉลี่ย 3.96

ตาราง 7 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่น วิศวกรรม สำหรับนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน จำแนกเป็น รายข้อ

ข้อ	ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	n = 306		ระดับ
		$\bar{x}$	S.D.	
1.	ต้องการให้ผู้สอนพูดคุยกับผู้เรียนเกี่ยวกับหัวข้อของบทเรียน เพื่อสอบถามประสบการณ์ของผู้เรียนก่อนเข้าสู่เนื้อหาบทเรียน	4.15	0.87	มาก
2.	ต้องการให้ผู้สอนป้อนคำถามแก่ผู้เรียนโดยคำถามมีเนื้อหาเหมาะสมและสอดคล้องกับบทเรียน	4.08	0.85	มาก
3.	ต้องการให้ผู้สอนเสนอสถานการณ์หรือตัวอย่างการใช้ภาษาให้ผู้เรียนฝึกคิดรูปประโยคที่เหมาะสมกับสถานการณ์	4.22	0.77	มาก
4.	ต้องการกิจกรรมที่ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้า รวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับบทเรียน มีการเตรียมการเรียนด้วยตนเอง	4.00	0.86	มาก
5.	ต้องการกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนฝึกการสืบค้น ค้นหาคำศัพท์ใหม่ด้วยตนเองจากสื่อต่างๆ	3.95	0.90	มาก
6.	ต้องการกิจกรรมที่ผู้เรียนได้ร่วมอภิปรายเกี่ยวกับการใช้ภาษาในสถานการณ์ต่างๆ	3.97	0.93	มาก
7.	ต้องการกิจกรรมที่ผู้เรียนได้แบ่งปัน แลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจระหว่างกัน	4.05	0.90	มาก
8.	ต้องการกิจกรรมที่ผู้เรียนได้บอกเล่าความคิด แสดงความเห็นหรืออธิบายให้ข้อมูลสิ่งที่เรียนมากับชาวญี่ปุ่น	4.12	0.89	มาก
9.	ต้องการกิจกรรมที่ผู้เรียนได้เห็น สัมผัสของจริง ได้สอบถามข้อมูล ขอคำอธิบายจากคนทำงานชาวญี่ปุ่นหรือชาวไทยในสถานที่ปฏิบัติงานจริง	4.25	0.86	มาก
10.	ต้องการกิจกรรมที่ผู้เรียนได้ใช้ภาษาญี่ปุ่นเพื่อสัมภาษณ์ หรือสนทนากันในกลุ่มตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป	4.17	0.86	มาก
รวม		4.10	0.61	มาก

จากตาราง 7 พบว่า นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น มีความต้องการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรมด้านกิจกรรมการเรียนการสอนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.10 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากในทุกข้อ โดยรายข้อที่มีค่าเฉลี่ย

สูงสุด ได้แก่ ข้อ 9 ต้องการกิจกรรมที่ผู้เรียนได้เห็น สัมผัสของจริง ได้สอบถามข้อมูล ขอคำอธิบายจากคนทำงานชาวญี่ปุ่นหรือชาวไทยในสถานที่ปฏิบัติงานจริง โดยมีค่าเฉลี่ย 4.25 รองลงมา ได้แก่ ข้อ 3 ต้องการให้ผู้สอนเสนอสถานการณ์หรือตัวอย่างการใช้ภาษาให้ผู้เรียนฝึกคิดรูปประโยคที่เหมาะสมกับสถานการณ์ มีค่าเฉลี่ย 4.22 ส่วนรายชื่อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ข้อ 5 ต้องการกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนฝึกการสืบค้น ค้นหาคำศัพท์ใหม่ด้วยตนเองจากสื่อต่างๆ มีค่าเฉลี่ย 3.95

ตาราง 8 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่น วิศวกรรม สำหรับนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ด้านวิธีการสอน จำแนกเป็นรายชื่อ

ข้อ	ด้านวิธีการสอน	n = 306		ระดับ
		$\bar{x}$	S.D.	
1.	ต้องการวิธีการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะทางภาษาญี่ปุ่นทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน	4.31	0.85	มาก
2.	ต้องการวิธีการสอนที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกพูดและฟังภาษาญี่ปุ่นกับชาวญี่ปุ่นในสถานที่จริง	4.29	0.84	มาก
3.	ต้องการวิธีการสอนที่ให้ผู้เรียนเขียนรายงาน เขียนแสดงความเห็น หรือเขียนบอกเล่าประสบการณ์ในหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนด้วยภาษาญี่ปุ่น	4.06	0.97	มาก
4.	ต้องการวิธีการสอนที่ให้ผู้เรียนได้พูดบอกเล่า/อธิบายความคิดเห็น หรือประสบการณ์ด้วยภาษาญี่ปุ่น	4.12	0.93	มาก
5.	ต้องการวิธีการสอนที่ให้ผู้เรียนได้ไปศึกษานอกสถานที่ เช่น การทัศนศึกษาโรงงาน	4.39	0.82	มาก
6.	ต้องการวิธีการสอนที่ให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในกลุ่มเล็ก ช่วยเหลือกันเพื่อสร้างความรู้ใหม่ร่วมกัน	4.12	0.92	มาก
7.	ต้องการวิธีการสอนที่ให้ผู้เรียนได้ทำโครงการในเรื่องที่สนใจและเกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่เรียน เช่น การศึกษากระบวนการผลิตในอุตสาหกรรมต่างๆ	3.92	1.01	มาก
8.	ต้องการวิธีการสอนที่ให้ผู้เรียนได้ทำงานกลุ่มร่วมกัน โดยสมาชิกในกลุ่มต่างมีบทบาทรับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย	3.99	0.98	มาก
9.	ต้องการวิธีการสอนโดยการสาธิตการใช้ภาษาญี่ปุ่นในสถานการณ์ต่างๆ ที่ผู้เรียนจะพบในการทำงาน	4.18	0.88	มาก
10.	ต้องการวิธีการสอนที่ผู้สอนเป็นผู้แนะนำ ตอบคำถาม และช่วยเหลือผู้เรียนระหว่างเวลาเรียน	4.16	0.84	มาก
11.	ต้องการวิธีการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกกระบวนการคิด วิเคราะห์และหาข้อสรุปด้วยตนเอง	4.08	0.92	มาก
รวม		4.15	0.64	มาก

จากตาราง 8 พบว่า นักศึกษาศาสนาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น มีความต้องการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรมด้านวิธีการสอนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.15 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากในทุกข้อ โดยรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ข้อ 5 ต้องการวิธีการสอนที่ให้ผู้เรียนได้ไปศึกษานอกสถานที่ เช่น การทัศนศึกษาโรงงาน โดยมีค่าเฉลี่ย 4.39 รองลงมา ได้แก่ ข้อ 1 ต้องการวิธีการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะทางภาษาญี่ปุ่นทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน มีค่าเฉลี่ย 4.31 ส่วนรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ข้อ 7 ต้องการวิธีการสอนที่ให้ผู้เรียนได้ทำโครงการในเรื่องที่สนใจและเกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่เรียน เช่น การศึกษากระบวนการผลิตในอุตสาหกรรมต่างๆ มีค่าเฉลี่ย 3.92

ตาราง 9 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรม สำหรับนักศึกษาศาสนาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ด้านผู้สอน จำแนกเป็นรายข้อ

ข้อ	ด้านผู้สอน	n = 306		ระดับ
		$\bar{x}$	S.D.	
1.	ต้องการผู้สอนชาวญี่ปุ่นให้เป็นผู้ถ่ายทอดความรู้	4.27	0.87	มาก
2.	ต้องการผู้สอนชาวไทยให้เป็นผู้ถ่ายทอดความรู้	4.28	0.86	มาก
3.	ต้องการผู้สอนชาวญี่ปุ่นและชาวไทยให้เป็นผู้ถ่ายทอดความรู้	4.47	0.78	มาก
4.	ต้องการผู้สอนที่หลากหลายร่วมกันถ่ายทอดความรู้	4.27	0.88	มาก
5.	ต้องการผู้สอนวิชาภาษาญี่ปุ่นที่ได้รับการอบรม หรือมีความรู้เกี่ยวกับด้านวิศวกรรมให้เป็นผู้ถ่ายทอดความรู้	4.23	0.87	มาก
6.	ต้องการผู้สอนวิชาวิศวกรรมที่ได้รับการอบรม หรือมีความรู้ภาษาญี่ปุ่นเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้	4.16	0.96	มาก
7.	ต้องการผู้สอนที่มีประสบการณ์การทำงานจริงในโรงงานหรือการทำงานด้านวิศวกรรม	4.24	0.96	มาก
8.	ต้องการผู้สอนที่เป็นชาวญี่ปุ่นหรือชาวไทยที่มีความรู้ภาษาญี่ปุ่นที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงงานจริง	4.31	0.88	มาก
รวม		4.28	0.67	มาก

จากตาราง 9 พบว่า นักศึกษาศาสนาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น มีความต้องการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรมด้านผู้สอนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.28 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากในทุกข้อ โดยรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ข้อ 3 ต้องการผู้สอนชาวญี่ปุ่นและชาวไทยให้เป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ โดยมีค่าเฉลี่ย 4.47 รองลงมา ได้แก่ ข้อ 8 ต้องการผู้สอนที่เป็นชาวญี่ปุ่นหรือชาวไทยที่มีความรู้ภาษาญี่ปุ่นที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงงานจริง มี

ค่าเฉลี่ย 4.31 ส่วนรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ข้อ 6 ต้องการผู้สอนวิชาวิศวกรรมที่ได้รับการอบรมหรือมีความรู้ภาษาญี่ปุ่นเป็นให้ผู้ถ่ายทอดความรู้ มีค่าเฉลี่ย 4.16

ตาราง 10 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่น วิศวกรรม สำหรับนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น โดยรวมและเป็นรายด้านจำแนกตามเพศ

ข้อ	ด้าน	ชาย (n = 169)		หญิง (n = 122)	
		$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
1.	ด้านเนื้อหาการสอน	3.94	0.70	4.19	0.52
2.	ด้านสื่อการเรียนการสอน	3.97	0.63	4.18	0.47
3.	ด้านทักษะทางภาษาญี่ปุ่น	4.12	0.68	4.40	0.50
4.	ด้านกระบวนการเรียนการสอน	4.07	0.70	4.27	0.53
5.	ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	4.04	0.65	4.14	0.55
6.	ด้านวิธีการสอน	4.06	0.70	4.23	0.56
7.	ด้านผู้สอน	4.14	0.73	4.42	0.56
รวม		4.05	0.60	4.26	0.44

จากตาราง 10 พบว่า นักศึกษาเพศชายมีความต้องการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่น วิศวกรรมโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.05 ส่วนนักศึกษาเพศหญิงพบว่า มีความต้องการอยู่ในระดับมากเช่นกัน ($\bar{x}=4.26$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาเพศชายและนักศึกษาเพศหญิงมีความต้องการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรม ด้านผู้สอนอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14 และ 4.42 ตามลำดับ

ตาราง 11 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่น วิศวกรรม สำหรับนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามคณะที่ศึกษา

ข้อ	ด้าน	บริหารธุรกิจ (n = 114)		วิศวกรรม ศาสตร์ (n = 106)		เทคโนโลยี สารสนเทศ (n = 86)	
		$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
1.	ด้านเนื้อหาการสอน	4.08	0.57	4.34	0.45	3.70	0.71
2.	ด้านสื่อการเรียนการสอน	4.16	0.53	4.16	0.52	3.88	0.63
3.	ด้านทักษะทางภาษาญี่ปุ่น	4.29	0.60	4.40	0.48	4.04	0.71
4.	ด้านกระบวนการการเรียนการสอน	4.18	0.63	4.31	0.50	3.98	0.71
5.	ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	4.11	0.61	4.24	0.50	3.88	0.65
6.	ด้านวิธีการสอน	4.18	0.65	4.30	0.53	3.91	0.67
7.	ด้านผู้สอน	4.28	0.68	4.48	0.50	4.01	0.73
รวม		4.18	0.52	4.32	0.40	3.92	0.62

จากตาราง 11 พบว่า นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มีความต้องการการเรียนการสอน ภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรม โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.32 รองลงมา ได้แก่ นักศึกษาคณะ บริหารธุรกิจมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.18 ส่วนนักศึกษาคณะเทคโนโลยี สารสนเทศ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับต่ำสุด มีค่าเฉลี่ย 3.92 ตามลำดับ

ตาราง 12 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความต้องการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่น วิศวกรรม สำหรับนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา

ข้อ	ด้าน	ชั้นปีที่ 1 (n = 86)		ชั้นปีที่ 2 (n = 96)		ชั้นปีที่ 3 (n = 79)		ชั้นปีที่ 4 (n = 45)	
		$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
1.	ด้านเนื้อหาการสอน	4.05	0.60	4.20	0.58	3.86	0.72	4.14	0.52
2.	ด้านสื่อการเรียนการสอน	4.14	0.52	4.15	0.54	3.94	0.66	4.06	0.50
3.	ด้านทักษะทางภาษาญี่ปุ่น	4.37	0.55	4.33	0.60	4.05	0.69	4.25	0.51
4.	ด้านกระบวนการเรียนการสอน	4.22	0.62	4.27	0.57	3.94	0.72	4.27	0.49
5.	ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	4.07	0.59	4.19	0.54	3.93	0.73	4.20	0.43
6.	ด้านวิธีการสอน	4.17	0.64	4.28	0.57	3.92	0.72	4.19	0.51
7.	ด้านผู้สอน	4.32	0.68	4.35	0.63	4.08	0.76	4.38	0.46
รวม		4.19	0.48	4.25	0.50	3.96	0.64	4.21	0.41

จากตาราง 12 พบว่า ส่วนใหญ่นักศึกษามีความต้องการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่น วิศวกรรม โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยที่นักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.25 รองลงมา ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 4 โดยมีค่าเฉลี่ย 4.21 ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีค่าเฉลี่ย 4.19 และนักศึกษาชั้นปีที่ 3 มีความต้องการอยู่ในระดับต่ำสุด โดยมีค่าเฉลี่ย 3.96 ตามลำดับ

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบความต้องการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรม สำหรับนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามเพศ คณะที่ศึกษา และชั้นปีที่ศึกษา

วิเคราะห์โดยใช้การทดสอบที่สำหรับความคิดเห็นจำแนกตามเพศชายและเพศหญิง สำหรับความต้องการจำแนกตามคณะที่ศึกษาและชั้นปีที่ศึกษา ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในกรณีพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทำการทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe)

ตาราง 13 ผลการเปรียบเทียบความต้องการการเรียนรู้การสอนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรม สำหรับนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามเพศ

ข้อ	ด้าน	ชาย (n = 169)		หญิง (n = 122)		t	p
		$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
1.	ด้านเนื้อหาการสอน	3.94	0.70	4.19	0.52	-3.40	0.001*
2.	ด้านสื่อการเรียนการสอน	3.97	0.63	4.18	0.47	-3.19	0.002*
3.	ด้านทักษะทางภาษาญี่ปุ่น	4.12	0.68	4.40	0.50	-4.07	0.000*
4.	ด้านกระบวนการการเรียนการสอน	4.07	0.70	4.27	0.53	-2.78	0.006*
5.	ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	4.04	0.65	4.14	0.55	-1.53	0.126
6.	ด้านวิธีการสอน	4.06	0.70	4.23	0.56	-2.36	0.019*
7.	ด้านผู้สอน	4.14	0.73	4.42	0.56	-3.67	0.000*
	รวม	4.05	0.60	4.26	0.44	-3.49	0.001*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 13 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความต้องการการเรียนรู้การสอนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรม สำหรับนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น จำแนกตามเพศ พบว่า นักศึกษามีความต้องการการเรียนรู้การสอนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรม โดยภาพรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาเพศหญิงมีความต้องการการเรียนรู้การสอนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรมในระดับสูงกว่านักศึกษาเพศชาย ซึ่งผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ได้ตั้งไว้ว่า นักศึกษาเพศชายและนักศึกษาเพศหญิงมีความต้องการการเรียนรู้การสอนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรมโดยรวมแตกต่างกัน

เมื่อทำการเปรียบเทียบเป็นรายด้านพบว่า นักศึกษามีความต้องการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านเนื้อหาการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านทักษะทางภาษาญี่ปุ่น ด้านกระบวนการการเรียนการสอน ด้านวิธีการสอน และด้านผู้สอน ด้านที่เหลือคือ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน นักศึกษามีความต้องการไม่แตกต่างกัน

ตาราง 14 ผลการเปรียบเทียบความต้องการการเรียนรู้การสอนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรม สำหรับนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามคณะที่ศึกษา

ด้าน	แหล่ง ความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	p
1. ด้านเนื้อหาการสอน	ระหว่างกลุ่ม	19.145	2	9.573	28.049	.000
	ภายในกลุ่ม	103.408	303	.341		
	รวม	122.553	305			
2. ด้านสื่อการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	4.791	2	2.395	7.652	.001
	ภายในกลุ่ม	94.848	303	.313		
	รวม	99.638	305			
3. ด้านทักษะทางภาษาญี่ปุ่น	ระหว่างกลุ่ม	6.080	2	3.040	8.419	.000
	ภายในกลุ่ม	109.409	303	.361		
	รวม	115.489	305			
4. ด้านกระบวนการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	5.240	2	2.620	6.782	.001
	ภายในกลุ่ม	117.056	303	.386		
	รวม	122.296	305			
5. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	6.186	2	3.093	8.798	.000
	ภายในกลุ่ม	106.536	303	.352		
	รวม	112.723	305			
6. ด้านวิธีการสอน	ระหว่างกลุ่ม	7.570	2	3.785	9.705	.000
	ภายในกลุ่ม	118.160	303	.390		
	รวม	125.729	305			
7. ด้านผู้สอน	ระหว่างกลุ่ม	10.409	2	5.205	12.452	.000
	ภายในกลุ่ม	126.645	303	.418		
	รวม	137.054	305			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	7.831	2	3.915	14.561	.000
	ภายในกลุ่ม	81.475	303	.269		
	รวม	89.306	305			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 14 พบว่า โดยภาพรวมนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นที่ศึกษาคณะต่างกัน มีความต้องการการเรียนรู้การสอนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อทำการเปรียบเทียบเป็นรายด้านพบว่า นักศึกษามีความต้องการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในทุกด้าน ซึ่งผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3 ที่ได้ตั้งไว้ว่า

นักศึกษาที่ศึกษาคณะต่างกัน มีความต้องการการเรียนรู้การสอนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรมในแต่ละด้านและโดยรวมแตกต่างกัน

เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe) ปรากฏผลดังแสดงในตาราง 15

ตาราง 15 การทดสอบความแตกต่างของความต้องการการเรียนรู้การสอนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรมสำหรับนักศึกษาลานเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น จำแนกเป็นรายคู่ ตามคณะที่ศึกษา

ด้าน	คณะ	คณะ	MD	S.D. Er.	p
ด้านเนื้อหา การเรียนรู้	บริหารธุรกิจ	วิศวกรรมศาสตร์	-.26000(*)	.07882	.005
		เทคโนโลยีสารสนเทศ	.37432(*)	.08344	.000
	วิศวกรรมศาสตร์	บริหารธุรกิจ	.26000(*)	.07882	.005
		เทคโนโลยีสารสนเทศ	.63431(*)	.08478	.000
	เทคโนโลยีสารสนเทศ	บริหารธุรกิจ	-.37432(*)	.08344	.000
		วิศวกรรมศาสตร์	-.63431(*)	.08478	.000
ด้านสื่อ การเรียนรู้ การสอน	บริหารธุรกิจ	วิศวกรรมศาสตร์	.00103	.07549	1.000
		เทคโนโลยีสารสนเทศ	.27885(*)	.07991	.003
	วิศวกรรมศาสตร์	บริหารธุรกิจ	-.00103	.07549	1.000
		เทคโนโลยีสารสนเทศ	.27782(*)	.08120	.003
	เทคโนโลยีสารสนเทศ	บริหารธุรกิจ	-.27885(*)	.07991	.003
		วิศวกรรมศาสตร์	-.27782(*)	.08120	.003
ด้านทักษะ ทางภาษาญี่ปุ่น	บริหารธุรกิจ	วิศวกรรมศาสตร์	-.11002	.08108	.399
		เทคโนโลยีสารสนเทศ	.24292(*)	.08583	.019
	วิศวกรรมศาสตร์	บริหารธุรกิจ	.11002	.08108	.399
		เทคโนโลยีสารสนเทศ	.35295(*)	.08721	.000
	เทคโนโลยีสารสนเทศ	บริหารธุรกิจ	-.24292(*)	.08583	.019
		วิศวกรรมศาสตร์	-.35295(*)	.08721	.000
ด้านกระบวนการ การเรียนรู้การสอน	บริหารธุรกิจ	วิศวกรรมศาสตร์	-.13290	.08387	.286
		เทคโนโลยีสารสนเทศ	.19876	.08877	.083
	วิศวกรรมศาสตร์	บริหารธุรกิจ	.13290	.08387	.286
		เทคโนโลยีสารสนเทศ	.33166(*)	.09020	.001

ด้าน	คณะ	คณะ	MD	S.D. Er.	p
	เทคโนโลยีสารสนเทศ	บริหารธุรกิจ	-.19876	.08877	.083
		วิศวกรรมศาสตร์	-.33166(*)	.09020	.001
ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	บริหารธุรกิจ	วิศวกรรมศาสตร์	-.13213	.08001	.257
		เทคโนโลยีสารสนเทศ	.22711(*)	.08469	.029
	วิศวกรรมศาสตร์	บริหารธุรกิจ	.13213	.08001	.257
		เทคโนโลยีสารสนเทศ	.35924(*)	.08605	.000
	เทคโนโลยีสารสนเทศ	บริหารธุรกิจ	-.22711(*)	.08469	.029
		วิศวกรรมศาสตร์	-.35924(*)	.08605	.000
ด้านวิธีการสอน	บริหารธุรกิจ	วิศวกรรมศาสตร์	-.12006	.08426	.364
		เทคโนโลยีสารสนเทศ	.27325(*)	.08919	.010
	วิศวกรรมศาสตร์	บริหารธุรกิจ	.12006	.08426	.364
		เทคโนโลยีสารสนเทศ	.39330(*)	.09063	.000
	เทคโนโลยีสารสนเทศ	บริหารธุรกิจ	-.27325(*)	.08919	.010
		วิศวกรรมศาสตร์	-.39330(*)	.09063	.000
ด้านผู้สอน	บริหารธุรกิจ	วิศวกรรมศาสตร์	-.19807	.08723	.078
		เทคโนโลยีสารสนเทศ	.26994(*)	.09234	.015
	วิศวกรรมศาสตร์	บริหารธุรกิจ	.19807	.08723	.078
		เทคโนโลยีสารสนเทศ	.46801(*)	.09383	.000
	เทคโนโลยีสารสนเทศ	บริหารธุรกิจ	-.26994(*)	.09234	.015
		วิศวกรรมศาสตร์	-.46801(*)	.09383	.000
ภาพรวม	บริหารธุรกิจ	วิศวกรรมศาสตร์	-.13602	.06997	.153
		เทคโนโลยีสารสนเทศ	.26645(*)	.07406	.002
	วิศวกรรมศาสตร์	บริหารธุรกิจ	.13602	.06997	.153
		เทคโนโลยีสารสนเทศ	.40247(*)	.07526	.000
	เทคโนโลยีสารสนเทศ	บริหารธุรกิจ	-.26645(*)	.07406	.002
		วิศวกรรมศาสตร์	-.40247(*)	.07526	.000

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 15 พบว่า โดยภาพรวมนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นที่ศึกษาคณะต่างกัน จำแนกเป็นรายคู่ มีความต้องการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 คู่ ได้แก่ คู่ที่ 1 นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจกับนักศึกษาคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ และคู่ที่ 2 ได้แก่ นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์กับนักศึกษาคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านทักษะทางภาษาญี่ปุ่น ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านวิธีการสอน และด้านผู้สอน นักศึกษาที่ศึกษาคณะต่างกัน มีความต้องการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 คู่ เช่นกัน ได้แก่ คู่ที่ 1 นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจกับนักศึกษาคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ และคู่ที่ 2 ได้แก่ นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์กับนักศึกษาคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ

ส่วนด้านเนื้อหาการสอนพบว่า นักศึกษาที่ศึกษาคณะต่างกัน มีความต้องการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 3 คู่ ได้แก่ คู่ที่ 1 คณะบริหารธุรกิจกับนักศึกษาคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ และคู่ที่ 2 ได้แก่ คณะบริหารธุรกิจกับนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ และคู่ที่ 3 ได้แก่ นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์กับนักศึกษาคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ

ด้านที่เหลือ คือ ด้านกระบวนการการเรียนการสอน พบว่า นักศึกษาที่ศึกษาคณะต่างกัน มีความต้องการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 คู่ ได้แก่ คู่ที่ 1 นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์กับคณะบริหารธุรกิจ และคู่ที่ 2 ได้แก่ นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์กับนักศึกษาคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ

TNI

THAI - JAPANESE INSTITUTE OF TECHNOLOGY

ตาราง 16 ผลการเปรียบเทียบความต้องการการเรียนรู้การสอนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรม สำหรับนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น โดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา

ด้าน	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
1. ด้านเนื้อหาการสอน	ระหว่างกลุ่ม	5.363	3	1.788	4.607	.004
	ภายในกลุ่ม	117.190	302	.388		
	รวม	122.553	305			
2. ด้านสื่อการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	2.322	3	.774	2.402	.068
	ภายในกลุ่ม	97.316	302	.322		
	รวม	99.638	305			
3. ด้านทักษะทางภาษาญี่ปุ่น	ระหว่างกลุ่ม	5.091	3	1.697	4.643	.003
	ภายในกลุ่ม	110.398	302	.366		
	รวม	115.489	305			
4. ด้านกระบวนการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	5.765	3	1.922	4.980	.002
	ภายในกลุ่ม	116.531	302	.386		
	รวม	122.296	305			
5. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	3.604	3	1.201	3.325	.020
	ภายในกลุ่ม	109.119	302	.361		
	รวม	112.723	305			
6. ด้านวิธีการสอน	ระหว่างกลุ่ม	5.957	3	1.986	5.006	.002
	ภายในกลุ่ม	119.773	302	.397		
	รวม	125.729	305			
7. ด้านผู้สอน	ระหว่างกลุ่ม	4.338	3	1.446	3.291	.021
	ภายในกลุ่ม	132.716	302	.439		
	รวม	137.054	305			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	4.220	3	1.407	4.993	.002
	ภายในกลุ่ม	85.086	302	.282		
	รวม	89.306	305			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 16 พบว่า โดยภาพรวมนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นที่ศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีความต้องการการเรียนรู้การสอนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อทำการเปรียบเทียบเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาที่ศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกันมีความต้องการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านเนื้อหาการสอน ด้านทักษะทาง

ภาษาญี่ปุ่น ด้านกระบวนการการเรียนการสอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านวิธีการสอน และด้านผู้สอน ส่วนด้านสื่อการเรียนการสอน นักศึกษามีความต้องการไม่แตกต่างกัน

เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยวิธีของเซฟเฟ (Scheffe) ปรากฏผลดังแสดงในตาราง 17

ตาราง 17 การทดสอบความแตกต่างของความต้องการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรมสำหรับนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น จำแนกเป็นรายคู่ ตามชั้นปีที่ศึกษา

ด้าน	ชั้นปี	ชั้นปี	MD	S.D. Er.	p
ด้านเนื้อหาการเรียน	ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	-.15136	.09249	.445
		ชั้นปีที่ 3	.19115	.09708	.277
		ชั้นปีที่ 4	-.08302	.11461	.913
	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 1	.15136	.09249	.445
		ชั้นปีที่ 3	.34251(*)	.09463	.005
		ชั้นปีที่ 4	.06833	.11254	.947
	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 1	-.19115	.09708	.277
		ชั้นปีที่ 2	-.34251(*)	.09463	.005
		ชั้นปีที่ 4	-.27418	.11634	.138
	ชั้นปีที่ 4	ชั้นปีที่ 1	.08302	.11461	.913
		ชั้นปีที่ 2	-.06833	.11254	.947
		ชั้นปีที่ 3	.27418	.11634	.138
ด้านสื่อการเรียนการสอน	ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	-.00569	.08428	1.000
		ชั้นปีที่ 3	.20105	.08846	.163
		ชั้นปีที่ 4	.08535	.10444	.881
	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 1	.00569	.08428	1.000
		ชั้นปีที่ 3	.20674	.08623	.127
		ชั้นปีที่ 4	.09104	.10255	.852
	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 1	-.20105	.08846	.163
		ชั้นปีที่ 2	-.20674	.08623	.127
		ชั้นปีที่ 4	-.11570	.10602	.755
	ชั้นปีที่ 4	ชั้นปีที่ 1	-.08535	.10444	.881
		ชั้นปีที่ 2	-.09104	.10255	.852
		ชั้นปีที่ 3	.11570	.10602	.755

ด้าน	ชั้นปี	ชั้นปี	MD	S.D. Er.	p
ด้านทักษะทางภาษาญี่ปุ่น	ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	.03944	.08977	.979
		ชั้นปีที่ 3	.32267(*)	.09422	.009
		ชั้นปีที่ 4	.11736	.11124	.774
	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 1	-.03944	.08977	.979
		ชั้นปีที่ 3	.28323(*)	.09184	.025
		ชั้นปีที่ 4	.07792	.10923	.917
	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 1	-.32267(*)	.09422	.009
		ชั้นปีที่ 2	-.28323(*)	.09184	.025
		ชั้นปีที่ 4	-.20531	.11292	.349
	ชั้นปีที่ 4	ชั้นปีที่ 1	-.11736	.11124	.774
		ชั้นปีที่ 2	-.07792	.10923	.917
		ชั้นปีที่ 3	.20531	.11292	.349
ด้านกระบวนการ การเรียนการสอน	ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	-.04489	.09223	.971
		ชั้นปีที่ 3	.28350(*)	.09680	.037
		ชั้นปีที่ 4	-.04204	.11429	.987
	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 1	.04489	.09223	.971
		ชั้นปีที่ 3	.32839(*)	.09436	.008
		ชั้นปีที่ 4	.00285	.11222	1.000
	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 1	-.28350(*)	.09680	.037
		ชั้นปีที่ 2	-.32839(*)	.09436	.008
		ชั้นปีที่ 4	-.32554	.11601	.051
	ชั้นปีที่ 4	ชั้นปีที่ 1	.04204	.11429	.987
		ชั้นปีที่ 2	-.00285	.11222	1.000
		ชั้นปีที่ 3	.32554	.11601	.051
ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	-.12049	.08925	.611
		ชั้นปีที่ 3	.13908	.09368	.532
		ชั้นปีที่ 4	-.13563	.11059	.682
	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 1	.12049	.08925	.611
		ชั้นปีที่ 3	.25957(*)	.09131	.046
		ชั้นปีที่ 4	-.01514	.10860	.999

ด้าน	ชั้นปี	ชั้นปี	MD	S.D. Er.	p
	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 1	-.13908	.09368	.532
		ชั้นปีที่ 2	-.25957(*)	.09131	.046
		ชั้นปีที่ 4	-.27471	.11226	.115
	ชั้นปีที่ 4	ชั้นปีที่ 1	.13563	.11059	.682
		ชั้นปีที่ 2	.01514	.10860	.999
		ชั้นปีที่ 3	.27471	.11226	.115
ด้านวิธีการสอน	ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	-.10504	.09350	.738
		ชั้นปีที่ 3	.25582	.09814	.081
		ชั้นปีที่ 4	-.01717	.11587	.999
	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 1	.10504	.09350	.738
		ชั้นปีที่ 3	.36086(*)	.09566	.003
		ชั้นปีที่ 4	.08787	.11377	.897
	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 1	-.25582	.09814	.081
		ชั้นปีที่ 2	-.36086(*)	.09566	.003
		ชั้นปีที่ 4	-.27299	.11762	.148
	ชั้นปีที่ 4	ชั้นปีที่ 1	.01717	.11587	.999
		ชั้นปีที่ 2	-.08787	.11377	.897
		ชั้นปีที่ 3	.27299	.11762	.148
ด้านผู้สอน	ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	-.03147	.09843	.992
		ชั้นปีที่ 3	.24277	.10331	.140
		ชั้นปีที่ 4	-.06185	.12197	.968
	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 1	.03147	.09843	.992
		ชั้นปีที่ 3	.27423	.10070	.062
		ชั้นปีที่ 4	-.03038	.11976	.996
	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 1	-.24277	.10331	.140
		ชั้นปีที่ 2	-.27423	.10070	.062
		ชั้นปีที่ 4	-.30461	.12381	.111
	ชั้นปีที่ 4	ชั้นปีที่ 1	.06185	.12197	.968
		ชั้นปีที่ 2	.03038	.11976	.996
		ชั้นปีที่ 3	.30461	.12381	.111

ด้าน	ชั้นปี	ชั้นปี	MD	S.D. Er.	p
ภาพรวม	ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	-.05993	.07881	.901
		ชั้นปีที่ 3	.23372(*)	.08272	.048
		ชั้นปีที่ 4	-.01957	.09766	.998
	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 1	.05993	.07881	.901
		ชั้นปีที่ 3	.29365(*)	.08063	.005
		ชั้นปีที่ 4	.04036	.09589	.981
	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 1	-.23372(*)	.08272	.048
		ชั้นปีที่ 2	-.29365(*)	.08063	.005
		ชั้นปีที่ 4	-.25329	.09913	.091
	ชั้นปีที่ 4	ชั้นปีที่ 1	.01957	.09766	.998
		ชั้นปีที่ 2	-.04036	.09589	.981
		ชั้นปีที่ 3	.25329	.09913	.091

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 17 นักศึกษาศาสนาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น มีความต้องการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรม จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา พบว่า โดยภาพรวมนักศึกษาศาสนาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นที่ศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน จำแนกเป็นรายคู่ มีความต้องการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 คู่ ได้แก่ คู่ที่ 1 นักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 3 และคู่ที่ 2 ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 กับนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 3

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านเนื้อหาการสอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านวิธีการสอน และด้านผู้สอน นักศึกษาที่ศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกันมีความต้องการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 คู่ ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 กับนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 3 ส่วนด้านที่เหลือคือ ด้านทักษะทางภาษาญี่ปุ่นและด้านกระบวนการการเรียนการสอน พบว่า นักศึกษาที่ศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกันมีความต้องการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 คู่ ได้แก่ คู่ที่ 1 นักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 3 และคู่ที่ 2 ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 กับนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 3

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ ที่มีต่อความต้องการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรม สำหรับนักศึกษาศาสนาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

ในตอนท้ายของแบบสอบถามสำหรับการวิจัย ผู้วิจัยได้เว้นช่องว่างไว้เพื่อเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้เสนอความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ ที่มีต่อความต้องการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรม สำหรับนักศึกษาศาสนาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น นอกเหนือจากที่ได้ตอบแล้วใน

แบบสอบถามตอนที่ 1 และตอนที่ 2 เพื่อเป็นการเพิ่มพูนในส่วนเนื้อหาของแบบสอบถามให้ข้อมูลสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้นำเอาเนื้อหาความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ ของนักศึกษามานำเสนอ ดังนี้

ตาราง 18 ค่าความถี่ ร้อยละของความคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่มีต่อความต้องการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรม สำหรับนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น	จำนวนผู้ตอบ	ความถี่	ร้อยละ
ความคิดเห็น	8		14.04
เหมาะสมกับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4		1	1.75
ทำให้เข้าใจการทำงานในโรงงานญี่ปุ่น		1	1.75
มีประโยชน์ในการทำงานร่วมกับคนญี่ปุ่น		2	3.51
น่าสนใจ มีคำศัพท์เฉพาะทางที่จะนำไปใช้ได้จริง		4	7.02
ข้อเสนอแนะ	49		85.96
เนื้อหาควรเน้นคำศัพท์เฉพาะที่ใช้ในโรงงานหรือกระบวนการผลิต		3	5.26
ควรมีกิจกรรมทัศนศึกษาโรงงาน ดูสถานที่จริง		7	12.28
ควรมีสื่อการสอนที่น่าสนใจและหลากหลาย เช่น บัตรคำศัพท์ วิดีโอ		4	7.02
ควรมีหนังสือเรียนที่น่าสนใจ มีภาพประกอบให้เข้าใจ		2	3.51
ควรมีการสอนเนื้อหาหรือคำศัพท์วิศวกรรมหลากหลายสาขา		8	14.04
ควรมีการทบทวนเนื้อหาก่อนหน้าด้วย		3	5.26
ผู้สอนควรเล่าประสบการณ์การทำงานในโรงงานของตัวเองด้วย		2	3.51
เนื้อหาควรปรับให้เหมาะกับนักศึกษาทุกคณะและสาขา		2	3.51
ผู้สอนควรยกตัวอย่างสถานการณ์ บทสนทนา หรือรูปประโยคที่ใช้ในการทำงานในโรงงานจริง		3	5.26
ควรมีผู้สอนที่เป็นชาวญี่ปุ่นมาร่วมสอนด้วย		2	3.51
ควรเน้นฝึกทักษะการฟังและพูดมากที่สุด		7	12.28
ควรมีการบ้าน การทดสอบ การนำเสนอหน้าชั้นเรียน หรือการคุยเป็นกลุ่มย่อย เพื่อฝึกภาษาญี่ปุ่นและทบทวนความเข้าใจด้วย		6	10.53

จากตาราง 18 ผลการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และการจัดลำดับความถี่ (Frequency) ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่มีต่อความต้องการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่น

วิศวกรรม สำหรับนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น พบว่า นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น มีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อความต้องการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรม จำนวน 57 คน โดยแบ่งเป็นความคิดเห็น 8 คน คิดเป็นร้อยละ 14.04 และข้อเสนอแนะ 49 คน คิดเป็นร้อยละ 85.96

นักศึกษาส่วนใหญ่ได้ให้ความคิดเห็นว่า ภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรมน่าสนใจ มีคำศัพท์เฉพาะทางที่จะนำไปใช้ได้จริง จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 7.02 รองลงมา ได้แก่ มีประโยชน์ในการทำงานร่วมกับคนญี่ปุ่น จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 3.51

ด้านข้อเสนอแนะ นักศึกษาส่วนใหญ่เสนอว่า ควรมีการสอนเนื้อหาหรือคำศัพท์วิศวกรรมหลากหลายสาขา จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 14.04 รองลงมา ได้แก่ ควรมีกิจกรรมทัศนศึกษาโรงงาน ดูสถานที่จริง จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 12.28

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาความต้องการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรม สำหรับนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ในด้านเนื้อหาการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านทักษะทางภาษาญี่ปุ่น ด้านกระบวนการเรียนการสอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านวิธีการสอน และด้านผู้สอน ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัย ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความต้องการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรมของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น
2. เพื่อเปรียบเทียบความต้องการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรม จำแนกตาม เพศ คณะที่ศึกษา และชั้นปีที่ศึกษา
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นเพิ่มเติมของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากร

ประชากร ได้แก่ นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น กรุงเทพมหานคร ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2558 ชั้นปีที่ 1-4 จำนวน 1,500 คน ซึ่งสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นได้มีการจัดการเรียนการสอนนักศึกษาจำนวน 3 คณะ ได้แก่ คณะบริหารธุรกิจ คณะวิศวกรรมศาสตร์ และคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 306 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling Technique)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น เพื่อสอบถามความต้องการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรม สำหรับนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น เป็นแบบสอบถามจำนวน 1 ชุด แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สอบถามข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น แบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check Lists)

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับความต้องการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรม สำหรับนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น เป็นคำถามที่ครอบคลุมเนื้อหา 7 ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหาการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านทักษะทางภาษาญี่ปุ่น ด้านกระบวนการการเรียนการสอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านวิธีการสอน และด้านผู้สอน โดยแบบสอบถามเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ โดยให้ค่าน้ำหนักคะแนน ดังนี้

ต้องการมากที่สุด	ให้	5	คะแนน
ต้องการมาก	ให้	4	คะแนน
ต้องการปานกลาง	ให้	3	คะแนน
ต้องการน้อย	ให้	2	คะแนน
ต้องการน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด เพื่อรวบรวมความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย – ญี่ปุ่น

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปแจกนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง และเก็บรวบรวมแบบสอบถามที่นักศึกษาตอบเสร็จแล้วกลับคืน โดยผู้วิจัยได้ไปรับแบบสอบถามคืนจากนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างดังกล่าวด้วยตนเอง จากเป้าหมายการเก็บจำนวน 306 ฉบับ ได้รับคืนจำนวน 306 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 ของจำนวนแบบสอบถามทั้งหมด

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ได้คืนมาทั้งหมดมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม และคัดเลือกเฉพาะแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ จัดหมวดหมู่ ลงรหัสและวิเคราะห์หาค่าทางสถิติด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ข้อมูลที่วิเคราะห์มีดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง วิเคราะห์โดยการหาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)
2. ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรมของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean: $\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.) ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ย

3. การเปรียบเทียบความต้องการการเรียนรู้การสอนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรม สำหรับนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น จำแนกตามเพศ คณะที่ศึกษา และชั้นปีที่ศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

3.1 การเปรียบเทียบความต้องการการเรียนรู้การสอนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรม สำหรับนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น จำแนกตามเพศ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การทดสอบค่าที (t-test)

3.2 การเปรียบเทียบความต้องการการเรียนรู้การสอนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรม สำหรับนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น จำแนกตามคณะที่ศึกษา และชั้นปีที่ศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA: F-test) กรณีพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe)

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลความต้องการการเรียนรู้การสอนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรม สำหรับนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น สรุปผลได้ดังนี้

1. นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชายและเพศหญิงในจำนวนที่เท่ากัน คือ เพศชาย จำนวน 153 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 และเพศหญิง จำนวน 153 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 ด้านคณะที่ศึกษา นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาที่ศึกษาคณะบริหารธุรกิจ จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 37.30 นักศึกษาที่ศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 34.60 และน้อยที่สุดเป็นนักศึกษาที่ศึกษาคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 28.10 ด้านชั้นปีที่ศึกษา ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 31.40 นักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 28.10 ชั้นปีที่ 3 จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 25.80 และน้อยที่สุดเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 4 จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 14.70

2. นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น มีความต้องการการเรียนรู้การสอนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.15$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากในทุกด้าน ด้านสูงสุด ได้แก่ ด้านผู้สอน ($\bar{x} = 4.28$) รองลงมา ได้แก่ ด้านทักษะทางภาษาญี่ปุ่น ($\bar{x} = 4.26$) ด้านกระบวนการการเรียนรู้การสอน ($\bar{x} = 4.17$) และด้านวิธีการสอน ($\bar{x} = 4.14$) ตามลำดับ

2.1 ด้านเนื้อหาการสอน พบว่า นักศึกษามีความต้องการการเรียนรู้การสอนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรมโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.07 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากในทุกข้อ โดยรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ข้อ 4 ต้องการเนื้อหาที่เป็นเรื่องใกล้ตัวผู้เรียน หรือมีความเกี่ยวข้องกับความรู้เดิมของผู้เรียนในระดับหนึ่ง และข้อ 2 ต้องการเนื้อหาการเรียนที่มีเป้าหมายในการเรียนภาษามากกว่าเนื้อหาด้านวิศวกรรม และเน้นการบูรณาการ

ทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยมีค่าเฉลี่ย 4.25 เท่ากัน รองลงมา ได้แก่ ข้อ 7 ต้องการเนื้อหาการเรียนที่เป็นวิธีการจัดการหรือวิธีการทำงานในโรงงานแบบ ญี่ปุ่น มีค่าเฉลี่ย 4.22 ส่วนรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ข้อ 8 ต้องการเนื้อหาที่ครอบคลุมความรู้ ด้านวิศวกรรมหลายหลายสาขา มีค่าเฉลี่ย 3.73

2.2 ด้านสื่อการเรียนการสอน พบว่า นักศึกษามีความต้องการการเรียนการสอน ภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรมโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.08 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากในทุกข้อ โดยรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ข้อ 1 ต้องการสื่อการเรียนการสอนที่ผู้เรียนสามารถรับรู้ได้จริงด้วยการเห็น ได้ยิน หรือสัมผัส เช่น ภาพยนตร์ วิดีโอ หรือโทรทัศน์ โดยมีค่าเฉลี่ย 4.35 รองลงมา ได้แก่ ข้อ 9 ต้องการแบบเรียนที่มีแบบฝึกทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน มีค่าเฉลี่ย 4.31 ส่วนรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ข้อ 2 ต้องการสื่อการเรียนในรูปแบบสถานการณ์จำลองโดยผู้เรียนเป็นผู้แสดง มีค่าเฉลี่ย 3.84

2.3 ด้านทักษะทางภาษาญี่ปุ่น พบว่า นักศึกษามีความต้องการการเรียนการสอน ภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.26 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากในทุกข้อ โดยรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ข้อ 5 ต้องการฝึกทักษะ โดยเน้นการบูรณาการทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยมีค่าเฉลี่ย 4.34 รองลงมา ได้แก่ ข้อ 2 ต้องการมุ่งเน้นทักษะการพูด โดยมีเนื้อหาบทฝึกพูดที่นำไปใช้ได้ ในการทำงานจริง สามารถใช้ได้ทันที มีค่าเฉลี่ย 4.32 ส่วนรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ข้อ 4 ต้องการมุ่งเน้นทักษะการเขียน โดยฝึกเขียนรูปประโยคที่ใช้ได้จริงในการทำงาน มีค่าเฉลี่ย 4.17

2.4 ด้านกระบวนการเรียนการสอน พบว่า นักศึกษามีความต้องการการเรียนการสอน ภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรมโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.18 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากในทุกข้อ โดยรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ข้อ 4 ต้องการให้ผู้สอนเชื่อมโยงความรู้เดิมหรือประสบการณ์ของผู้เรียนกับความรู้ใหม่ โดยมีค่าเฉลี่ย 4.27 รองลงมา ได้แก่ ข้อ 1 ต้องการให้ผู้สอนเตรียมความพร้อมของผู้เรียนและจูงใจผู้เรียนก่อนเข้าสู่เนื้อหาบทเรียน มีค่าเฉลี่ย 4.32 ส่วนรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ข้อ 6 ต้องการให้ผู้สอนมีการทดสอบความรู้หลัง บทเรียน มีค่าเฉลี่ย 3.96

2.5 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่า นักศึกษามีความต้องการการเรียนการสอน ภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรมโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.10 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากในทุกข้อ โดยรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ข้อ 9 ต้องการ กิจกรรมที่ผู้เรียนได้เห็น สัมผัสของจริง ได้สอบถามข้อมูล ขอคำอธิบายจากคนทำงานชาวญี่ปุ่นหรือ ชาวไทยในสถานที่ปฏิบัติงานจริง โดยมีค่าเฉลี่ย 4.25 รองลงมา ได้แก่ ข้อ 3 ต้องการให้ผู้สอนเสนอ สถานการณ์หรือตัวอย่างการใช้ภาษาให้ผู้เรียนฝึกคิดรูปประโยคที่เหมาะสมกับสถานการณ์ มีค่าเฉลี่ย

4.22 ส่วนรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ข้อ 5 ต้องการกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนฝึกการสืบค้น ค้นหา คำศัพท์ใหม่ด้วยตนเองจากสื่อต่างๆ มีค่าเฉลี่ย 3.95

2.6 ด้านวิธีการสอน พบว่า นักศึกษามีความต้องการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่น วิศวกรรมโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.15 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากในทุกข้อ โดยรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ข้อ 5 ต้องการวิธีการสอนที่ให้ผู้เรียนได้ไปศึกษานอกสถานที่ เช่น การทัศนศึกษาโรงงาน โดยมีค่าเฉลี่ย 4.39 รองลงมา ได้แก่ ข้อ 1 ต้องการวิธีการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะทางภาษาญี่ปุ่นทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน มีค่าเฉลี่ย 4.31 ส่วนรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ข้อ 7 ต้องการวิธีการสอนที่ให้ผู้เรียนได้ทำโครงการในเรื่องที่สนใจและเกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่เรียน เช่น การศึกษากระบวนการผลิตในอุตสาหกรรมต่างๆ มีค่าเฉลี่ย 3.92

2.7 ด้านผู้สอน พบว่า นักศึกษา มีความต้องการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่น วิศวกรรมโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.28 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากในทุกข้อ โดยรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ข้อ 3 ต้องการผู้สอนชาวญี่ปุ่น และชาวไทยให้เป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ โดยมีค่าเฉลี่ย 4.47 รองลงมา ได้แก่ ข้อ 8 ต้องการผู้สอนที่เป็นชาวญี่ปุ่นหรือชาวไทยที่มีความรู้ภาษาญี่ปุ่นที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงงานจริง มีค่าเฉลี่ย 4.31 ส่วนรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ข้อ 6 ต้องการผู้สอนวิชาวิศวกรรมที่ได้รับการอบรม หรือมีความรู้ภาษาญี่ปุ่น เป็นให้ผู้ถ่ายทอดความรู้ มีค่าเฉลี่ย 4.16

3. ผลการเปรียบเทียบความต้องการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรม จำแนกตาม เพศ คณะที่ศึกษา และชั้นปีที่ศึกษา

3.1 ผลการเปรียบเทียบความต้องการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรมจำแนกตามเพศ พบว่า โดยภาพรวมนักศึกษามีความต้องการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาเพศหญิงมีความต้องการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรมในระดับสูงกว่า นักศึกษาเพศชาย ซึ่งผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ได้ตั้งไว้ว่า นักศึกษาเพศชายและ นักศึกษาเพศหญิงมีความต้องการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรมโดยรวมแตกต่างกัน เมื่อทำการเปรียบเทียบเป็นรายด้านพบว่า นักศึกษามีความต้องการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านเนื้อหาการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านทักษะทางภาษาญี่ปุ่น ด้านกระบวนการเรียนการสอน ด้านวิธีการสอน และด้านผู้สอน รายด้านที่เหลือคือ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน นักศึกษามีความต้องการไม่แตกต่างกัน

3.2 ผลการเปรียบเทียบความต้องการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรม สำหรับ นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น จำแนกตามคณะที่ศึกษา พบว่า โดยภาพรวมนักศึกษาที่ศึกษา คณะต่างกัน มีความต้องการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อทำการเปรียบเทียบ

เป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษามีความต้องการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในทุกด้าน ซึ่งผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3 ที่ได้ตั้งไว้ว่า นักศึกษาที่ศึกษาคณะต่างกัน มีความต้องการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรมในแต่ละด้านและโดยรวมแตกต่างกัน เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe) พบว่า โดยภาพรวมนักศึกษาที่ศึกษาคณะต่างกัน มีความต้องการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 คู่ ได้แก่ คู่ที่ 1 นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจกับนักศึกษาคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ และคู่ที่ 2 ได้แก่ นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์กับนักศึกษาคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านทักษะทางภาษาญี่ปุ่น ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านวิธีการสอน และด้านผู้สอน นักศึกษาที่ศึกษาคณะต่างกัน มีความต้องการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 คู่ เช่นกัน ได้แก่ คู่ที่ 1 นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจกับนักศึกษาคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ และคู่ที่ 2 ได้แก่ นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์กับนักศึกษาคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ ส่วนด้านเนื้อหาการสอนพบว่า นักศึกษาที่ศึกษาคณะต่างกัน มีความต้องการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 3 คู่ ได้แก่ คู่ที่ 1 คณะบริหารธุรกิจกับนักศึกษาคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ และคู่ที่ 2 ได้แก่ คณะบริหารธุรกิจกับนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ และคู่ที่ 3 ได้แก่ นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์กับนักศึกษาคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านที่เหลือ คือ ด้านกระบวนการการเรียนการสอน พบว่า นักศึกษาที่ศึกษาคณะต่างกัน มีความต้องการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 คู่ ได้แก่ คู่ที่ 1 นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์กับคณะบริหารธุรกิจ และคู่ที่ 2 ได้แก่ นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์กับนักศึกษาคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ

3.3 ผลการเปรียบเทียบความต้องการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรม สำหรับนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา พบว่า โดยภาพรวมนักศึกษาที่ศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีความต้องการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อทำการเปรียบเทียบเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษามีความต้องการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านเนื้อหาการสอน ด้านทักษะทางภาษาญี่ปุ่น ด้านกระบวนการการเรียนการสอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านวิธีการสอน และด้านผู้สอน ส่วนด้านสื่อการเรียนการสอน นักศึกษามีความต้องการไม่แตกต่างกัน เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe) พบว่า โดยภาพรวมนักศึกษาที่ศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีความต้องการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 คู่ ได้แก่ คู่ที่ 1 นักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และคู่ที่ 2 ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 กับนักศึกษานักศึกษาชั้นปีที่ 3 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านเนื้อหาการสอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านวิธีการสอน และด้านผู้สอน นักศึกษาที่ศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกันมีความต้องการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง

สถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 คู่ ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 กับนักศึกษานักศึกษาชั้นปีที่ 3 ส่วนด้านที่เหลือคือ ด้านทักษะทางภาษาญี่ปุ่นและด้านกระบวนการการเรียนการสอน พบว่า นักศึกษาที่ศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกันมีความต้องการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 คู่ ได้แก่ คู่ที่ 1 นักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และคู่ที่ 2 ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 กับนักศึกษานักศึกษาชั้นปีที่ 3

4. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความต้องการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรม

นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นมีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อความต้องการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรม จำนวน 57 คน โดยแบ่งเป็นความคิดเห็น 8 คน คิดเป็นร้อยละ 14.04 และข้อเสนอแนะ 49 คน คิดเป็นร้อยละ 85.96

นักศึกษาส่วนใหญ่ได้ให้ความคิดเห็นว่า ภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรมน่าสนใจ มีคำศัพท์เฉพาะทางที่จะนำไปใช้ได้จริง จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 7.02 รองลงมา ได้แก่ มีประโยชน์ในการทำงานร่วมกับคนญี่ปุ่น จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 3.51

ด้านข้อเสนอแนะ นักศึกษาส่วนใหญ่เสนอว่า ควรมีการสอนเนื้อหาหรือคำศัพท์วิศวกรรมหลากหลายสาขา จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 14.04 รองลงมา ได้แก่ ควรมีกิจกรรมทัศนศึกษาโรงงาน คูสถานที่จริง จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 12.28

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการศึกษาความต้องการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรม สำหรับนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น มีประเด็นที่ผู้วิจัยได้นำมาอภิปรายผลดังนี้

1. นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น มีความต้องการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.15$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากในทุกด้าน

ด้านที่นักศึกษามีความต้องการในระดับมากที่สุด ได้แก่ ด้านผู้สอน ($\bar{x} = 4.28$) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นส่วนใหญ่เริ่มต้นเรียนภาษาญี่ปุ่นที่สถาบันโดยไม่มีความรู้ภาษาญี่ปุ่นมาก่อน ดังนั้นผู้สอนจึงมีบทบาทสำคัญในการชี้แนะให้ผู้เรียนเข้าใจและนักศึกษาเห็นความสำคัญของการเรียนภาษากับเจ้าของภาษาด้วย ความต้องการเกี่ยวกับผู้สอนที่นักศึกษาต้องการมากที่สุด คือ ต้องการทั้งผู้สอนชาวญี่ปุ่นและชาวไทยให้เป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ ($\bar{x} = 4.47$) สอดคล้องกับสุวรรณี พันธุ์พริกส์ และฉลธิกา มหาพูนทอง (2550) ที่กล่าวว่า ผู้เรียนเห็นความสำคัญของการเรียนภาษาและมีความต้องการที่จะเรียนกับเจ้าของภาษาควบคู่กับผู้สอนชาวไทย ทั้งนี้อาจ

เนื่องจากการเรียนกับเจ้าของภาษาจะช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะภาษาได้ตรงกับความต้องการทั้งด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ขณะที่ผู้สอนชาวไทยจะสามารถอธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจได้มากขึ้นในส่วนที่ผู้สอนชาวญี่ปุ่นอธิบายได้ยาก และการเรียนกับเจ้าของภาษาและอาจารย์ชาวไทยควบคู่กันไปยังตรงกับระดับความสามารถของนักศึกษาส่วนใหญ่ที่มีความสามารถภาษาญี่ปุ่นในระดับต่ำเนื่องจากเริ่มต้นเรียนภาษาญี่ปุ่นที่สถาบันเป็นครั้งแรก ส่วนความต้องการเกี่ยวกับผู้สอนที่นักศึกษาต้องการเป็นลำดับสุดท้าย คือ ต้องการผู้สอนวิชาวิศวกรรมที่ได้รับการอบรม หรือมีความรู้ภาษาญี่ปุ่นเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ ($\bar{x} = 4.16$) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้สอนวิชาภาษาและผู้สอนวิชาวิศวกรรมมีความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านที่แตกต่างกัน ในการเรียนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรมผู้เรียนจะมีความมั่นใจมากกว่าที่จะได้เรียนกับผู้สอนที่เป็นผู้มีความรู้ความสามารถในการสอนภาษาถึงแม้ว่าผู้สอนวิชาภาษาจะไม่ได้เชี่ยวชาญในศาสตร์ของวิศวกรรมเท่าผู้สอนวิชาวิศวกรรมก็ตาม ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Dudley-Evans and St.John (1998) ที่กล่าวว่า ผู้สอนทางสายการสอนภาษาเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะนั้น ไม่จำเป็นต้องเป็นผู้มีความชำนาญและเชี่ยวชาญในด้านสาขาวิชานั้นๆ แต่ต้องมีความกระตือรือร้นในการค้นหาความรู้เพื่อที่จะนำไปพัฒนาการเรียนการสอนให้ตรงกับความต้องการของผู้เรียนในสาขาวิชาชีพต่างๆ

ด้านที่นักศึกษามีความต้องการในลำดับรองลงมา ได้แก่ ด้านทักษะทางภาษาญี่ปุ่น ซึ่งอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.26$) ทั้งนี้อาจเป็นไปตามอัตลักษณ์ของบัณฑิตสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นที่รอบรู้ในศาสตร์ด้วยวิถีไทย-ญี่ปุ่นและมีทักษะการสื่อสารที่ดี ทำให้นักศึกษาเห็นความสำคัญของภาษาญี่ปุ่นว่าจะสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง โดยรายชื่อที่นักศึกษามีความต้องการมากที่สุดในด้านทักษะทางภาษาญี่ปุ่น คือ ต้องการฝึกทักษะโดยเน้นการบูรณาการทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ($\bar{x} = 4.34$) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นตระหนักดีว่าตนเองมีโอกาสจะได้ใช้ภาษาญี่ปุ่นเพื่อการทำงานในอนาคตสูง ทักษะที่จำเป็นเพื่อการสื่อสารคือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนภาษาญี่ปุ่น จึงเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องศึกษาเตรียมความพร้อมไว้ ตามที่ Coombs and Ahmed (1794) กล่าวถึงความต้องการด้านการศึกษาของบุคคลไว้ว่า บุคคลมีความต้องการในการศึกษาด้านอาชีพทักษะเฉพาะที่เป็นประโยชน์กับการดำรงชีพ ส่วนรายชื่อที่มีความต้องการน้อยที่สุดในด้านทักษะทางภาษาญี่ปุ่น ได้แก่ ต้องการมุ่งเน้นทักษะการเขียน โดยฝึกเขียนรูปประโยคที่ใช้ได้จริงในการทำงาน ($\bar{x} = 4.17$) และเมื่อสรุปความต้องการด้านทักษะทางภาษาญี่ปุ่นทั้ง 4 ด้านจากแบบสอบถาม นักศึกษามีความต้องการด้านทักษะภาษา คือ การพูด การฟัง การอ่าน การเขียน ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักศึกษาเห็นว่าทักษะการฟังและการพูดมีความจำเป็นในการสื่อสารมากกว่าการอ่านและการเขียน สอดคล้องกับสุวรรณณี พันธุ์พริกส์ และฉลิลิกา มหาพูนทอง (2550) ฐมนธ์ปวีร์ เพชรรัตน์ (2554) ที่กล่าวว่า นักศึกษามีความต้องการ

ใช้ภาษาตามลำดับคือ การพูด การฟัง การอ่าน และการเขียน เนื่องจากสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตจริงและในสาขาวิชาชีพได้ และยังสอดคล้องกับผลการสำรวจความต้องการในการใช้ภาษาเพื่อการประเมินตำราเรียนในการฝึกอบรมภาษาของพนักงานสายงานปีโตรเลียมนอกชายฝั่งที่พบว่าทักษะภาษาที่มีความจำเป็นในการทำงานมากที่สุดคือ การฟัง และการพูด

ด้านที่นักศึกษามีความต้องการน้อยที่สุด คือ ด้านเนื้อหาการสอน ($\bar{x} = 4.06$) ส่วนรายข้อที่นักศึกษามีความต้องการมากที่สุดในด้านเนื้อหาการสอน คือ ต้องการเนื้อหาการเรียนที่มีเป้าหมายในการเรียนภาษามากกว่าเนื้อหาด้านวิศวกรรม และเน้นการบูรณาการทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ($\bar{x} = 4.25$) และรายชื่อของด้านนี้ที่นักศึกษามีความต้องการน้อยที่สุด คือ ต้องการเนื้อหาที่ครอบคลุมความรู้ด้านวิศวกรรมหลากหลายสาขา ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.73$) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักศึกษาส่วนใหญ่โดยเฉพาะนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 ซึ่งยังไม่ได้คิดจริงจังเรื่องการทำงานในอนาคตและนักศึกษาที่ไม่ใช่ นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ไม่เข้าใจว่าเนื้อหาใดสำคัญหรือจำเป็นในการเรียนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรม แต่มีความสนใจและต้องการเรียนภาษาญี่ปุ่นที่เน้นทักษะที่จำเป็นเพื่อการสื่อสารคือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน และไม่ต้องเนื้อหาที่ครอบคลุมความรู้ด้านวิศวกรรมหลากหลายสาขาเนื่องจากไม่เกี่ยวข้องหรือมีประโยชน์ต่อสาขาวิชาชีพของตน สอดคล้องกับ Coombs and Ahmed (1794) ที่กล่าวถึงความต้องการด้านการศึกษาของบุคคลไว้ว่า บุคคลมีความต้องการศึกษาขั้นพื้นฐานและเรื่องต่างๆ ไป มีความเข้าใจง่ายๆ ในเรื่องนั้นๆ และบุคคลก็มีความต้องการในการศึกษาด้านอาชีพ เช่น ความรู้และทักษะที่เป็นประโยชน์ในการดำรงชีพ การกำหนดเนื้อหาการสอนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรมซึ่งเป็นทักษะภาษาเฉพาะทางจึงเป็นหน้าที่สำคัญที่ผู้สอนควรออกแบบให้เหมาะสมกับระดับความสามารถ ความสนใจและความต้องการของผู้เรียน

2. จากผลการเปรียบเทียบความต้องการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรมของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น จำแนกตามเพศที่ศึกษา โดยรวมทั้ง 7 ด้านพบว่า นักศึกษาที่มีความต้องการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรมโดยภาพรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาเพศหญิงมีความต้องการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรมในระดับสูงกว่านักศึกษาเพศชาย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเพศชายและเพศหญิงมีความแตกต่างกันในหลายๆ ด้านส่งผลต่อความสนใจและความต้องการได้ นักศึกษาเพศหญิงมีแนวโน้มจะมีความสนใจความใส่ใจในการเรียนภาษามากกว่านักศึกษาเพศชาย ตามที่ Terman and Tyler (1954) ศึกษาพบว่า ผู้หญิงมีความสามารถด้านภาษา การเขียน และศิลปะมากกว่าผู้ชาย ส่วนผู้ชายมีความสามารถทางด้านคณิตศาสตร์ ภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ และวิทยาศาสตร์มากกว่าผู้หญิง

3. จากผลการเปรียบเทียบความต้องการการเรียนรู้การสอนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรมของ นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นจำแนกตามคณะที่ศึกษา โดยรวมทั้ง 7 ด้านพบว่า นักศึกษาที่ ศึกษาคณะต่างกันมีความต้องการการเรียนรู้การสอนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรมในแต่ละด้านและโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยภาพรวมนักศึกษาที่ศึกษาคณะต่างกันมีความ ต้องการแตกต่างกันจำนวน 2 คู่ ได้แก่ คู่ที่ 1 นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจกับนักศึกษาคณะเทคโนโลยี สารสนเทศ และคู่ที่ 2 นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์กับนักศึกษาคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ เหตุที่ นักศึกษาคณะเทคโนโลยีสารสนเทศมีความต้องการแตกต่างจากนักศึกษาคณะอื่นๆ นั้นอาจ เนื่องมาจากนักศึกษาคิดว่าการทำงานด้านไอทีไม่เกี่ยวข้องกับด้านวิศวกรรม และไม่ต้องทำงานใน โรงงานเหมือนวิศวกร โดยผู้วิจัยได้สัมภาษณ์นักศึกษาคณะเทคโนโลยีสารสนเทศพบว่า นักศึกษาคิด ว่าภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรมไม่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาที่ตนศึกษา และนักศึกษาส่วนใหญ่ต้องการทำงาน อิสระหรือทำงานในบริษัทไอทีซึ่งอาจไม่ใช่บริษัทหรือโรงงานญี่ปุ่น ทำให้มีความต้องการการเรียนรู้ การสอนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรมน้อยกว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจและคณะวิศวกรรมศาสตร์ซึ่งมีโอกาสจะ ได้ใช้ภาษาญี่ปุ่นทำงานในบริษัทหรือโรงงานญี่ปุ่นมากกว่า ตามที่ Stevens (1988: 12) และ Brumfit (1984) อธิบายว่า การสอนภาษาเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะนั้นต้องสอดคล้องกับความต้องการ ของผู้เรียน หัวข้อ และเนื้อหาที่เรียนจะอยู่ในขอบเขตที่ผู้เรียนต้องการและมีความสัมพันธ์กับอาชีพ ผู้เรียนไม่จำเป็นต้องเรียนรู้เกี่ยวกับภาษาทั้งหมด แต่ผู้เรียนต้องการเรียนภาษาในขอบเขตที่จำเป็น และตรงตามความต้องการใช้ของผู้เรียนนั้นๆ เป็นหลัก

4. จากผลการเปรียบเทียบความต้องการการเรียนรู้การสอนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรมของ นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นจำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา โดยรวมทั้ง 7 ด้านพบว่า นักศึกษาที่ ศึกษาในชั้นปีที่ต่างกัน มีความต้องการการเรียนรู้การสอนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรมในแต่ละด้านและ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยภาพรวมนักศึกษาที่ศึกษาในชั้นปีที่ ต่างกัน มีความต้องการแตกต่างกันจำนวน 2 คู่ ได้แก่ คู่ที่ 1 นักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และคู่ที่ 2 นักศึกษาชั้นปีที่ 2 กับนักศึกษานักศึกษาชั้นปีที่ 3 โดยนักศึกษาแต่ละชั้นปีมีความต้องการ ได้แก่ ชั้นปีที่ 1 ($\bar{x} = 4.19$) ชั้นปีที่ 2 ($\bar{x} = 4.25$) และชั้นปีที่ 3 ($\bar{x} = 3.96$) ซึ่งอยู่ในระดับมาก ทั้งหมด ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น โดยรวมศึกษาอยู่ในสายวิชาชีพ ที่ไม่แตกต่างกันมากและมีโอกาสสูงที่จะทำงานในบริษัทหรือโรงงานญี่ปุ่นในอนาคตเหมือนกัน จึงมี ความต้องการในทิศทางเดียวกัน แต่นักศึกษาชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 มีความต้องการมากกว่านักศึกษา ชั้นปีที่ 3 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 มีความสามารถภาษาญี่ปุ่นต่ำกว่าและ มีปัญหาในการใช้ภาษาญี่ปุ่นที่แตกต่างกับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 จึงไม่เข้าใจเนื้อหาในการเรียนการสอน ภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรม ทำให้มีความต้องการการเรียนรู้การสอนภาษาญี่ปุ่นมากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 3 ซึ่ง

มีความสามารถทางภาษาญี่ปุ่นมากกว่า Keefe (1979) กล่าวว่า ความสามารถในการรับรู้ทางภาษาที่แตกต่างกันมีผลต่อความต้องการลักษณะการเรียนรู้ที่แตกต่างกันไปของแต่ละบุคคล

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้นำมาพิจารณาและมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลวิจัยไปใช้

1.1 ควรพัฒนาเนื้อหาภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรมให้สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา โดยเนื้อหาไม่จำเป็นต้องครอบคลุมความรู้ด้านวิศวกรรมหลากหลายสาขา แต่มีเป้าหมายในการเรียนภาษามากกว่าเนื้อหาด้านวิศวกรรม

1.2 ควรมีการฝึกทักษะภาษาญี่ปุ่นโดยเน้นการบูรณาการทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยเฉพาะมุ่งเน้นทักษะที่นักศึกษาต้องการคือ การพูด โดยมีเนื้อหาบทฝึกพูดที่นำไปใช้ได้ในการทำงานจริง สามารถใช้ได้ทันที เนื้อหาควรเป็นเรื่องใกล้ตัวผู้เรียน หรือมีความเกี่ยวข้องกับความรู้เดิมของผู้เรียนในระดับหนึ่ง

1.3 ควรใช้สื่อการเรียนการสอนที่ผู้เรียนสามารถรับรู้ได้จริงได้ด้วยการเห็น ได้ยิน หรือสัมผัส เช่น ภาพยนต์ วิดีโอ และมีแบบฝึกทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน นอกจากการเรียนในห้องเรียนแล้ว ควรมีกิจกรรมเสริมที่ผู้เรียนได้เห็น สัมผัสของจริง ได้สอบถามข้อมูล ขอคำอธิบายจากคนทำงานชาวญี่ปุ่นหรือชาวไทยในสถานปฏิบัติงานจริง เช่น การจัดทัศนศึกษาโรงงานให้นักศึกษาได้มีโอกาสฝึกพูดและฟังภาษาญี่ปุ่นในสถานที่จริง

1.4 ผู้สอนทั้งชาวไทยและเจ้าของภาษาควรมีบทบาทร่วมกันในการจัดการเรียนการสอน โดยผู้สอนไม่จำเป็นต้องมีเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญทางวิศวกรรม แต่มีความกระตือรือร้นในการค้นหาความรู้เพื่อที่จะนำไปพัฒนาการเรียนการสอน และถ่ายทอดประสบการณ์การทำงานที่เกี่ยวข้องให้นักศึกษาได้

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยในครั้งถัดไป

เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาความต้องการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรมในภาพรวม โดยกลุ่มตัวอย่างไม่ได้มีการแบ่งแยกระดับความสามารถทางภาษาญี่ปุ่น และปัญหาในการใช้ภาษาญี่ปุ่น ในการทำวิจัยครั้งถัดไปผู้วิจัยเห็นว่าควรศึกษาในเรื่องต่อไปนี้

2.1 ศึกษาระดับความสามารถ ปัญหาและความต้องการของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นในการเรียนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรม

2.2 ศึกษาปัญหาและความต้องการใช้ภาษาญี่ปุ่นเพื่อประเมินตำราเรียนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรมของสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- ชูลีพร จิณณธพงษ์. (2554). *ความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการฝึกอบรมกับความก้าวหน้าในสายงานอาชีพครูของโรงเรียนเอกชนในเขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการประกอบการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ฐมนต์ปวีร์ เพชรรัตน์. (2555). *การสำรวจความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อประเมินตำราเรียนในการฝึกอบรมภาษาอังกฤษของพนักงานสายงานปีโตรเลียมนอกชายฝั่ง*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ฐิติสรณ์ แสงอุไร. (2556) *ความพึงพอใจของบัณฑิตต่อการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นด้านการฟังและการพูดกับความสอดคล้องกับความต้องการของบริษัทญี่ปุ่นในประเทศไทย*. วิทยานิพนธ์ปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาต่างประเทศ ภาควิชาภาษาตะวันออก คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณัฐนุช มั่นสาคร. (2550). *การศึกษาปัญหาและความต้องการของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยกรุงเทพในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ*. BU Academic Review Vol.6, No.1, January-June 2007
- ทัศนีย์ ขาดีไทย. (2555). *แรงจูงใจและความต้องการในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต*. รายงานการวิจัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- นรินทร์ ดำรงชัย. (2555). *ความคาดหวังและความพึงพอใจต่อคุณสมบัติของผู้จบการศึกษาด้านญี่ปุ่นศึกษาในประเทศไทย*. สำนักวิจัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- บวรศรี มณีพงษ์. (2556). *การศึกษาความต้องการของนักเรียน ผู้ปกครอง และครูที่มีต่อการจัดการสอนภาษาญี่ปุ่นในสถานศึกษาตำบลสามบัณฑิต อำเภอยุทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา*. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
- ยุพาภรณ์ พิริยศิลป์. (2557). *ความต้องการทางด้านภาษาอังกฤษของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในเขตจังหวัดขอนแก่น*. วารสารการบริการและการท่องเที่ยวไทย ปีที่ 9 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม-ธันวาคม 2557)
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2542). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525*. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพมหานคร: อักษรเจริญทัศน์.

- วราภรณ์ ตระกูลสฤษดิ์. (2554). *ธรรมชาติและความต้องการของมนุษย์*. เข้าถึงได้จาก <http://www.kmutt.ac.th/organization/ssc334/asset1.html>.
- สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น. (2558). *คู่มือนักศึกษาปริญญาตรี ประจำปีการศึกษา 2558*. สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น.
- หอการค้าญี่ปุ่น-กรุงเทพฯ. (2558) *สถิติสมาชิกหอการค้าญี่ปุ่น-กรุงเทพฯ*. ค้นเมื่อ 7 พฤศจิกายน 2558, เข้าถึงได้จาก <http://www.jcc.or.th/th/about/index3>
- สมพร สุทัศน์ีย์. (2544). *มนุษย์สัมพันธ์*. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพมหานคร: เท็กซ์ แอนด์ เจอร์นัล.
- สร้อยญา สุขเพิ่ม. (2556). *ความต้องการของนิสิตต่อการบริการด้านหอพักนิสิต มหาวิทยาลัยนเรศวร*. รายงานวิจัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
- สุกันทนา เจริญวัลย์. (2540). *การศึกษาทัศนคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร*. กรุงเทพมหานคร: ฐานข้อมูลวิทยานิพนธ์ไทย.
- สุวรรณี พันธุ์พริกส์ และฉลลิกา มหาพูนทอง. (2550). *การศึกษาความสามารถ ปัญหาและความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาโทและปริญญาเอกของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ*.
- สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น. (2558) *สำนักทะเบียนและบริการการศึกษา สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น*. สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น.
- อุบล ดีรัศมี. (2544). *การศึกษาความต้องการการศึกษานอกโรงเรียนของผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม เขตจังหวัดฉะเชิงเทรา*. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ภาษาต่างประเทศ

- Basturkmen, H. (1998). *Refining Procedures: A Needs Analysis Project at Kuwait University*. English Teaching Forum, 36(4), 2-9.
- Benesch, S. (1996). *Needs and curriculum development in EAP: An example of a critical approach*. TESOL Quarterly, 30 (4), 68-83.
- Brown, J.B. (1995). *The Elements of Language Curriculum: A System Approach to Program Development*. Boston: Heinle & Heinle Publisher.
- Brumfit, C. J. (1984). *Common Ground: Shared Interests in ESP and Communication Studies*. London: Pergamon Press.
- Carter, D. (1983). *Some propositions about ESP*. The ESP Journal 2, 135-137.

- Chan, Victoria. (2001). *Determining Students' Language Needs in a Tertiary Settings*. English Teaching Forum, 7-11.
- Chen, Y. (2006). *From the common core to specific*. *Asian ESP Journal*. 1(3), 24-50. Retrieved February 2, 2011 from http://www.asian-esp-journal.com/June_2006_yc.php
- Cunningsworth, A. (1995). *Choosing your coursebook* Oxford: Macmillan Heinemann English Language Teaching.
- Dudley-Evans, T., & St John, M. (1998). *Developments in ESP: A multi-disciplinary approach*. Cambridge: Cambridge University Press,
- Gatehouse, K. (2001). *Key issues in English for Specific Purposes (ESP) curriculum development*. The Internet TESL Journal, 7(10). Retrieved November 29, 2011 from <http://iteslj.org/>
- Graves, K. (2000). *Designing language courses: A guide for teachers*. Boston: Heinle & Heinle, Thomson Learning.
- Hutchinson, T., & Waters, A. (1987). *English for Specific purposes: A learning centred approach*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Iwai, T., Kondo, K. et al. (1999). *Japanese language needs analysis*. Retrieved December 23, 2011 from <http://www.nflrc.hawaii.edu/Networks/NW13/NW13.pdf>
- Jordan, R. R. (1997). *English for academic purposes: A guide and resource book for teachers*. Cambridge England, New York: Cambridge University Press.
- Keefe, J.W. (ed.) (1979). *Student Learning Styles: Diagnosing and Prescribing Programs*. Reston, Va: National Association of Secondary School Principals.
- Kittidhaworn, P. 2001. *An Assessment of the English language needs of second-year Thai undergraduate engineering students in a Thai public university in Thailand in relation to second year EAP program in engineering*. West Virginia: West Virginia University.
- Maslow, A.H. (1954). *Motivation and Personality*. Newyork: Harper & Row.
- Maslow, A.H. (1970). *Motivation and Personality*. 2nd ed. Newyork: Harper & Row.

- Munby, J. (1978). *Communicative syllabus design: A sociolinguistic model for defining the content of purpose-specific language programs*. Cambridge. ; New York: Cambridge University Press.
- Nunan, D. (1989). *Designing a task for communicative classroom*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Parrish, (2004). *Betsy Teaching Adult ESL A Practical Introduction*. McGraw Hill: New York, NY.
- Rajan, B.R.S. (2001). *Designing and teaching an ESP course for officials from the finance sector in Cambodia, Lao PDR and Vietnam*. *Proceeding of the English language teaching and learning at the tertiary level: From past to present and future trends*. November, 29th- 30th 2001. Chulalongkorn University, Language Institute
- Rea-Dickin, P & Germaine, K. (2001). *Purpose for Evaluation*: In D.R. Hall & Hewing (Eds.), *Innovation in Language Teaching* (pp.253-262). London: Routledge.
- Richards, J. C. (1987). *The Language Teaching Matrix*, Cambridge: Cambridge University Press.
- Robinson, P. *ESP Today: A Practitioner's Guide*. London: Prentice Hall International, 1991.
- Stevens, P. (1988). *ESP after twenty years: a re-appraisal*. Singapore: SEAMEO Regional Language Center.
- Swales, J. M. (2004). *Research genres: Exploration and applications*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Terman, L.M. & Tyler, L.E. *Psychological sex difference*. In L. Carmichael (Ed.), *Manual of child psychology*, New York : Wiley, 1954
- Weddel, K. S. (2009). *How to Choose a Good EST Text Book for Adult Education and Family Literacy Learners*. Retrieved October 20, 2011 from www.cde.state.co.us/cdeadult
- West, R. (1998). *ESP-State of Art*. Retrieved December 23, 2011 from www.man.ac.uk/CELSE/esp/west.htm
- Wright, C. (2001). *The benefits of ESP*. Retrieved November, 20 2006. Available online: <http://www.camlang.com/art001.htm>

原田明子(2004)「バンコクの日系企業の求める日本語ニーズに関する分析-ビジネスパー

ソンによる日本語学習動機との比較から-」『早稲田大学日本語教育研究』5

号、pp. 169-181, 早稲田大学

タナサーンセーニー美香・高坂千夏子・當山 純・中井雅也・深澤伸子 (2005).

「ビジネスで使う日本語を考えるー企業と教育現場の視点からー」

ภาคผนวก

TNI

ภาคผนวก ก

เอกสารเชิญผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

TNI

สำนักวิชาพื้นฐานและภาษา
สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น
1771/1 ถนนพัฒนาการ
สวนหลวง กรุงเทพมหานคร
10250

30 พฤศจิกายน 2558

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย
เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัยวิชิต เชียรชนะ
สิ่งที่แนบมาด้วย แบบประเมินการหาค่าความสอดคล้อง (ค่า IOC) ของข้อคำถามแต่ละข้อใน
แบบสอบถาม

ด้วย ดิฉัน นางสาวจริลักษณ์ ดันทิพย์ อาจารย์ประจำแผนกภาษาญี่ปุ่น และนายบัณฑิต
อนุญาหงษ์ กำลังทำวิจัยเรื่อง “ศึกษาความต้องการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรม สำหรับ
นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น”

ได้พิจารณาเห็นว่า ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัยวิชิต เชียรชนะ ภาควิชาบริหารเทคนิคศึกษา
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ เป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้
ความสามารถที่จะให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์ต่อการสร้างเครื่องมือวิจัยเพื่อศึกษาความต้องการ
การเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรม สำหรับนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ได้เป็นอย่างดี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้เกียรติเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัยดังกล่าว
ขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวจริลักษณ์ ดันทิพย์)

ผู้วิจัย

สำนักวิชาพื้นฐานและภาษา

สำนักวิชาพื้นฐานและภาษา
สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น
1771/1 ถนนพัฒนาการ
สวนหลวง กรุงเทพมหานคร
10250

30 พฤศจิกายน 2558

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร.วิภาณี เพ็งเนตร

สิ่งที่แนบมาด้วย แบบประเมินการหาค่าความสอดคล้อง (ค่า IOC) ของข้อคำถามแต่ละข้อใน
แบบสอบถาม

ด้วย ดิฉัน นางสาวจริลักษณ์ ดันทิพย์ อาจารย์ประจำแผนกภาษาญี่ปุ่น และนายบัณฑิต
อนุญาหงษ์ กำลังทำวิจัยเรื่อง “ศึกษาความต้องการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรม สำหรับ
นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น”

ได้พิจารณาเห็นว่า อาจารย์ ดร.วิภาณี เพ็งเนตร อาจารย์ประจำแผนกภาษาอังกฤษ สำนัก
วิชาพื้นฐานและภาษา สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น เป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความสามารถที่จะให้
คำแนะนำอันเป็นประโยชน์ต่อการสร้างเครื่องมือวิจัยเพื่อศึกษาความต้องการการเรียนการสอน
ภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรม สำหรับนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ได้เป็นอย่างดี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้เกียรติเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัยดังกล่าว
ขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวจริลักษณ์ ดันทิพย์)

ผู้วิจัย

สำนักวิชาพื้นฐานและภาษา

สำนักวิชาพื้นฐานและภาษา
สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น
1771/1 ถนนพัฒนาการ
สวนหลวง กรุงเทพมหานคร
10250

30 พฤศจิกายน 2558

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย
เรียน อาจารย์ ดร.ประดิษฐ์ เหมือนคิด
สิ่งที่แนบมาด้วย แบบประเมินการหาค่าความสอดคล้อง (ค่า IOC) ของข้อคำถามแต่ละข้อใน
แบบสอบถาม

ด้วย ดิฉัน นางสาวจริลักษณ์ ตันทิพย์ อาจารย์ประจำแผนกภาษาญี่ปุ่น และนายบัณฑิต
อนุญาหงษ์ กำลังทำวิจัยเรื่อง “ศึกษาความต้องการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรม สำหรับ
นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น”

ได้พิจารณาเห็นว่า อาจารย์ ดร.ประดิษฐ์ เหมือนคิด ภาควิชาครุศาสตร์เครื่องกล คณะครุ
ศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ เป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้
ความสามารถที่จะให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์ต่อการสร้างเครื่องมือวิจัยเพื่อศึกษาความต้องการ
การเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรม สำหรับนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ได้เป็นอย่างดี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้เกียรติเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัยดังกล่าว
ขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวจริลักษณ์ ตันทิพย์)

ผู้วิจัย

สำนักวิชาพื้นฐานและภาษา

ภาคผนวก ข

แบบสอบถามความต้องการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรม
สำหรับนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

TNI

คำชี้แจง

- ★ โปรดตอบคำถามต่อไปนี้ อย่างครบถ้วนทุกข้อ และตอบตามความเป็นจริงให้มากที่สุดคำตอบของท่าน ไม่มีผลกระทบต่อตัวท่านแต่อย่างใดทั้งสิ้น
- ★ โปรดตอบคำถามทุกข้ออย่างสมบูรณ์ อย่าเว้นข้อหนึ่งข้อใดไว้ มิฉะนั้น ข้อมูลที่ได้รับจะเสียหายหมด

แบบสอบถามเรื่อง ความต้องการการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรม
สำหรับนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

ตอนที่ 1 ด้านข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง ☐ ที่กำหนดให้

1. เพศ ☐ ชาย
☐ หญิง

2. คณะที่ศึกษา ☐ บริหารธุรกิจ
☐ วิศวกรรมศาสตร์
☐ เทคโนโลยีสารสนเทศ

3. ชั้นปีที่ศึกษา ☐ ชั้นปีที่ 1
☐ ชั้นปีที่ 2
☐ ชั้นปีที่ 3
☐ ชั้นปีที่ 4

ตอนที่ 2 ด้านความต้องการการเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรม สำหรับนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยี
ไทย-ญี่ปุ่น

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความต่อไปนี้แต่ละข้อแล้วใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง ☐
ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

- 5 หมายถึง ต้องการมากที่สุด
4 หมายถึง ต้องการมาก
3 หมายถึง ต้องการปานกลาง
2 หมายถึง ต้องการน้อย
1 หมายถึง ต้องการน้อยที่สุด

รายการประเมิน	ระดับการประเมิน				
	5	4	3	2	1
ด้านเนื้อหาการเรียน					
1. ต้องการเนื้อหาการเรียนที่น่าประเดิมต่างๆ ในการทำงานในโรงงาน มาเป็นหัวข้อการเรียนรู้					
2. ต้องการเนื้อหาการเรียนที่มีเป้าหมายในการเรียนภาษามากกว่า เนื้อหาด้านวิศวกรรม และเน้นการบูรณาการทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน					
3. ต้องการเนื้อหาความรู้ด้านวิศวกรรม โดยใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการ เรียนรู้เนื้อหา					
4. ต้องการเนื้อหาที่เป็นเรื่องใกล้ตัวผู้เรียน หรือมีความเกี่ยวข้องกับ ความรู้เดิมของผู้เรียนในระดับหนึ่ง					
5. ต้องการเนื้อหาการเรียนที่รวมกิจกรรมการทำงานที่ผู้เรียนต้องพบใน การทำงานในโรงงาน หรือการทำงานที่เกี่ยวข้องกับการผลิต					
6. ต้องการเนื้อหาการเรียนที่เป็นคำศัพท์พื้นฐานที่ผู้เรียนต้องพบในการ ทำงานในโรงงาน หรือการทำงานที่เกี่ยวข้องกับการผลิต					
7. ต้องการเนื้อหาการเรียนที่เป็นวิธีการจัดการหรือวิธีการทำงานใน โรงงานแบบญี่ปุ่น					

รายการประเมิน	ระดับการประเมิน				
	5	4	3	2	1
8. ต้องการเนื้อหาที่ครอบคลุมความรู้ด้านวิศวกรรมหลายหลายสาขา					
9. ต้องการเนื้อหาการเรียนที่เป็นการถ่ายทอดประสบการณ์ การทำงานจริงในโรงงาน หรืองานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการผลิต					
10. ต้องการเนื้อหาการเรียนที่เกี่ยวข้องกับศิลปวัฒนธรรมญี่ปุ่น					
ด้านสื่อการเรียนการสอน					
1. ต้องการสื่อการสอนที่ผู้เรียนสามารถรับรู้ได้จริงด้วยการเห็น ได้ยิน หรือสัมผัส เช่น ภาพยนตร์ วิดีโอ หรือโทรทัศน์					
2. ต้องการสื่อการสอนในรูปแบบสถานการณ์จำลองโดยผู้เรียนเป็นผู้แสดง					
3. ต้องการสื่อการสอนที่ผู้สอนหรือผู้เรียนร่วมกันทดลองสาธิต					
4. ต้องการสื่อการสอนในรูปแบบภาพนิ่ง วิทยู และการบันทึกเสียง					
5. ต้องการอุปกรณ์การเรียนการสอนที่เหมือนสถานการณ์จริง					
6. ต้องการแบบเรียนที่ผู้สอนจัดทำขึ้นเองเพื่อผู้เรียนเฉพาะกลุ่มมากกว่าแบบเรียนสำเร็จรูปที่มีจำหน่ายทั่วไป					
7. ต้องการแบบเรียนที่มีคำอธิบายหลักการใช้ภาษา และสถานการณ์การใช้ภาษา					
8. ต้องการแบบเรียนที่มีคำอธิบายเนื้อหาด้านวิศวกรรมที่เป็นหัวข้อการเรียนรู้ในแต่ละบทเรียนด้วย					
9. ต้องการแบบเรียนที่มีแบบฝึกทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน					
10. ต้องการแบบเรียนที่ผู้เรียนสามารถสำรวจแบบเรียนและเตรียมความพร้อมก่อนการเรียน หรือทำแบบฝึกหัดทบทวนด้วยตนเองที่บ้านได้					
ด้านทักษะทางภาษาญี่ปุ่น					
1. ต้องการมุ่งเน้นทักษะการฟัง โดยมีเนื้อหาการฟังที่สอดคล้องกับบริบทในการทำงาน					
2. ต้องการมุ่งเน้นทักษะการพูด โดยมีเนื้อหาบทฝึกพูดที่นำไปใช้ได้ในการทำงานจริง สามารถใช้ได้ทันที					
3. ต้องการมุ่งเน้นทักษะการอ่าน โดยบทอ่านมีหัวข้อเกี่ยวเนื่องกับการทำงานของผู้เรียนในอนาคต					

รายการประเมิน	ระดับการประเมิน				
	5	4	3	2	1
4. ต้องการมุ่งเน้นทักษะการเขียน โดยฝึกเขียนรูปประโยคที่ใช้ได้จริงในการทำงาน					
5. ต้องการฝึกทักษะโดยเน้นการบูรณาการทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน					
6. ต้องการตัวอย่าง หรือการอธิบายรูปประโยคก่อนการฝึกฝนทักษะต่างๆ					
7. ต้องการเนื้อหาการฟัง พูด อ่าน เขียนที่เหมาะสม และตรงกับระดับความสามารถของผู้เรียน					
8. ต้องการคำศัพท์พื้นฐาน และคำศัพท์เทคนิคด้านวิศวกรรมที่จะได้ใช้จริงในการทำงาน					
ด้านกระบวนการเรียนการสอน					
1. ต้องการให้ผู้สอนเตรียมความพร้อมของผู้เรียนและจูงใจผู้เรียนก่อนเข้าสู่เนื้อหาบทเรียน					
2. ต้องการให้ผู้สอนแจ้งวัตถุประสงค์ของบทเรียนให้ชัดเจนก่อนเรียนบทเรียน					
3. ต้องการให้ผู้สอนทบทวนความรู้เดิมก่อนที่จะนำเสนอความรู้ใหม่แก่ผู้เรียน					
4. ต้องการให้ผู้สอนเชื่อมโยงความรู้เดิมหรือประสบการณ์ของผู้เรียนกับความรู้ใหม่					
5. ต้องการให้ผู้สอนให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียน (feedback) และแก้ไขข้อผิดพลาดของผู้เรียนระหว่างการทำกิจกรรม					
6. ต้องการให้ผู้สอนมีการทดสอบความรู้หลังบทเรียน					
7. ต้องการให้ผู้สอนสรุปเนื้อหาการเรียนและการนำไปใช้					
8. ต้องการให้ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ร่วมคิด ร่วมกิจกรรม และร่วมตอบคำถามระหว่างการเรียนรู้					
9. ต้องการให้ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนซักถามหรือเสนอข้อคิดเห็น					
10. ต้องการให้ผู้สอนบอกผู้เรียนถึงแหล่งข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการศึกษาเนื้อหาต่อไป					

รายการประเมิน	ระดับการประเมิน				
	5	4	3	2	1
ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน					
1. ต้องการให้ผู้สอนพูดคุยกับผู้เรียนเกี่ยวกับหัวข้อของบทเรียนเพื่อสอบถามประสบการณ์ของผู้เรียนก่อนเข้าสู่เนื้อหาบทเรียน					
2. ต้องการให้ผู้สอนป้อนคำถามแก่ผู้เรียนโดยคำถามมีเนื้อหาเหมาะสมและสอดคล้องกับบทเรียน					
3. ต้องการให้ผู้สอนเสนอสถานการณ์หรือตัวอย่างการใช้ภาษาให้ผู้เรียนฝึกคิดรูปประโยคที่เหมาะสมกับสถานการณ์					
4. ต้องการกิจกรรมที่ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้า รวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับบทเรียน มีการเตรียมการเรียนรู้ด้วยตนเอง					
5. ต้องการกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนฝึกการสืบค้น ค้นหาคำศัพท์ใหม่ด้วยตนเองจากสื่อต่างๆ					
6. ต้องการกิจกรรมที่ผู้เรียนได้ร่วมอภิปรายเกี่ยวกับการใช้ภาษาในสถานการณ์ต่างๆ					
7. ต้องการกิจกรรมที่ผู้เรียนได้แบ่งปัน แลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจระหว่างกัน					
8. ต้องการกิจกรรมที่ผู้เรียนได้บอกเล่าความคิด แสดงความเห็น หรืออธิบายให้ข้อมูลสิ่งที่เรียนมากับชาวญี่ปุ่น					
9. ต้องการกิจกรรมที่ผู้เรียนได้เห็น สัมผัสของจริง ได้สอบถามข้อมูล ขอคำอธิบายจากคนทำงานชาวญี่ปุ่นหรือชาวไทยในสถานที่ปฏิบัติงานจริง					
10. ต้องการกิจกรรมที่ผู้เรียนได้ใช้ภาษาญี่ปุ่นเพื่อสัมภาษณ์ หรือสนทนากันในกลุ่มตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป					
ด้านวิธีการสอน					
1. ต้องการวิธีการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะทางภาษาญี่ปุ่นทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน					
2. ต้องการวิธีการสอนที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกพูดและฟังภาษาญี่ปุ่นกับชาวญี่ปุ่นในสถานที่จริง					
3. ต้องการวิธีการสอนที่ให้ผู้เรียนเขียนรายงาน เขียนแสดงความเห็น หรือเขียนบอกเล่าประสบการณ์ในหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนด้วยภาษาญี่ปุ่น					

รายการประเมิน	ระดับการประเมิน				
	5	4	3	2	1
4. ต้องการวิธีการสอนที่ให้ผู้เรียนได้พูดบอกเล่า/อธิบายความคิดเห็นหรือประสบการณ์ด้วยภาษาญี่ปุ่น					
5. ต้องการวิธีการสอนที่ให้ผู้เรียนได้ไปศึกษานอกสถานที่ เช่น การทัศนศึกษาโรงงาน					
6. ต้องการวิธีการสอนที่ให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในกลุ่มเล็กช่วยเหลือกันเพื่อสร้างความรู้ใหม่ร่วมกัน					
7. ต้องการวิธีการสอนที่ให้ผู้เรียนได้ทำโครงการในเรื่องที่สนใจและเกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่เรียน เช่น การศึกษากระบวนการผลิตในอุตสาหกรรมต่างๆ					
8. ต้องการวิธีการสอนที่ให้ผู้เรียนได้ทำงานกลุ่มร่วมกัน โดยสมาชิกในกลุ่มต่างมีบทบาทรับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย					
9. ต้องการวิธีการสอนโดยการสาธิตการใช้ภาษาญี่ปุ่นในสถานการณ์ต่างๆ ที่ผู้เรียนจะพบในการทำงาน					
10. ต้องการวิธีการสอนที่ผู้สอนเป็นผู้แนะนำ ตอบคำถาม และช่วยเหลือผู้เรียนระหว่างเวลาเรียน					
11. ต้องการวิธีการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกกระบวนการคิดวิเคราะห์และหาข้อสรุปด้วยตนเอง					
ด้านผู้สอน					
1. ต้องการผู้สอนชาวญี่ปุ่นให้เป็นผู้ถ่ายทอดความรู้					
2. ต้องการผู้สอนชาวไทยให้เป็นผู้ถ่ายทอดความรู้					
3. ต้องการผู้สอนชาวญี่ปุ่นและชาวไทยให้เป็นผู้ถ่ายทอดความรู้					
4. ต้องการผู้สอนที่หลากหลายร่วมกันถ่ายทอดความรู้					
5. ต้องการผู้สอนวิชาภาษาญี่ปุ่นที่ได้รับการอบรม หรือมีความรู้เกี่ยวกับด้านวิศวกรรมให้เป็นผู้ถ่ายทอดความรู้					
6. ต้องการผู้สอนวิชาวิศวกรรมที่ได้รับการอบรม หรือมีความรู้ภาษาญี่ปุ่นให้เป็นผู้ถ่ายทอดความรู้					
7. ต้องการผู้สอนที่มีประสบการณ์การทำงานจริงในโรงงานหรือการทำงานด้านวิศวกรรม					
8. ต้องการผู้สอนที่เป็นชาวญี่ปุ่นหรือชาวไทยที่มีความรู้ภาษาญี่ปุ่นที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงงานจริง					

ตอนที่ 3

ด้านความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

ความคิดเห็นเพิ่มเติม

ข้อเสนอแนะอื่นๆ

ขอขอบคุณในความร่วมมือ

ผู้วิจัย

สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

TNI

THAI - JAPANESE INSTITUTE OF TECHNOLOGY

ภาคผนวก ค

ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม

TNI

ตาราง 19 ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach)

Reliability

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	70	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	70	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.965	70

จากตาราง 19 ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ เท่ากับ .96

ภาคผนวก ง

แบบประเมินการหาค่าความสอดคล้อง (ค่า IOC) ของข้อคำถามแต่ละข้อใน
แบบสอบถาม โดยผู้ทรงคุณวุฒิ

TNI

แบบประเมินการหาค่าความสอดคล้อง (ค่า IOC) ของข้อคำถามแต่ละข้อในแบบสอบถาม

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัยวิชิต เขียวชนะ ภาควิชาบริหารเทคนิคศึกษา คณะครุศาสตร์
อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
2. อาจารย์ ดร.ประดิษฐ์ เหมือนคิด ภาควิชาครุศาสตร์เครื่องกล คณะครุศาสตร์
อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
3. อาจารย์ ดร.วิภาณี เพ็งเนตร อาจารย์ประจำแผนกภาษาอังกฤษ สำนักวิชาพื้นฐานและ
ภาษา สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

คำชี้แจง: แบบประเมินการหาค่าความสอดคล้อง (ค่า IOC) ของข้อคำถามแต่ละข้อในแบบสอบถามความต้องการการเรียนรู้การสอนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรม สำหรับนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ตามความคิดเห็นของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นนี้ จัดทำขึ้นเพื่อให้ผู้ทรงคุณวุฒิประเมิน โดยผู้วิจัยจะได้นำผลการประเมินไปวิเคราะห์หาค่าความสอดคล้องของข้อคำถามแต่ละข้อ ซึ่งข้อคำถามแบ่งออกเป็น 7 ด้าน รวมทั้งสิ้น 67 ข้อ ดังนี้

ด้านที่ 1 ด้านเนื้อหาการเรียน	จำนวน	10	ข้อ
ด้านที่ 2 ด้านสื่อการเรียนการสอน	จำนวน	10	ข้อ
ด้านที่ 3 ด้านทักษะทางภาษาญี่ปุ่น	จำนวน	8	ข้อ
ด้านที่ 4 ด้านกระบวนการการเรียนการสอน	จำนวน	10	ข้อ
ด้านที่ 5 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	จำนวน	10	ข้อ
ด้านที่ 6 ด้านวิธีการสอน	จำนวน	11	ข้อ
ด้านที่ 7 ด้านผู้สอน	จำนวน	8	ข้อ

กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างความคิดเห็นของข้อคำถามที่กำหนดให้ โดยมีค่าระดับความคิดเห็นดังต่อไปนี้

+1 = แน่ใจว่าข้อคำถามมีความเหมาะสมในการสร้างแบบสอบถามความต้องการการเรียนรู้ การสอนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรม สำหรับนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

0 = ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามมีความเหมาะสมในการสร้างแบบสอบถามความต้องการการเรียนรู้ การสอนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรม สำหรับนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

-1 = แน่ใจว่าข้อคำถามไม่มีความเหมาะสมในการสร้างแบบสอบถามความต้องการการเรียนรู้ การสอนภาษาญี่ปุ่นวิศวกรรม สำหรับนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

รายการประเมิน	ความคิดเห็น		
	+1	0	-1
ด้านเนื้อหาการเรียน			
1. ต้องการเนื้อหาการเรียนที่น่าประเด็นต่างๆ ในการทำงานในโรงงานมาเป็นหัวข้อการเรียนรู้			
2. ต้องการเนื้อหาการเรียนที่มีเป้าหมายในการเรียนภาษามากกว่าเนื้อหาด้านวิศวกรรม และเน้นการบูรณาการทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน			
3. ต้องการเนื้อหาความรู้ด้านวิศวกรรม โดยใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้เนื้อหา			
4. ต้องการเนื้อหาที่เป็นเรื่องใกล้ตัวผู้เรียน หรือมีความเกี่ยวข้องกับความรู้เดิมของผู้เรียนในระดับหนึ่ง			
5. ต้องการเนื้อหาการเรียนที่รวมกิจกรรมการทำงานที่ผู้เรียนต้องพบในการทำงานในโรงงาน หรือการทำงานที่เกี่ยวข้องกับการผลิต			
6. ต้องการเนื้อหาการเรียนที่เป็นคำศัพท์พื้นฐานที่ผู้เรียนต้องพบในการทำงานในโรงงาน หรือการทำงานที่เกี่ยวข้องกับการผลิต			
7. ต้องการเนื้อหาการเรียนที่เป็นวิธีการจัดการหรือวิธีการทำงานในโรงงานแบบญี่ปุ่น			
8. ต้องการเนื้อหาที่ครอบคลุมความรู้ด้านวิศวกรรมหลายหลายสาขา			
9. ต้องการเนื้อหาการเรียนที่เป็นการถ่ายทอดประสบการณ์ การทำงานจริงในโรงงาน หรืองานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการผลิต			

รายการประเมิน	ความคิดเห็น		
	+1	0	+1
10. ต้องการเนื้อหาการเรียนที่เกี่ยวข้องกับศิลปวัฒนธรรมญี่ปุ่น			
ด้านสื่อการเรียนการสอน			
1. ต้องการสื่อการสอนที่ผู้เรียนสามารถรับรู้ได้จริงด้วยการเห็น ได้ยิน หรือสัมผัส เช่น ภาพยนตร์ วิดีโอ หรือโทรทัศน์			
2. ต้องการสื่อการสอนในรูปแบบสถานการณ์จำลองโดยผู้เรียนเป็นผู้แสดง			
3. ต้องการสื่อการสอนที่ผู้สอนหรือผู้เรียนร่วมกันทดลองสาธิต			
4. ต้องการสื่อการสอนในรูปแบบภาพนิ่ง วิชวล และการบันทึกเสียง			
5. ต้องการอุปกรณ์การเรียนการสอนที่เหมือนสถานการณ์จริง			
6. ต้องการแบบเรียนที่ผู้สอนจัดทำขึ้นเองเพื่อผู้เรียนเฉพาะกลุ่มมากกว่าแบบเรียนสำเร็จรูปที่มีจำหน่ายทั่วไป			
7. ต้องการแบบเรียนที่มีคำอธิบายหลักการใช้ภาษา และสถานการณ์การใช้ภาษา			
8. ต้องการแบบเรียนที่มีคำอธิบายเนื้อหาด้านวิศวกรรมที่เป็นหัวข้อการเรียนรู้ในแต่ละบทเรียนด้วย			
9. ต้องการแบบเรียนที่มีแบบฝึกทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน			
10. ต้องการแบบเรียนที่ผู้เรียนสามารถสำรวจแบบเรียนและเตรียมความพร้อมก่อนการเรียน หรือทำแบบฝึกหัดทบทวนด้วยตนเองที่บ้านได้			
ด้านทักษะทางภาษาญี่ปุ่น			
1. ต้องการมุ่งเน้นทักษะการฟัง โดยมีเนื้อหาการฟังที่สอดคล้องกับบริบทในการทำงาน			
2. ต้องการมุ่งเน้นทักษะการพูด โดยมีเนื้อหาบทฝึกพูดที่นำไปใช้ได้ในการทำงานจริง สามารถใช้ได้ทันที			
3. ต้องการมุ่งเน้นทักษะการอ่าน โดยบทอ่านมีหัวข้อเกี่ยวกับการทำงานของผู้เรียนในอนาคต			
4. ต้องการมุ่งเน้นทักษะการเขียน โดยฝึกเขียนรูปประโยคที่ใช้ได้จริงในการทำงาน			
5. ต้องการฝึกทักษะโดยเน้นการบูรณาการทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน			
6. ต้องการตัวอย่าง หรือการอธิบายรูปประโยคก่อนการฝึกฝนทักษะต่างๆ			

รายการประเมิน	ความคิดเห็น		
	+1	0	+1
7. ต้องการเนื้อหาการฟัง พูด อ่าน เขียนที่เหมาะสม และตรงกับระดับความสามารถของผู้เรียน			
8. ต้องการคำศัพท์พื้นฐาน และคำศัพท์เทคนิคด้านวิศวกรรมที่จะได้ใช้จริงในการทำงาน			
ด้านกระบวนการการเรียนการสอน			
1. ต้องการให้ผู้สอนเตรียมความพร้อมของผู้เรียนและจูงใจผู้เรียนก่อนเข้าสู่เนื้อหาบทเรียน			
2. ต้องการให้ผู้สอนแจ้งวัตถุประสงค์ของบทเรียนให้ชัดเจนก่อนเรียนบทเรียน			
3. ต้องการให้ผู้สอนทบทวนความรู้เดิมก่อนที่จะนำเสนอความรู้ใหม่แก่ผู้เรียน			
4. ต้องการให้ผู้สอนเชื่อมโยงความรู้เดิมหรือประสบการณ์ของผู้เรียนกับความรู้ใหม่			
5. ต้องการให้ผู้สอนให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียน (feedback) และแก้ไขข้อผิดพลาดของผู้เรียนระหว่างการทำกิจกรรม			
6. ต้องการให้ผู้สอนมีการทดสอบความรู้หลังบทเรียน			
7. ต้องการให้ผู้สอนสรุปเนื้อหาการเรียนและการนำไปใช้			
8. ต้องการให้ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ร่วมคิด ร่วมกิจกรรม และร่วมตอบคำถามระหว่างการเรียนรู้			
9. ต้องการให้ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนซักถามหรือเสนอข้อคิดเห็น			
10. ต้องการให้ผู้สอนบอกผู้เรียนถึงแหล่งข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการศึกษาเนื้อหาต่อไป			
ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน			
1. ต้องการให้ผู้สอนพูดคุยกับผู้เรียนเกี่ยวกับหัวข้อของบทเรียนเพื่อสอบถามประสบการณ์ของผู้เรียนก่อนเข้าสู่เนื้อหาบทเรียน			
2. ต้องการให้ผู้สอนป้อนคำถามแก่ผู้เรียนโดยคำถามมีเนื้อหาเหมาะสมและสอดคล้องกับบทเรียน			
3. ต้องการให้ผู้สอนเสนอสถานการณ์หรือตัวอย่างการใช้ภาษาให้ผู้เรียนฝึกคิดรูปประโยคที่เหมาะสมกับสถานการณ์			
4. ต้องการกิจกรรมที่ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้า รวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับบทเรียน มีการเตรียมการเรียนด้วยตนเอง			

รายการประเมิน	ความคิดเห็น		
	+1	0	+1
5. ต้องการกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนฝึกการสืบค้น ค้นหาคำศัพท์ใหม่ด้วยตนเองจากสื่อต่างๆ			
6. ต้องการกิจกรรมที่ผู้เรียนได้ร่วมอภิปรายเกี่ยวกับการใช้ภาษาในสถานการณ์ต่างๆ			
7. ต้องการกิจกรรมที่ผู้เรียนได้แบ่งปัน แลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจระหว่างกัน			
8. ต้องการกิจกรรมที่ผู้เรียนได้บอกเล่าความคิด แสดงความเห็น หรืออธิบายให้ข้อมูลสิ่งที่เรียนมากับชาวญี่ปุ่น			
9. ต้องการกิจกรรมที่ผู้เรียนได้เห็น สัมผัสของจริง ได้สอบถามข้อมูล ขอคำอธิบายจากคนทำงานชาวญี่ปุ่นหรือชาวไทยในสถานที่ปฏิบัติงานจริง			
10. ต้องการกิจกรรมที่ผู้เรียนได้ใช้ภาษาญี่ปุ่นเพื่อสัมภาษณ์ หรือสนทนากันในกลุ่ม ตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป			
ด้านวิธีการสอน			
1. ต้องการวิธีการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะทางภาษาญี่ปุ่นทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน			
2. ต้องการวิธีการสอนที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกพูดและฟังภาษาญี่ปุ่นกับชาวญี่ปุ่นในสถานที่จริง			
3. ต้องการวิธีการสอนที่ให้ผู้เรียนเขียนรายงาน เขียนแสดงความเห็น หรือเขียนบอกเล่าประสบการณ์ในหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนด้วยภาษาญี่ปุ่น			
4. ต้องการวิธีการสอนที่ให้ผู้เรียนได้พูดบอกเล่า/อธิบายความคิดเห็น หรือประสบการณ์ด้วยภาษาญี่ปุ่น			
5. ต้องการวิธีการสอนที่ให้ผู้เรียนได้ไปศึกษานอกสถานที่ เช่น การทัศนศึกษาโรงงาน			
6. ต้องการวิธีการสอนที่ให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในกลุ่มเล็ก ช่วยเหลือกันเพื่อสร้างความรู้ใหม่ร่วมกัน			
7. ต้องการวิธีการสอนที่ให้ผู้เรียนได้ทำโครงการในเรื่องที่สนใจและเกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่เรียน เช่น การศึกษากระบวนการผลิตในอุตสาหกรรมต่างๆ			
8. ต้องการวิธีการสอนที่ให้ผู้เรียนได้ทำงานกลุ่มร่วมกัน โดยสมาชิกในกลุ่มต่างมีบทบาทรับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย			
9. ต้องการวิธีการสอนโดยการสาธิตการใช้ภาษาญี่ปุ่นในสถานการณ์ต่างๆ ที่ผู้เรียนจะพบในการทำงาน			

รายการประเมิน	ความคิดเห็น		
	+1	0	+1
10. ต้องการวิธีการสอนที่ผู้สอนเป็นผู้แนะนำ ตอบคำถาม และช่วยเหลือผู้เรียนระหว่างเวลาเรียน			
11. ต้องการวิธีการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกกระบวนการคิดวิเคราะห์และหาข้อสรุปด้วยตนเอง			
ด้านผู้สอน			
1. ต้องการผู้สอนชาวญี่ปุ่นให้เป็นผู้ถ่ายทอดความรู้			
2. ต้องการผู้สอนชาวไทยให้เป็นผู้ถ่ายทอดความรู้			
3. ต้องการผู้สอนชาวญี่ปุ่นและชาวไทยให้เป็นผู้ถ่ายทอดความรู้			
4. ต้องการผู้สอนที่หลากหลายร่วมกันถ่ายทอดความรู้			
5. ต้องการผู้สอนวิชาภาษาญี่ปุ่นที่ได้รับการอบรม หรือมีความรู้เกี่ยวกับด้านวิศวกรรมให้เป็นผู้ถ่ายทอดความรู้			
6. ต้องการผู้สอนวิชาวิศวกรรมที่ได้รับการอบรม หรือมีความรู้ภาษาญี่ปุ่นเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้			
7. ต้องการผู้สอนที่มีประสบการณ์การทำงานจริงในโรงงานหรือการทำงานด้านวิศวกรรม			
8. ต้องการผู้สอนที่เป็นชาวญี่ปุ่นหรือชาวไทยที่มีความรู้ภาษาญี่ปุ่นที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงงานจริง			

ลงชื่อ.....ผู้ทรงคุณวุฒิ

ภาคผนวก จ

ผลการวิเคราะห์ค่า IOC

TNI

ตาราง 20 แสดงผลการวิเคราะห์หาค่า IOC ของแบบสอบถามโดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน

ด้านเนื้อหาการสอน						
ข้อ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			คะแนนรวม	คะแนนเฉลี่ย	การแปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
4	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
10	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
ด้านสื่อการเรียนการสอน						
ข้อ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			คะแนนรวม	คะแนนเฉลี่ย	การแปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
2	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
4	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

ด้านทักษะทางภาษาญี่ปุ่น						
ข้อ				คะแนนรวม	คะแนนเฉลี่ย	การแปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
ด้านกระบวนการการเรียนรู้การสอน						
ข้อ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			คะแนนรวม	คะแนนเฉลี่ย	การแปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน						
ข้อ				คะแนนรวม	คะแนนเฉลี่ย	การแปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
ด้านวิธีการสอน						
ข้อ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			คะแนนรวม	คะแนนเฉลี่ย	การแปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
9	+1	0	+1	2	1	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
11	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

ด้านผู้สอน						
ข้อ				คะแนนรวม	คะแนนเฉลี่ย	การแปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	0	0	+1	1	0.33	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

ภาคผนวก ฉ

ประวัติย่อผู้วิจัย

TNI

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ - ชื่อสกุล

จรีลักษณ์ ตันทิพย์

ตำแหน่งงาน

อาจารย์ประจำ แผนกภาษาญี่ปุ่น

สถานที่ทำงาน

สถาบันเทคโนโลยีไทย - ญี่ปุ่น

1771/1 ถนนพัฒนาการ สวนหลวง กรุงเทพมหานคร 10250

ประวัติการศึกษา

อ.บ.ภาษาญี่ปุ่น (เกียรตินิยมอันดับ 1) มหาวิทยาลัยศิลปากร

บธ.ม.การจัดการอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

TNI

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ - ชื่อสกุล

บัณฑิต อนุญาหงษ์

ตำแหน่งงาน

อาจารย์ประจำแผนกภาษาอังกฤษ

สถานที่ทำงาน

สถาบันเทคโนโลยีไทย - ญี่ปุ่น

1771/1 ถนนพัฒนาการ สวนหลวง กรุงเทพมหานคร 10250

ประวัติการศึกษา

พร.บ. (เกียรตินิยม อันดับ 2) มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ศษ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ) มหาวิทยาลัย

ศิลปากร

กศ.ม. (บริหารการศึกษา) มหาวิทยาลัยนเรศวร

ปร.ด. (หลักสูตรและการสอน-การสอนภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัย

ศิลปากร

TNI